

21614 LLEI 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària. («BOE» 284, de 27-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen la present.

Sapiau: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El procés de consolidació pressupostària dels últims anys, que ha eliminat el dèficit dels nostres comptes públics, no sols ha tingut uns efectes vigoritzadors sobre el nostre creixement, sinó que a més ha enfortit enormement els nostres fonaments econòmics com ho testifica el nostre comportament diferencial actual, en termes de creixement del Producte Interior Brut i de creació d'ocupació, amb la mitjana dels països de la Unió Europea.

El compromís amb l'estabilitat pressupostària és una de les raons fonamentals que expliquen per què l'economia espanyola està sent capaç de mantindre la senda de convergència real amb els països del nostre entorn, inclús en la fase baixa del cicle. En efecte, la nostra renda per capita en paritat de poder adquisitiu ha passat de representar en el 1995 el 78 per cent de la mitjana comunitària a suposar el 84 per cent en el 2002 segons les últimes dades d'Eurostat.

L'equilibri pressupostari continua donant suport, en primer lloc, a l'escenari d'estabilitat macroeconòmica que garantix un marc més eficient per a l'exercici de l'activitat econòmica; continua millorant, d'altra banda, les condicions de finançament de la nostra economia, generant un important flux d'estalvi públic i reduint l'efecte d'expulsió sobre la inversió privada, i, finalment, dota els Pressupostos Generals de l'Estat d'un considerable marge de maniobra per a afrontar el context d'incertesa internacional, atés que, a diferència d'altres països comunitaris, Espanya pot hui deixar jugar lliurement els estabilitzadors automàtics i evitar així la introducció de qualsevol caire procíclic en la seua política fiscal.

A més, l'exercici d'estabilitat pressupostària és compatible amb l'orientació del pressupost cap aquelles polítiques que més afavorixen la productivitat i el creixement a llarg termini, com són la inversió en infraestructures i el gasto en investigació, desenrotllament i innovació tecnològica, alhora que garantix una cobertura àmplia del gasto social i la millora dels servicis públics essencials.

Les Lleis d'Estabilitat Pressupostària han introduït explícitament l'equilibri pressupostari en el nostre ordenament jurídic, garantint que l'estabilitat pressupostària siga, d'ara en avant, l'escenari permanent de les finances públiques a Espanya, tant a escala estatal, com a escala territorial. Així, la mesura transcendeix l'àmbit de l'Estat i afecta de ple comunitats autònomes i corporacions locals, per a fer coresponsables de l'estabilitat totes les administracions, sense excepció.

Esta disciplina servix com a àncora dels comptes públics, i s'hi reforça la credibilitat de la política econòmica del Govern. Este és el cas de les rebaixes d'impostos

realitzades en els últims anys, que són interpretades pels ciutadans com a definitives i permanents, per la qual cosa s'estimula la inversió i el consum, i amb això el creixement econòmic i la creació d'ocupació.

Definit el marc general d'equilibri pressupostari, en particular establint un sostre de gasto per a l'Estat —que li impediex gastar més i l'estimula a gastar millor—, era necessari descendir a una esfera microeconòmica per a aplicar els principis rectors de la Llei d'Estabilitat als distints components del pressupost. En este sentit, l'esmentada norma, en la seua disposició final primera, imposa al Govern l'obligació de remetre a les Corts Generals un projecte de Llei General Pressupostària.

Estos principis rectors, tots al servici del principi general d'estabilitat pressupostària, són tres: plurianualitat, transparència i eficiència. La plurianualitat reforça la previsió pressupostària i normalitza el procediment de totes les Administracions públiques amb els programes d'estabilitat i creixement; la transparència és l'element garant de la verificació i l'escrutini del compliment de l'estabilitat pressupostària, i finalment, l'eficiència en l'assignació i ús dels recursos públics ha de ser la referència en l'orientació de les polítiques de gasto.

La nova Llei General Pressupostària que naix d'estos principis bàsics aspira a aconseguir una millor racionalització del procés pressupostari, continuant el camí iniciat per les lleis d'estabilitat pressupostària, les quals desenrotlla.

La racionalització s'aconsegueix a través de la confluència de les millores introduïdes pel que fa a la sistematització, en tant que la llei procedix a l'ordenació econòmica i financera del sector públic estatal i sistematitza les seues normes de comptabilitat i control, i pel que fa a l'eficàcia i eficiència, s'establix un sistema de gestió per objectius, disminuint la rigidesa en l'execució dels crèdits pressupostaris i introduint-se el principi de responsabilitat dels centres gestors en l'execució dels crèdits pressupostaris. Totes estes mesures tenen el seu final en el procés de modernització de la Hisenda Pública, necessari per a compassar i enfortir el desenrotllament de l'economia espanyola.

L'antecedent immediat d'esta disposició el constituïx el text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, el qual té al seu torn origen en la Llei 11/1977, de 4 de gener, General Pressupostària que, amb modificacions de major o menor transcendència, han suposat durant una etapa de més de 25 anys el marc de referència del procés pressupostari, comptable i de control del gasto del sector públic estatal.

Encara que sens dubte, tant des de la perspectiva jurídica com a tècnica, la Llei General Pressupostària de 1977 i el posterior text refós van constituir en el seu moment un significatiu avanç i la seua aplicació i instrumentació va ser immediata i satisfactòria, és inqüestionable l'existència de raons que manifesten la necessitat de procedir a la seua revisió i a la promulgació d'una nova norma més adequada a les exigències que hui se li fan al sector públic estatal pel que fa a la capacitat de gestió dels recursos financers que es posen a la seua disposició.

La Llei General Pressupostària és el document jurídic de referència en la regulació del funcionament financer del sector públic estatal. La seua promulgació sorgix de la necessitat de millorar i ampliar la normativa vigent, la Llei General Pressupostària de 1977 i el posterior text refós de 1988, amb vista a aconseguir una

millor racionalització del procés pressupostari, en línia amb els nous condicionants que emmarquen l'activitat financera de l'Estat.

Diverses raons han motivat la conveniència i l'oportunitat de la nova norma. Entre les més importants es troben les següents:

El trasllat a la norma de les més modernes i noves teories i tècniques de pressupostació, control i comptabilitat en l'àmbit de la gestió pública, alhora que l'avanç tecnològic ja permet la introducció d'estes millores en els procediments d'informació i pressupostació per aconseguir una gestió eficient sense minva de les garanties i les seguretats que el maneig de fons públics necessàriament exigix.

La correcció de la dispersió de la legislació pressupostària que s'ha produït després de la promulgació del text refós de la Llei General Pressupostària de 1988. D'una banda, la Llei d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat de 1997 va suposar l'aparició de noves formes d'organització institucional que no s'adequaven amb les formes d'organització i de control contingudes en la Llei General Pressupostària.

D'altra banda, en els últims anys ha sigut prou comú la utilització de les lleis de pressupostos anuals o les lleis d'«acompanyament» per a introduir modificacions en l'àmbit pressupostari i financer en general, que han modificat les regles i inclús els principis continguts en el text refós.

L'enorme desenrotllament del procés de descentralització a Espanya. Les Administracions de les comunitats autònomes i de les corporacions locals han assumit noves competències cedides des de l'Administració estatal que han originat fluxos financers i formes de gestió compartida que han hagut de recollir-se i regular-se en el nou text legal.

D'altra banda, ha de ressaltar-se l'enorme desenrotllament que el procés de descentralització ha tingut lloc a Espanya durant els últims 20 anys. Tant les Administracions de les comunitats autònomes com les corresponents a les corporacions locals han assumit noves competències abans exercides per l'Administració estatal, que han originat fluxos financers entre les distintes Administracions i formes de gestió compartides que necessàriament han hagut de ser recollides i regulades en el nou text legal.

La pertinença a la Unió Econòmica i Monetària Europea és un altre important argument per a abordar, a través d'una nova llei, les relacions financeres amb esta.

El nou marc financer de la Seguretat Social fa convenient el seu acomodament en la nova norma financera, consolidant la seua integració en els Pressupostos Generals de l'Estat sense minva de la seua autonomia com a institució jurídica independent.

Però és potser l'aprovació de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària la que, com ja s'assenyalava al començament d'esta exposició de motius, fa inevitable l'elaboració d'una nova disposició legal que regule el règim econòmic financer del sector públic estatal. De fet, on s'introduïxen les innovacions més significatives en la regulació aplicable al procés pressupostari és al tractar la programació pressupostària i l'objectiu d'estabilitat.

Els escenaris pressupostaris plurianuals seran sotmesos pel Ministeri d'Hisenda al Consell de Ministres amb anterioritat a l'aprovació del projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de cada any i, si és el cas, contindran l'actualització de les previsions con-

tingudes en els escenaris pressupostaris aprovats en l'exercici anterior.

En el marc plurianual dels escenaris pressupostaris s'emmarquen anualment els Pressupostos Generals de l'Estat i estan orientats, igualment, cap a l'estabilitat. La llei defineix els programes plurianuals i el detall del seu contingut (objectius, mitjans, activitats, processos inversors i indicadors de seguiment). Estos programes plurianuals, que han d'aprovar-se pel ministre de cada departament, s'han de remetre anualment al Ministeri d'Hisenda per a l'elaboració dels escenaris pressupostaris plurianuals.

Les polítiques de gasto passen a ser l'element nuclear de les assignacions dels recursos, l'avaluació de la gestió i l'èxit dels objectius. Es preveu que les assignacions pressupostàries als centres gestors de gasto s'efectuen prenent en compte el nivell de compliment dels objectius en exercicis anteriors.

Altres novetats significatives de la llei es troben en la flexibilització de la gestió dels gastos en inversió, que passen de vincular del nivell d'article (dos dígit) al nivell de capítol (un dígit), i en l'ampliació per a tot tipus de gasto de la possibilitat d'adquirir compromisos de gasto de caràcter plurianual, sempre que tinga cabuda en els escenaris pressupostaris plurianuals, eliminant els supòsits taxats previstos en la legislació actual.

A més, i amb caràcter general, es rebaixa el rang de l'autoritat competent per a aprovar les modificacions pressupostàries, ampliant les competències actuals dels departaments ministerials i atorgant competències als presidents o directors dels organismes autònoms, que no tenen cap competència en la normativa actual.

II

El títol I de la llei comença per establir, en el seu capítol I, l'àmbit d'aplicació i l'organització del sector públic estatal.

La Llei General Pressupostària té com a objecte la regulació del règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, d'intervenció i de control financer del sector públic estatal.

Amb això, la Llei General Pressupostària completa en l'àmbit economicofinancer la regulació que en matèria d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat i els ens vinculats o dependents d'ella, es conté en la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

Com a reflex del principi d'universalitat del pressupost, consagrat en l'article 134 de la Constitució espanyola, la llei fa una enumeració completa de les entitats que integren el sector públic estatal, que atén els criteris de finançament majoritari i de control efectiu per l'Administració General de l'Estat, així com els diversos ens dependents o que hi estan vinculats.

La llei es remet a les definicions contingudes en la Llei d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, la Llei General de Seguretat Social, la Llei de Patrimoni de les Administracions Públiques i la Llei de Fundacions, respecte de l'Administració General de l'Estat, els organismes públics, les Entitats Gestores i els Servicis Comuns de la Seguretat Social, les societats mercantils estatals i les fundacions del sector públic estatal. Respecte d'estes últimes, la disposició final segona modifica l'apartat u de l'article 45 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, pel que fa a l'exigència que la majoria dels membres del patronat siguen designats per les entitats del

sector públic estatal, i respecte a l'extensió de l'autorització prèvia del Consell de Ministres a altres supòsits diferents de la constitució de la fundació.

La llei, a més, inclou en el sector públic estatal les entitats de dret públic amb règim jurídic diferenciat, així com els consorcis amb altres Administracions, que l'aportació de l'Estat siga majoritària i que li pertanga el control efectiu.

En fi, la llei assenyalava el ple sotmetiment a les seues disposicions dels fons sense personalitat jurídica amb dotació en els Pressupostos Generals de l'Estat, es referix als òrgans amb dotació diferenciada en els Pressupostos Generals i exclou de l'aplicació de la llei les Corts Generals, dotades constitucionalment d'autonomia pressupostària.

La llei atén a l'hora d'establir el règim aplicable a les entitats integrants del sector públic la seua naturalesa economicofinancera, classificant els diferents ens en tres subsectors, l'administratiu, el sector públic empresarial i el sector públic fundacional.

Culmina el capítol declarant el caràcter central de la Llei General Pressupostària en la regulació del règim economicofinancer del sector públic estatal, sense perjudi de les especialitats contingudes en altres normes especials i el que estableix la normativa comunitària.

El capítol II s'ocupa del règim jurídic de la Hisenda Pública estatal, quant a titular de drets i obligacions de contingut econòmic, partint del concepte d'Hisenda Pública previst en la Llei de 4 de gener de 1977, i ratificat pel text refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1091/1999, de 23 de setembre.

Este capítol ordena i sistematitza el règim recollit en l'anterior llei.

Així, defineix les normes comunes aplicables a tots els drets de la Hisenda Pública, s'ocupa del règim jurídic particular dels drets de naturalesa pública, reduint de cinc a quatre anys el termini de prescripció d'estos i el règim aplicable als drets de naturalesa privada.

La llei fixa l'aplicació de les normes que s'hi contenen per als drets de naturalesa pública de la Hisenda estatal a la gestió dels ingressos de dret públic de les entitats del sector públic estatal no integrants de la Hisenda Pública, sense perjudi de les especialitats establides en la normativa reguladora de les dites entitats i en la dels corresponents ingressos, i estableix el caràcter supletori de les normes contingudes en la llei respecte de la gestió de les quotes i la resta d'ingressos de dret públic de la Seguretat Social, en defecte del que estableix la Llei General de la Seguretat Social i de les disposicions especials aplicables a cada un dels ingressos.

Quant a les obligacions de la Hisenda Pública, la llei reitera la diferència entre font jurídica del gasto públic i font de les obligacions de l'Estat, de manera que no basta amb el fet que l'obligació nasca perquè li siga exigible a la Hisenda Pública, sinó que és necessari que resulten de l'execució dels Pressupostos, de sentència judicial ferma o d'operacions no pressupostàries legalment autoritzades, diferenciació que és una exigència constitucional derivada de l'article 134.1 de la Carta Magna, arrellegada per la doctrina del Tribunal Constitucional en la Sentència número 63/1986, de 21 de maig, reiterada en les Sentències números 146/1986 i 13/1992.

Així mateix, fixa la prescripció de les obligacions en els quatre anys igual que succeïx amb els drets de naturalesa pública.

III

El títol II es dedica als Pressupostos Generals de l'Estat i comença fixant, en el seu capítol I, els principis d'estabilitat pressupostària, plurianualitat, transparència i eficiència en l'assignació com a rectors de la programació pressupostària, així com les regles de gestió pressupostària sotmeses a un pressupost anual que s'emmarca en els límits d'un escenari plurianual.

El capítol II conté una regulació nova al tractar la programació pressupostària i l'objectiu d'estabilitat. En concret, la programació de l'activitat del sector públic estatal es materialitza en els escenaris pressupostaris plurianuals, tant d'ingressos com de gastos, que s'han d'ajustar a l'objectiu d'estabilitat per als tres exercicis següents i als quals s'adequaran els Pressupostos Generals de l'Estat. Estableix, a més, el procediment d'elaboració, aprovació i el seu contingut.

Dins d'este apartat es definixen els programes plurianuals ministerials i dels Centres Gestors i es vincula l'assignació de recursos de manera prioritària amb el nivell de compliment dels objectius en exercicis anteriors, com de manera específica arrellega l'article 31.

La definició dels Pressupostos Generals de l'Estat s'arrellega en el capítol III, referint-se a estos com a conjunt de drets i obligacions de contingut econòmic que correspon liquidar en l'exercici pressupostari que serà coincident amb l'any natural. Simplifica, a més, l'abast subjectiu dels pressupostos del que delimitava l'anterior regulació continguda en el Reial Decret Legislatiu 1091/1988.

Regula, així mateix, este capítol el procediment d'elaboració del pressupost, el tràmit de la seua remissió a les Corts Generals i recull el supòsit de pròrroga dels Pressupostos Generals de l'Estat si no es formalitza l'aprovació dins dels terminis previstos, regulant també l'estructura que adopten els Pressupostos, tant el relatiu als estats de gastos com als d'ingressos.

El capítol IV reorganitza i sistematitza la normativa relativa a les modificacions de crèdit, junt amb l'atribució de competències en la matèria, a més d'arrellegar com a novetat més destacada el paper que exercix el Fons de contingència d'execució pressupostària per a fer front a necessitats inajornables de caràcter no discrecional i al qual s'apliquen determinats tipus de modificacions segons el procediment que disposa la llei. Es referix a més, de manera separada, a les peculiaritats que presenten els organismes autònoms i la Seguretat Social, respecte de l'Estat, i s'introdueixen algunes variacions en la caracterització dels supòsits d'aplicació de determinades modificacions com és el cas de les incorporacions de crèdit, les transferències i les generacions.

Resulta també nou el fet que arrellegue en un capítol diferenciat les característiques específiques de les entitats públiques empresarials, societats mercantils estatals i fundacions del sector públic estatal en matèria pressupostària, com fa esta llei, a les quals dedica el capítol V, i que es concreten en la necessitat d'elaborar els pressupostos d'explotació i capital, la formulació i tramitació d'un programa d'actuació plurianual, i les singularitats de les variacions de les seues dotacions pressupostàries.

L'últim capítol del títol II es dedica a la gestió pressupostària, establint com a principi general el compliment de l'eficàcia en la consecució d'un sistema d'objectius que es fixarà a través de l'elaboració dels programes plurianuals. S'hi descriuen les successives fases del

procediment de gestió dels gastos públics, així com la designació de competències de gestió de gastos i ordenació de pagaments. S'hi inclouen també determinats aspectes en matèria de gestió pressupostària com el procediment d'embargament de drets de cobrament, les actuacions en relació amb els pagaments indeguts i la resta de reintegraments, així com els mecanismes pressupostaris de bestretes de caixa fixa i de pagaments a justificar.

IV

El títol III, De les relacions financeres amb altres Administracions, recull les operacions financeres amb la Unió Europea, amb les comunitats autònomes i amb les entitats locals.

El capítol I pretén l'establiment legal d'un marc permanent i eficaç per al flux de fons entre Espanya i la Unió Europea.

D'acord amb l'anterior, s'arreplega en este capítol una autorització al ministre d'Economia per a dur a terme les operacions de tresoreria que exigisquen les relacions financeres amb les Comunitats Europees, incloent-se entre estes, en tot cas les relatives a les compres de productes, subvencions i altres intervencions de mercat finançades pel Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola, fons procedents del Fons Social Europeu destinats a cofinançar projectes de l'Institut Nacional d'Ocupació, i la posada a disposició dels ens distints de l'Estat i dels organismes autònoms dels fons procedents de la Unió Europea amb destí a estos.

Pel que fa a les bestretes de tresoreria, s'establix l'obligació de cancel·lació abans de la fi de l'exercici econòmic de les bestretes excepcionals derivades de la intermediació del Banc d'Espanya en els pagaments o de la seua especial tramitació, si bé les bestretes per a execució d'accions i programes finançats o cofinançats per fons europeus que estigueren pendents de cancel·lar a fi de l'exercici, podran cancel·lar-se en l'exercici següent.

D'altra banda, s'establix en el cas d'accions cofinançades, el reflex en el Pressupost de Gastos de l'Estat del finançament a càrrec del Pressupost General de les Comunitats Europees, conjuntament amb l'import del finançament atribuït a l'Estat.

Finalment, la promulgació de la Llei General de Subvencions determina la remissió a esta amb un caràcter general del reintegrament d'ajudes i de la responsabilitat financera. En l'àmbit de la Política Agrària Comuna i en el cas que la Comunitat Europea no assumisca un import que prèviament ha sigut anticipat per les diferents Administracions públiques, s'establix que l'import no reembossat per la Comunitat afectarà les diferents Administracions públiques en relació amb les seues respectives actuacions.

El capítol II, que regula les operacions financeres amb les comunitats autònomes, respon al caràcter de llei de referència o llei general reguladora del sistema financer del sector públic estatal de la Llei General Pressupostària, i en conseqüència conté els principis generals de les relacions financeres amb les comunitats autònomes, que completen la regulació específica del sistema de finançament autonòmic establert per altres lleis, entre les quals destaca la Llei 21/2001, de 27 de desembre.

En este capítol s'inclouen també les regles per a l'execució dels crèdits del Pressupost de Gastos desti-

nats a les subvencions corresponents a competències d'execució no transferides.

Finalment ha de destacar-se la modificació de l'article 57 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, que afecta les bestretes concedides a les comunitats autònomes per a fer front als desfasaments transitoris de tresoreria.

L'últim capítol del títol III regula els aspectes essencials de les operacions financeres amb les entitats locals, establint les regles corresponents a la gestió pressupostària dels crèdits destinats a la participació en els tributs de l'Estat i a la compensació de beneficis fiscals en tributs locals.

V

El títol IV definix i desenrotlla les Operacions Financeres del Tresor Públic al llarg de cinc capítols.

El capítol I, relatiu a les normes generals, comença definint el Tresor Públic en els mateixos termes en què el definia el text refós, com els recursos financers de la Hisenda Pública Estatal, i li atribueix com a funcions principals, entre d'altres, la de la recaptació dels drets i el pagament de les obligacions de l'Estat i la de servir al principi d'unitat de caixa.

El Deute de l'Estat, constituït pel conjunt de capitals presos a préstec per l'Estat, podrà realitzar-se per diferents mitjans: emissió pública, concertació de préstecs, etc., i no s'establixen de manera exhaustiva els mitjans a través dels quals pot realitzar-se.

Finalment, este primer capítol destina un article a establir la informació que respecte a les operacions financeres han de facilitar el Govern i el ministre d'Hisenda a les Corts Generals.

El capítol II desenrotlla la normativa relativa al Deute de l'Estat, establint en la primera secció l'habilitació legal per a la creació de Deute, determinant la forma en què han de computar-se els límits autoritzats de variació del saldo viu.

D'altra banda, establix en quina secció del pressupost s'habilitaran els crèdits destinats a donar cobertura pressupostària als gastos que se'n deriven, així com la forma en què tant els ingressos com els gastos provinents d'estes operacions s'imputaran als esmentats crèdits.

La segona secció d'este capítol desenrotlla les operacions relatives al Deute de l'Estat, tant en la seua vessant de contractació d'esta com pel que fa a la realització d'operacions financeres destinades a limitar, disminuir, o diversificar el risc o el cost del deute contret tant en moneda nacional com en divises.

Així mateix, establix les competències dels diferents òrgans de l'Administració de l'Estat implicats en la formalització d'estes operacions i finalment desenrotlla la normativa relativa a les emissions de valors, operacions de crèdit, operacions financeres de cobertura de riscos i altres operacions relatives al Deute, amb una visió més coincident amb l'actualitat financera.

La tercera secció, destinada a desenvolupar el Règim Jurídic del Deute de l'Estat pel que fa als valors representatius del Deute, regula la transmissió d'esta i la prescripció de les obligacions de l'Administració.

El capítol III, sobre gestió de la Tresoreria de l'Estat, introdueix l'aprovació anual d'un Pressupost Monetari.

Este instrument, destinat a aconseguir una adequada distribució temporal dels pagaments i evitar ineficiències en la distribució i gestió de les disponibilitats líquides, té l'antecedent en el Pla de Disposició de Fons referit en l'article 77 de l'anterior Llei General Pressupostària, i integrarà l'Administració General de l'Estat i els organismes autònoms.

Igualment, constitueix una novetat l'obligatorietat legal que els pagaments que s'ajusten al Pressupost Monetari siguin ordenats, com a criteri general i entre pagaments homogenis, per orde cronològic de recepció per la Direcció General del Tresor i Política Financera. En particular, per a una gestió eficient de la Tresoreria de l'Estat podran aplicar-se uns altres criteris distints, i, entre altres, l'import de l'operació, aplicació pressupostària o forma de pagament.

Pel que fa a les relacions amb el Banc d'Espanya i altres entitats de crèdit, la present norma no altera substancialment el que estableix el text refós.

El capítol IV recull l'endeutament i la gestió de tresoreria dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials.

Este capítol recull les operacions d'endeutament dels organismes autònoms, condicionades a l'autorització prèvia de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, que establirà els termes i límits d'estes.

Finalment, el capítol V es dedica a l'atorgament d'aval per l'Administració General d'Estat, i s'ha de destacar com a novetat essencial davant de l'anterior Llei General Pressupostària, el fet que no es considera la possibilitat que els Organismes autònoms puguin atorgar avals.

VI

El títol V es referix a la comptabilitat del sector públic estatal, configurant-la com un sistema d'informació economicofinancera i pressupostària sobre l'activitat exercida per les entitats integrants d'este.

Com a novetat en relació amb el text refós de la Llei General Pressupostària anterior, el present text fa referència expressa a la finalitat de la comptabilitat del sector públic estatal de mostrar la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera, dels resultats i de l'execució del pressupost de cada una de les entitats integrants d'este per a, entre altres objectius, subministrar informació per a la determinació dels costos dels servicis públics i facilitar la gestió i la presa de decisions.

S'aclarix la indefinició sobre les distintes situacions comptables del sector públic estatal, segons el pla comptable aplicable (públic, privat o adaptació del Pla General a les entitats sense fins lucratiu), i s'enumeren les entitats que estan sotmeses a cada un dels règims.

Com a novetat cal destacar, així mateix, l'enumeració dels destinataris de la informació que subministre la comptabilitat de les entitats del sector públic estatal: òrgans de direcció i gestió, de representació política i de control extern i intern.

A tot l'anterior, inclòs en el capítol I, amb l'epígraf «Normes generals», cal afegir el fet de la realització d'una expressa enumeració dels principis comptables públics.

En el capítol II d'este títol, referit a les competències en matèria comptable, després d'establir les competèn-

cies del ministre d'Hisenda, es fa un desenrotllament exhaustiu de les corresponents a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, com a Centre Directiu i Gestor de la Comptabilitat Pública.

El capítol III, relatiu a la «Informació comptable», comença establint l'obligació de totes les entitats del sector públic estatal de formular comptes anuals d'acord amb els principis comptables que se'ls apliquen, en el termini màxim de tres mesos des del tancament de l'exercici econòmic, fent referència a continuació al contingut que han de tindre els dits comptes, d'un costat per a les entitats que hagen d'aplicar els principis comptables públics, i d'un altre per a la resta d'entitats del sector públic estatal.

La secció 2a del capítol III està referida al Compte General de l'Estat, i se'n regula el contingut, la formulació i la remissió al Tribunal de Comptes, així com l'examen i la comprovació.

S'inclou, com a novetat, una secció tercera, amb l'epígraf «Informació sobre l'objectiu d'estabilitat i equilibri financer», en la qual es recull l'obligació de les comunitats autònomes i corporacions locals de subministrar la informació necessària per al mesurament del grau de realització de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, d'acord amb el que preveu la Llei Orgànica 5/2001, en la Llei General d'Estabilitat Pressupostària i en el seu Reglament de desplegament. Així mateix, s'estableix l'obligació de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat de realitzar el seguiment del compliment de l'equilibri financer així com dels plans de sanejament derivats del seu incompliment, en l'exercici de les competències de centralització de la informació comptable de les entitats integrants del sector públic estatal.

La secció quarta del capítol III, denominada «Informació periòdica», inclou com a novetats, tant l'obligació de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat de publicar en el «Boletín Oficial del Estado» anualment un resum dels principals estats i documents que conformen el Compte de l'Administració General de l'Estat, com la de les entitats que hagen d'aplicar principis comptables públics, així com les referides en l'article 129, i que no tinguen obligació de publicitat en el Registre Mercantil, de publicar en el «Boletín Oficial del Estado» anualment un resum dels principals estats i documents que conformen els comptes anuals.

El capítol IV, relatiu a la rendició de comptes, no presenta modificacions essencials respecte de l'anterior regulació del procediment de rendició de comptes al Tribunal de Comptes per conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a què queden sotmeses les entitats integrants del sector públic estatal.

Una de les novetats, de naturalesa sistemàtica, consisteix en l'exclusió de la regulació de l'auditoria dels comptes anuals, que en la llei anterior es contenia en el títol de comptabilitat i en la matèria referida al control, i que en la present llei es regula exclusivament en el títol de control, dins del capítol relatiu a l'auditoria pública.

Finalment, es destaca la regulació legal dels supòsits de rendició de comptes de les societats mercantils estatals i de les fundacions del sector públic estatal que s'extingixen o deixen de tindre la dita condició durant el període a què es referix la rendició, i s'estableix l'obligació de retre un compte parcial fins la dita data pel titular de l'ens en el moment de la rendició.

VII

El títol VI regula el control de l'activitat economicofinancera del sector públic estatal exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

La regulació continguda en esta llei no presenta modificacions essencials respecte de la regulació continguda en l'anterior Llei General Pressupostària, i centra les variacions efectuades respecte de l'anterior regulació en una exposició més clara i sistemàtica del referit control intern, integrant en un sol títol la matèria que es trobava dispersa en diferents títols en l'anterior llei.

Així mateix, es tracta unitàriament el control exercit sobre les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social i el corresponent a la resta del sector públic estatal. D'altra banda, regula d'una forma detallada, a diferència de l'anterior Llei General Pressupostària, el control de caràcter posterior, distint de la funció interventora, que s'agrupa en dos modalitats amb substantivitat pròpia: el control financer permanent i l'auditoria pública.

El capítol I, relatiu a les normes generals, configura l'esmentat control com un control intern exercit amb plena autonomia respecte de les autoritats i entitats la gestió econòmica de les quals es controla, i que té com a objectius la verificació del sotmetiment de la dita gestió a la legalitat, als principis de bona gestió financera i als establits en l'esmentada Llei General d'Estabilitat Pressupostària. Així mateix, i d'acord amb la rellevància atribuïda a la pressupostació per objectius, el control es concep així mateix com un instrument addicional per a assegurar-ne l'efectivitat.

S'establixen al seu torn en el dit capítol les modalitats, que són la funció interventora, el control financer permanent i l'auditoria pública, els principis d'actuació i els deures i facultats del personal controlador, i es regulen finalment els informes generals de control que cal remetre al Consell de Ministres, i les especialitats normatives del control de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

El capítol II regula l'exercici de la funció interventora, establint el seu àmbit i les seues modalitats d'exercici, i els supòsits de no subjecció a fiscalització prèvia.

Quant a la regulació de la fiscalització limitada prèvia, les principals innovacions es troben en el reflex legal de determinats aspectes objecte de verificació que abans es trobaven arrellegats en Acord del Consell de Ministres, i en la supressió de la fiscalització plena posterior, superant així la confusió conceptual existent respecte a la naturalesa de la comprovació posterior dels aspectes no examinats en la fiscalització limitada prèvia, que no forma part de les actuacions de fiscalització prèvia, donat l'exercici posterior i la utilització de tècniques d'auditoria, quedant englobada en les actuacions de control financer permanent.

Finalment es regulen en el dit capítol els inconvenients, el procediment de resolució de discrepàncies i l'omissió de fiscalització.

La regulació legal d'este últim aspecte constituïx una novetat, donat el rang reglamentari de l'anterior regulació, i que es troba justificada per la seua transcendència en relació amb la disciplina pressupostària i els objectius de l'esmentada Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

L'atribució d'un capítol específic al control financer permanent, considerat com a instrument essencial per al seguiment i control del principi d'estabilitat pressupostà-

ria i la seua regulació detallada, suposen així mateix una novetat, tenint en compte que en l'anterior Llei General Pressupostària se'n regulava únicament l'àmbit d'aplicació, establint-se en l'actual llei el concepte, contingut i règim jurídic dels informes derivats del seu exercici, sotmetent-se este a un Pla anual de control financer permanent, que assegure la seua planificació i sistemàtica.

Finalment, es regula en el capítol IV l'auditoria pública, caracteritzada pel seu caràcter posterior i no permanent, i coexistent amb l'exercici de la funció interventora, el control financer permanent i l'auditoria privada de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, exercida sobre les societats mercantils estatals, en els supòsits establits per la legislació mercantil.

Dins del capítol es regulen les modalitats d'auditoria pública, el Pla Anual d'Auditories en què es plasma la seua planificació anual i els informes resultants del seu exercici, i es destina la secció segona a la regulació de l'auditoria dels comptes anuals de les entitats integrants del sector públic estatal, i la secció tercera a auditories públiques específiques.

VIII

El títol VII es dedica a les responsabilitats derivades de les infraccions d'esta llei que suposen un dany o perjudici a la Hisenda Pública Estatal o a les entitats integrants del sector públic estatal. S'amplia, per tant, l'àmbit subjectiu de l'anterior regulació, que quedava limitada a la Hisenda Pública estatal. El dit àmbit també queda ampliat, al considerar-se responsables les autoritats i personal al servici de les entitats del sector públic estatal, davant de la limitació establida per l'anterior llei a les autoritats i funcionaris.

El títol regula els supòsits d'infracció, els tipus de responsabilitat, i distingix entre el dol i la culpa, i els supòsits de solidaritat i mancomunitat en la responsabilitat.

Es regula, així mateix, la responsabilitat específica dels interventors i els ordenadors de pagaments i el règim procedimental de l'exigència de responsabilitat, distingint-se la competència atribuïda al Tribunal de Comptes i la corresponent al Govern i al ministre d'Hisenda.

Finalment, es recull el règim jurídic dels reintegraments derivats de la responsabilitat i les diligències prèvies tendents a assegurar la seua exigència.

TÍTOL I

De l'àmbit d'aplicació i de la Hisenda Pública estatal

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació i organització del sector públic estatalArticle 1. *Objecte.*

Esta llei té com a objecte la regulació del règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i de control financer del sector públic estatal.

Article 2. *Sector públic estatal.*

1. Als efectes d'esta llei formen part del sector públic estatal:

- a) L'Administració General de l'Estat.
- b) Els organismes autònoms dependents de l'Administració General de l'Estat.
- c) Les entitats públiques empresarials, dependents de l'Administració General de l'Estat, o de qualssevol altres organismes públics vinculats o que en depenen.
- d) Les entitats gestores, servicis comuns i les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en la funció pública de col·laboració en la gestió de la Seguretat Social.
- e) Les societats mercantils estatals, definides en la Llei de Patrimoni de les Administracions Públiques.
- f) Les fundacions del sector públic estatal, definides en la Llei de Fundacions.
- g) Les entitats estatals de dret públic distintes de les mencionades en els paràgrafs b) i c) d'este apartat.
- h) Els consorcis dotats de personalitat jurídica pròpia als quals es referixen els articles 6, apartat 5, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i 87 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, quan un o alguns dels subjectes enumerats en este article hagen aportat majoritàriament els mateixos diners, béns o indústria, o s'haja compromés, en el moment de la seua constitució, a finançar majoritàriament el dit ens i sempre que els actes estiguen subjectes directament o indirectament al poder de decisió d'un òrgan de l'Estat.

2. Es regula per esta llei el règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control dels fons sense personalitat jurídica, la dotació del qual s'efectue majoritàriament des dels Pressupostos Generals de l'Estat.

3. Els òrgans amb dotació diferenciada en els Pressupostos Generals de l'Estat que, mancants de personalitat jurídica, no estan integrats en l'Administració General de l'Estat, formen part del sector públic estatal, regulant-se el seu règim economicofinancer per esta llei, sense perjudici de les especialitats que s'establisquen en les seues normes de creació, organització i funcionament. No obstant això, el seu règim de comptabilitat i de control quedarà sotmés en tot cas al que estableixen les dites normes, sense que els siga aplicable en les dites matèries el que estableix esta llei.

Sense perjudici de l'anterior, esta llei no s'aplicarà a les Corts Generals, que gaudixen d'autonomia pressupostària d'acord amb el que estableix l'article 72 de la Constitució; no obstant això, es mantindrà la coordinació necessària per a l'elaboració del Projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Article 3. *Sector públic administratiu, empresarial i fundacional.*

Als efectes d'esta llei, el sector públic estatal es dividix en els següents:

- 1. El sector públic administratiu, integrat per:
 - a) Els subjectes mencionats en els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat 1 i en l'apartat 3 de l'article anterior.
 - b) Les entitats mencionades en els paràgrafs g) i h) de l'apartat 1 de l'article anterior, que complisquen alguna de les dos característiques següents:

1a. Que la seua activitat principal no consistisca en la producció en règim de mercat de béns i servicis destinats al consum individual o col·lectiu, o que efectu-

en operacions de redistribució de la renda i de la riquesa nacional, en tot cas sense ànim de lucre.

2a. Que no es financen principalment amb ingressos comercials, entenen per això els efectes d'esta llei, els ingressos, siga quina siga la seua naturalesa, obtinguts com a contrapartida dels lliuraments de béns o prestacions de servicis.

2. El sector públic empresarial, integrat per:

- a) Les entitats públiques empresarials.
- b) Les societats mercantils estatals.
- c) Les entitats mencionades en els paràgrafs g) i h) de l'apartat 1 de l'article anterior no incloses en el sector públic administratiu.

3. El sector públic fundacional, integrat per les fundacions del sector públic estatal.

Article 4. *Règim jurídic aplicable.*

1. El règim econòmic i financer del sector públic estatal es regula en esta llei, sense perjudici de les especialitats contingudes en altres normes especials i el que estableix la normativa comunitària.

2. En particular, se sotmetran a la normativa específica:

- a) El sistema tributari estatal.
- b) Els principis i normes que constitueixen el règim jurídic del sistema de la Seguretat Social, així com l'establiment, reforma i supressió de les cotitzacions i prestacions del sistema.
- c) El règim jurídic general del patrimoni del sector públic estatal, així com la regulació dels dominis especials.
- d) El règim jurídic general de les relacions financeres entre el sector públic estatal i les comunitats autònomes i entitats locals.
- e) El règim jurídic general de les Hisendes locals.
- f) Els principis bàsics i les normes fonamentals que constitueixen el règim jurídic de les ajudes o subvencions concedides per les entitats integrants del sector públic estatal a càrrec dels pressupostos o a fons de la Unió Europea.
- g) El règim general de la contractació de les entitats integrants del sector públic estatal.
- h) El règim de contractació d'obligacions financeres i de realització de gastos, en aquelles matèries que, per la seua especialitat, no es troben regulades en esta llei.

3. Tindran caràcter supletori les altres normes de dret administratiu i, si no n'hi ha, les normes de dret comú.

CAPÍTOL II

Del règim de la Hisenda Pública estatal

SECCIÓ 1a. DRETS DE LA HISENDA PÚBLICA ESTATAL

Article 5. *Concepte i drets integrants de la Hisenda Pública estatal.*

1. La Hisenda Pública estatal està constituïda pel conjunt de drets i obligacions de contingut econòmic, la titularitat de la qual correspon a l'Administració General de l'Estat i als organismes autònoms.

2. Els drets de la Hisenda Pública estatal es classifiquen en drets de naturalesa pública i de naturalesa privada.

Són drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal els tributs i els altres drets de contingut econòmic, la titularitat dels quals correspon a l'Administració General de l'Estat i els organismes autònoms que deriven de l'exercici de potestats administratives.

Article 6. Normes comunes als drets de la Hisenda Pública estatal.

1. L'Administració dels drets de la Hisenda Pública estatal correspon, segons la seua titularitat, al Ministeri d'Hisenda i als organismes autònoms, sense perjudi de les competències que esta o altres lleis atribuïxen a altres departaments o entitats del sector públic estatal.

2. El maneig o custòdia de fons o valors de naturalesa pública podrà encomanar-se a persones o entitats privades, que han de prestar garantia en els casos, en la quantia i en la forma que es determine reglamentàriament.

Article 7. Límits a què estan subjectes els drets de la Hisenda Pública estatal.

1. No es podran alienar, gravar ni arrendar els drets econòmics de la Hisenda Pública estatal fora dels casos regulats per les lleis.

2. Només es concediran exempcions, condonacions, rebaixes ni moratòries en el pagament dels drets a la Hisenda Pública estatal, en els casos i formes que determinen les lleis, sense perjudi del que estableix l'article 16 d'esta llei.

3. Sense perjudi del que estableix l'apartat 2 de l'article 10 d'esta llei, només es podrà transigir judicial ni extrajudicialment sobre els drets de la Hisenda Pública estatal, ni sotmetre a arbitratge les conteses que se susciten respecte d'estos, mitjançant un reial decret acordat en Consell de Ministres, després de l'audiència del d'Estat en ple.

Article 8. Exercici d'accions judicials per la Hisenda Pública estatal.

La Hisenda Pública estatal podrà exercitar qualssevol accions judicials que siguen necessàries per a la millor defensa dels drets.

SECCIÓ 2a. RÈGIM JURÍDIC DELS DRETS DE NATURALESA PÚBLICA DE LA HISENDA PÚBLICA ESTATAL

Article 9. Normes generals.

1. Els drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal es regularan per les regles contingudes en esta secció i en les normes especials que els són aplicables. En particular, l'aplicació dels tributs s'ajustarà al que disposa la Llei General Tributària d'acord amb el seu sistema de fons.

2. Quan els organismes autònoms concórreguen amb l'Administració General de l'Estat, tindrà preferència per al cobrament dels crèdits esta última.

De la mateixa preferència gaudiran els crèdits per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta i, si és el cas, els recàrrecs o interessos que sobre aquells procedisquen.

Quan concórreguen crèdits a favor de l'Administració General de l'Estat amb crèdits per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta, s'imputaran a prorrata del seu respectiu import.

Article 10. Prerogatives corresponents als drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal.

1. Sense perjudi de les prerogatives establides per a cada dret de naturalesa pública per la seua normativa reguladora, la cobrança d'estos drets s'efectuarà, si és el cas, d'acord amb els procediments administratius corresponents i gaudirà de les prerogatives establides per als tributs en la Llei General Tributària, i de les previstes en el Reglament General de Recaptació.

2. El caràcter privilegiat dels crèdits de la Hisenda Pública estatal atorga a esta el dret d'abstenció en els processos concursals, en el curs dels quals, no obstant això, podrà subscriure els acords o convenis previstos en la legislació concursal així com acordar, de conformitat amb el deutor i amb les garanties que s'estimen oportunes, unes condicions singulars de pagament, que no poden ser més favorables per al deutor que les que s'arreglen en l'acord o conveni que posen fi al procés judicial. Igualment podrà acordar la compensació d'estos crèdits en els termes previstos en la normativa reguladora dels ingressos públics.

Per a la subscripció i celebració dels acords i convenis a què es referix el paràgraf anterior es requerirà autorització de l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan es tracte de crèdits la gestió recaptatòria dels quals li corresponga, de conformitat amb la llei o en virtut de conveni, amb observança, en este cas, del que s'hoja canvingut.

Quan es tracte de crèdits corresponents al Fons de Garantia Salarial, la subscripció i celebració de convenis en el si de procediments concursals requerirà l'autorització de l'òrgan competent, d'acord amb la normativa reguladora de l'organisme autònom.

En els restants crèdits de la Hisenda Pública estatal, la competència correspon al ministre d'Hisenda, que es pot delegar en els òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Reglamentàriament s'establiran els procediments per a assegurar l'adequada coordinació en els procediments concursals en què concórreguen crèdits de la Hisenda Pública estatal amb crèdits de la Seguretat Social i de la resta de les entitats que integren el sector públic Estatal, i en aquells procediments concursals en els quals es concórrega amb procediments judicials o administratius d'execució singular corresponents a les referides entitats.

Article 11. Naixement, adquisició i extinció dels drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal.

1. Els drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal s'adquirixen i naixen de conformitat amb el que estableix la normativa reguladora de cada dret.

2. Els drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal s'extingixen per les causes previstes en la Llei General Tributària i les altres previstes en les lleis.

Sense perjudi del que estableix esta llei i la normativa reguladora de cada dret, el procediment, efectes i requisits de les formes d'extinció dels drets de naturalesa pública de la Hisenda Pública estatal se sotmetran al que

establix la Llei General Tributària i el Reglament General de Recaptació.

Article 12. *Providència de constrenyiment i suspensió del procediment de constrenyiment.*

1. Les providències de constrenyiment acreditatives del descobert dels deutes corresponents als drets de naturalesa pública, expedides pels òrgans competents, seran títol suficient per a iniciar el procediment de constrenyiment i tindran la mateixa força executiva que la sentència judicial per a procedir contra els béns i drets de les persones obligades al pagament.

2. Els procediments administratius de constrenyiment podran ser suspesos en el cas de recursos o reclamacions interposats pels interessats, en la forma i amb els requisits legals o reglamentàriament establits.

3. Se suspendrà immediatament el procediment de constrenyiment, sense necessitat de prestar garantia, quan l'interessat demostre que s'ha produït en el seu perjudici error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute, o bé que el dit deute ha prescrit o ha sigut ingressat, condonat, compensat, ajornat o suspès.

4. Si contra estos procediments s'oposen reclamacions en concepte de terceria o per una altra acció civil per persona que no tinga cap responsabilitat amb la Hisenda Pública estatal en virtut d'obligació o gestió pròpia o transmesa, relativa als crèdits objecte del procediment, es procedirà de la forma següent:

a) Tractant-se de terceria de domini, una vegada que s'hagen pres les mesures d'assegurament que siguen procedents, se suspendran estos procediments només en la part que es referix als béns o drets controvertits, substanciant-se este incident en la via administrativa com a prèvia a la judicial.

Quan la reclamació siga denegada en la via administrativa, el procediment de constrenyiment prosseguirà, excepte justificació documental en el termini reglamentàriament establert de la interposició de demanda judicial.

L'Administració pública podrà acordar la suspensió del procediment de constrenyiment quan de l'execució puguen derivar-se perjudicis d'impossible o difícil reparació. En ambdós casos, l'acord de suspensió establirà les mesures reglamentàries per a l'assegurament dels respectius crèdits.

b) Si la terceria és de millor dret, prosseguirà el procediment fins a la realització dels béns i el producte obtingut es consignarà en depòsit a resultes de la terceria.

Article 13. *Ajornament o fraccionament de les quantitats degudes a la Hisenda Pública estatal.*

1. Podran ajornar-se o fraccionar-se, meritant el corresponent interès de demora, les quantitats degudes a la Hisenda Pública estatal, en virtut d'una relació jurídica de dret públic, en els casos, pels mitjans i a través del procediment establert reglamentàriament.

Les dites quantitats han de garantir-se excepte en els casos següents:

a) Els de baixa quantia, quan siguen inferiors a les xifres que fixe el ministre d'Hisenda.

b) Quan el deutor no tinga béns suficients per a garantir el deute i l'execució del seu patrimoni afecte substancialment el manteniment de la capacitat productiva i el nivell d'ocupació de l'activitat econòmica

respectiva, llevat que això produísca una greu pèrdua per als interessos de la Hisenda Pública estatal.

2. L'ajornament i fraccionament de les quantitats degudes a la Hisenda Pública estatal per les comunitats autònomes i les corporacions locals es regirà per la seua legislació específica, la qual tindrà en compte la necessària reciprocitat entre administracions.

Article 14. *Compensació de deutes.*

1. En els casos i amb els requisits que s'establisquen reglamentàriament podran extingir-se totalment o parcialment per compensació els deutes de naturalesa pública a favor de la Hisenda Pública estatal que es troben en fase de gestió recaptatòria, tant voluntària com executiva, amb els crèdits reconeguts per esta a favor del deutor.

Així mateix, podran compensar-se els deutes no compresos en l'apartat anterior quan ho prevegen les normes reguladores dels tributs i la resta de recursos de dret públic.

Quan una liquidació, l'import de la qual ha sigut ingressat totalment o parcialment, siga anul·lada i substituïda per una altra, es podrà disminuir esta en la quantitat prèviament ingressada.

2. L'extinció per mitjà de compensació dels deutes que les comunitats autònomes i les corporacions locals tinguen amb l'Administració General de l'Estat es regularà per la seua legislació específica.

3. Els deutes que els organismes autònoms, la Seguretat Social, i qualssevol altres entitats de dret públic tinguen amb l'Administració General de l'Estat, podrà realitzar-se per via de compensació, quan es tracte de deutes vençuts, líquides i exigibles.

La referida compensació no podrà afectar les cotitzacions socials.

Així mateix, seran compensables els deutes vençuts, líquids i exigibles que tinguen entre si les entitats estatals de dret públic.

4. Les lleis reguladores dels distints ingressos de dret públic podran prevore l'establiment de sistemes de compte corrent a efectes de facilitar la compensació i el pagament dels crèdits i debits davant de la Hisenda Pública estatal.

5. Així mateix, la llei establirà els supòsits en què els crèdits i debits que diversos subjectes ostenten davant de la Hisenda Pública estatal puguen, a sol·licitud d'estos, ser tractats unitàriament a efectes de la seua compensació.

Article 15. *Prescripció dels drets de la Hisenda Pública estatal.*

1. Excepte allò que estableixen les lleis reguladores dels distints recursos, prescriurà al cap de quatre anys el dret de la Hisenda Pública estatal:

a) A reconèixer o liquidar crèdits a favor seu, comptant-se el dit termini des del dia en què el dret va poder exercitar-se.

b) Al cobrament dels crèdits reconeguts o liquidats, a comptar des de la data de la seua notificació o, si esta no és preceptiva, des del seu venciment.

2. La prescripció dels drets de la Hisenda Pública estatal s'interromprà d'acord amb el que estableix la Llei General Tributària i s'aplicarà d'ofici.

3. Els drets de la Hisenda Pública estatal declarats prescrits s'han de donar de baixa en els respectius comptes, després de la tramitació prèvia de l'expedient corresponent.

4. La declaració i exigència de les responsabilitats a què, si és el cas, hi haja lloc per la prescripció de crèdits de la Hisenda Pública estatal s'ajustarà a allò que s'ha previst en la normativa reguladora de la responsabilitat comptable.

Article 16. *Drets econòmics de baixa quantia.*

El ministre d'Hisenda podrà disposar la no liquidació o, si és el cas, l'anul·lació i baixa en comptabilitat de totes aquelles liquidacions de què resulten deutes inferiors a la quantia que fixe com a insuficient per a la cobertura del cost que la seua exacció i recaptació representen.

Article 17. *Interessos de demora.*

1. Les quantitats degudes a la Hisenda Pública estatal meritiran interès de demora des de l'endemà del seu venciment. S'inclouen en este apartat les quantitats recaptades a través d'entitats col·laboradores, comptes restringits, oficines liquidadores i la resta d'entitats recaptadores per compte de la Hisenda Pública estatal que no siguen ingressades per les dites entitats en el Tresor en els terminis establits.

2. L'interès de demora resultarà de l'aplicació, per a cada any o període de què integren el període de càlcul, de l'interès legal fixat en la Llei de Pressupostos per a estos exercicis.

3. El que disposa este article s'entendrà sense perjudi de les especialitats en matèria tributària.

Article 18. *Gestió de drets de naturalesa pública de la Seguretat Social i de les entitats del sector públic estatal no integrants de la Hisenda Pública estatal.*

1. La gestió dels altres ingressos de dret públic de les entitats del sector públic estatal no integrants de la Hisenda Pública estatal se sotmetrà al que estableix esta secció, sense perjudi de les especialitats establides en la normativa reguladora de les dites entitats i en la dels corresponents ingressos.

2. La gestió de les quotes i dels altres ingressos de dret públic de la Seguretat Social es regularà pel que estableix la Llei General de la Seguretat Social, i per les disposicions especials aplicables a cada un dels ingressos, regint, si no n'hi ha, les normes establides en esta secció. Les referències fetes en la referida secció al Ministeri d'Hisenda s'entendran fetes al Ministeri de Treball i Assumptes Socials.

SECCIÓ 3a. DRETS DE NATURALESA PRIVADA DE LA HISENDA PÚBLICA ESTATAL

Article 19. *Drets de naturalesa privada de la Hisenda Pública estatal.*

1. L'efectivitat dels drets de naturalesa privada de la Hisenda Pública estatal es durà a terme d'acord amb les normes i els procediments del dret privat.

2. Podran ajornar-se o fraccionar-se les quantitats degudes a la Hisenda Pública estatal, en virtut d'una relació jurídica de dret privat, en els casos i amb les

condicions que estableisca el ministre d'Hisenda, per als corresponents a l'Administració General de l'Estat, i, conjuntament, el ministre d'Hisenda i el corresponent al Ministeri d'adscripció de l'organisme autònom, per als restants.

SECCIÓ 4a. OBLIGACIONS DE LA HISENDA PÚBLICA ESTATAL

Article 20. *Fonts de les obligacions.*

Les obligacions de la Hisenda Pública estatal naixen de la llei, dels negocis jurídics i dels actes o fets que, segons dret, les generen.

Article 21. *Exigibilitat de les obligacions.*

1. Les obligacions de la Hisenda Pública estatal només són exigibles quan resulten de l'execució dels pressupostos, de conformitat amb el que disposa esta llei, de sentència judicial ferma o d'operacions no pressupostàries legalment autoritzades.

2. Si les dites obligacions tenen per causa prestacions o servicis, el pagament no podrà efectuar-se si el creditor no ha complit o garantit la seua obligació correlativa.

Article 22. *Extinció de les obligacions.*

1. Les obligacions de la Hisenda Pública estatal s'extingixen per les causes previstes en el Codi Civil i en la resta de l'ordenament jurídic.

2. La gestió dels crèdits pressupostaris amb vista a extingir les obligacions de la Hisenda Pública estatal es realitzarà de conformitat amb el que disposa el títol II d'esta llei i disposicions de desplaçament.

Article 23. *Prerrogatives.*

1. Cap tribunal ni autoritat administrativa podrà dictar providència d'embargament ni despatxar cap manament d'execució contra els béns i drets patrimonials quan es troben materialment afectats per un servici públic o a una funció pública, quan els rendiments o el producte de la seua alienació estiguen legalment afectant fins diversos, o quan es tracte de valors o títols representatius del capital de societats estatals que executen polítiques públiques o presten servicis d'interès econòmic general.

2. El compliment de les resolucions judicials que determinen obligacions a càrrec de la Hisenda Pública estatal correspondrà a l'òrgan administratiu que siga competent per raó de la matèria, sense perjudi de la possibilitat d'instar, si és el cas, altres modalitats d'execució d'acord amb la Constitució i les lleis.

3. L'òrgan administratiu encarregat del compliment acordarà el pagament a càrrec del crèdit corresponent, en la forma i amb els límits del pressupost respectiu. Si per al pagament és necessari realitzar una modificació pressupostària, ha de concloure's el procediment corresponent dins dels tres mesos següents al dia de la notificació de la resolució judicial.

Article 24. *Interessos de demora.*

Si l'Administració no paga al creditor de la Hisenda Pública estatal dins dels tres mesos següents al dia de notificació de la resolució judicial o del reconeixement

de l'obligació, ha d'abonar-li l'interés assenyalat en l'article 17, apartat 2, d'esta llei, sobre la quantitat deguda, des que el creditor, una vegada transcorregut el dit termini, reclame per escrit el compliment de l'obligació.

En matèria tributària, de contractació administrativa i d'expropiació forçosa s'aplicarà allò que disposa la seua legislació específica.

Article 25. *Prescripció de les obligacions.*

1. Excepte allò que establisquen lleis especials, prescriuran al cap de quatre anys:

a) El dret al reconeixement o liquidació per la Hisenda Pública estatal de tota obligació que no s'haja sol·licitat amb la presentació dels documents justificatius. El termini es comptarà des de la data en què es va concloure el servici o la prestació determinant de l'obligació o des del dia en què el dret va poder exercitar-se.

b) El dret a exigir el pagament de les obligacions ja reconegudes o liquidades, si no és reclamat pels creditors legítims o els drethavents. El termini es comptarà des de la data de notificació, del reconeixement o liquidació de la respectiva obligació.

2. Amb l'expressada excepció en favor de lleis especials, la prescripció s'interrompra d'acord amb les disposicions del Codi Civil.

3. Les obligacions a càrrec de la Hisenda Pública estatal que hagen prescrit, seran baixa en els respectius comptes, amb la prèvia tramitació de l'oportú expedient.

TÍTOL II

Dels Pressupostos Generals de l'Estat

CAPÍTOL I

Principis i regles de programació i de gestió pressupostària

Article 26. *Principis i regles de programació pressupostària.*

1. La programació pressupostària es regirà pels principis d'estabilitat pressupostària, plurianualitat, transparència i eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics, d'acord amb el que disposa la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària.

2. Les disposicions legals i reglamentàries, en fase d'elaboració i aprovació, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació dels subjectes que componen el sector públic estatal que afecte els gastos públics, han de valorar les seues repercussions i efectes, i supeditar-se de manera estricta a les disponibilitats pressupostàries i als límits dels escenaris pressupostaris plurianuals.

Article 27. *Principis i regles de gestió pressupostària.*

1. La gestió del sector públic estatal està sotmesa al règim de pressupost anual aprovat per les Corts Generals i emmarcat en els límits d'un escenari plurianual.

2. Els crèdits pressupostaris de l'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms i de les entitats integrants del sector públic estatal amb pressu-

post limitador es destinaran exclusivament a la finalitat específica per a la qual hagen sigut autoritzats per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat o per les modificacions realitzades d'acord amb esta llei.

El caràcter limitador i vinculant d'estos crèdits serà el corresponent al nivell d'especificació amb què apareguen en aquells.

3. Els recursos de l'Estat, els de cada un dels organismes autònoms i els de les entitats integrants del sector públic estatal amb pressupost limitador es destinaran a satisfer el conjunt de les seues respectives obligacions, llevat que per llei s'establisca la seua afectació a fins determinats.

4. Els drets liquidats i les obligacions reconegudes s'aplicaran als pressupostos pel seu import íntegre, sense que puguen atendre's obligacions per mitjà de minoració dels drets a liquidar o ja ingressats, llevat que la llei ho autoritze de manera expressa.

S'exceptuen de l'anterior disposició les devolucions d'ingressos que es declaren indeguts pel tribunal o autoritat competents i les previstes en la normativa reguladora d'estos ingressos, el reembossament del cost de les garanties aportades pels administrats per a obtenir la suspensió cautelar del pagament dels ingressos pressupostaris, quan adquireisca fermesa la declaració de la seua improcedència, i les participacions en la recaptació dels tributs quan així estiga previst legalment.

Als efectes d'este apartat s'entendrà per un import íntegre el resultant després d'aplicar les exempcions i bonificacions que siguen procedents.

5. El pressupost i les seues modificacions contindran informació suficient i adequada per a permetre la verificació del compliment dels principis i regles que els regixen i dels objectius que es propose aconseguir.

CAPÍTOL II

Programació pressupostària i objectiu d'estabilitat

Article 28. *Escenaris pressupostaris plurianuals i objectiu d'estabilitat.*

1. Els escenaris pressupostaris plurianuals en els quals s'emmarcaran anualment els Pressupostos Generals de l'Estat, constitueixen la programació de l'activitat del sector públic estatal amb pressupost limitador en què es definiran els equilibris pressupostaris bàsics, la previsible evolució dels ingressos i els recursos a assignar a les polítiques de gasto, en funció dels corresponents objectius estratègics i els compromisos de gasto ja assumits. Els escenaris pressupostaris plurianuals determinaran els límits, referits als tres exercicis següents, que l'acció de govern ha de respectar en els casos en què les seues decisions tinguen incidència pressupostària.

2. Els escenaris pressupostaris plurianuals s'ajustaran a l'objectiu d'estabilitat pressupostària corresponent a l'Estat i a la Seguretat Social establert d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària, referit als tres exercicis següents.

3. Els escenaris pressupostaris plurianuals seran confeccionats pel Ministeri d'Hisenda, que en donarà compte al Consell de Ministres amb anterioritat a l'aprovació del projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de cada any i, si és el cas, contindran l'actua-

lització de les previsions contingudes en els escenaris pressupostaris aprovats en l'exercici anterior.

4. Els escenaris pressupostaris plurianuals estaran integrats per un escenari d'ingressos i un escenari de gastos.

L'escenari d'ingressos tindrà en compte els efectes tendencials de l'economia, els conjunturals que puguen estimar-se i els derivats de canvis previstos en la normativa que els regula.

L'escenari de gastos assignarà els recursos disponibles de conformitat amb les prioritats establides per a la realització de les distintes polítiques de gasto, tenint en compte en tot cas les obligacions derivades de l'activitat del sector públic que tinguen el seu venciment en el període a considerar i els compromisos de gasto existents en el moment de la seua elaboració que puguen generar obligacions amb venciment en el període que comprega.

Article 29. *Programes plurianuals ministerials.*

1. Els escenaris pressupostaris plurianuals contindran la distribució orgànica dels recursos disponibles i es desenvoluparan en programes plurianuals, referits als tres exercicis següents, i ajustats a les seues previsions i límits, en els quals s'establiran per centres gestors els objectius que es vol aconseguir i les accions necessàries per a aconseguir-los així com les dotacions dels programes pressupostaris.

2. Els programes plurianuals es remetran anualment al Ministeri d'Hisenda per a l'elaboració dels escenaris pressupostaris plurianuals.

3. El programa plurianual de cada ministeri contindrà els programes de tots els centres gestors que en depenguen i l'aprovarà el ministre. El Programa plurianual de la Seguretat Social s'elaborarà separadament pel ministre de Treball i Assumptes Socials.

4. Els programes d'actuació plurianual de les entitats públiques empresarials, societats mercantils estatals i la resta d'entitats integrants del sector públic estatal sense pressupost limitador, establits en l'article 65 d'esta llei s'integraran, a efectes informatius, en els programes plurianuals dels ministeris de què depenguen funcionalment.

5. El procediment d'elaboració i l'estructura dels programes plurianuals i d'actuació plurianual s'establirà per orde del ministre d'Hisenda, en la qual es determinarà el termini i la forma de remissió al Ministeri d'Hisenda.

6. Els programes plurianuals establiran el seu contingut referit als aspectes següents:

a) Els objectius plurianuals expressats de manera objectiva, clara i mesurable que es vol aconseguir en el període, estructurats per programes o grups de programes pressupostaris.

b) L'activitat que es vol realitzar per a la consecució dels objectius.

c) Els mitjans econòmics, materials i personals necessaris amb especificació dels crèdits que, per a l'èxit dels objectius anuals que estos programes establisquen, es proposa posar a disposició dels centres gestors del gasto responsables de la seua execució.

d) Les inversions reals i financeres que es vol realitzar.

e) Els indicadors d'execució associats a cada un dels objectius que permeten el mesurament, el segui-

ment i l'avaluació del resultat en termes d'eficàcia, eficiència, economia i qualitat.

7. Els programes plurianuals han de tindre un contingut coherent amb els plans sectorials i altres programes d'actuació existents en l'àmbit de cada departament.

Article 30. *Programes plurianuals dels centres gestors.*

1. Els programes plurianuals dels distintes centres gestors del gasto s'integren en el programa plurianual de cada ministeri i els elaboraran els titulars dels referits centres i el seu contingut s'ajustarà a l'establert per al dit programa plurianual en l'apartat 6 de l'article 29 d'esta llei.

2. El procediment d'elaboració i l'estructura dels programes plurianuals dels centres gestors del gasto s'establirà per orde del ministre d'Hisenda.

Article 31. *Assignació pressupostària i objectius.*

1. Els Pressupostos Generals de l'Estat s'adequaran als escenaris pressupostaris plurianuals i atendran a la consecució dels objectius que s'hagen establert en els programes plurianuals dels distintes departaments ministerials, amb subjecció, en tot cas, a les restriccions que amb vista al compliment dels objectius de política econòmica determine el Govern per a l'exercici a què es referisquen.

2. Les assignacions pressupostàries als centres gestors de gasto s'efectuaran tenint en compte, entre altres circumstàncies, el nivell de compliment dels objectius en exercicis anteriors.

Els objectius de caràcter instrumental han de posar-se en relació amb els objectius finals en la consecució dels quals participen.

CAPÍTOL III

Contingut, elaboració i estructura

SECCIÓ 1a. CONTINGUT I PRINCIPIS D'ORDENACIÓ

Article 32. *Definició.*

Els Pressupostos Generals de l'Estat constitueixen l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica dels drets i les obligacions que ha de liquidar durant l'exercici cada un dels òrgans i entitats que formen part del sector públic estatal.

Article 33. *Abast subjectiu i contingut.*

1. Els Pressupostos Generals de l'Estat estaran integrats per:

a) Els pressupostos dels òrgans amb dotació diferenciada i dels subjectes que integren el sector públic administratiu.

b) Els pressupostos d'operacions corrents i els d'operacions de capital i financeres de les entitats del sector públic empresarial i del sector públic fundacional.

c) Els pressupostos dels fons a què es referix l'article 2.2 d'esta llei.

2. Els Pressupostos Generals de l'Estat determinaran:

a) Les obligacions econòmiques que, com a màxim, poden reconèixer els subjectes referits en el paràgraf a) de l'apartat anterior.

b) Els drets que han de reconèixer durant el corresponent exercici els ens mencionats en el paràgraf anterior.

c) Els gastos i ingressos i les operacions d'inversió i financeres que han de realitzar les entitats previstes en el paràgraf b) de l'apartat anterior.

d) Els objectius que ha d'aconseguir en l'exercici cada un dels gestors responsables dels programes amb els recursos que el respectiu pressupost els assigna.

e) L'estimació dels beneficis fiscals que afecten els tributs de l'Estat.

f) Les operacions financeres dels fons a què es referix el paràgraf c) de l'apartat anterior.

Article 34. Àmbit temporal.

1. L'exercici pressupostari coincidirà amb l'any natural, i a este s'imputaran:

a) Els drets econòmics liquidats durant l'exercici, siga quin siga el període de què deriven.

b) Les obligacions econòmiques reconegudes fins al final del mes de desembre, sempre que corresponguen a adquisicions, obres, servicis, prestacions o, en general, gastos realitzats dins de l'exercici i a càrrec dels respectius crèdits.

2. No obstant el que es disposa en l'apartat anterior, s'aplicaran als crèdits del pressupost vigent en el moment de l'expedició de les ordres de pagament, les obligacions que resulten de la liquidació de retards a favor del personal que perceba les seues retribucions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat així com les que tinguen l'origen en resolucions judicials.

3. Els titulars dels departaments ministerials podran autoritzar, amb un informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos, la imputació als crèdits de l'exercici corrent d'obligacions generades en exercicis anteriors com a conseqüència de compromisos de gasto adquirits, de conformitat amb l'ordenament, per als quals hi haguera crèdit disponible en l'exercici de procedència. La decisió del departament ministerial deixarà constància, en tot cas, de les causes per les quals no es va procedir a la imputació a pressupost en l'exercici en què es va generar l'obligació.

Quan es tracte d'obligacions a càrrec de la Seguretat Social, la iniciativa correspondrà als directors o presidents de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social i l'autorització correspondrà al ministre de Treball i Assumptes Socials.

En l'àmbit de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, l'autorització correspondrà al ministre de Sanitat i Consum, a iniciativa del director de l'entitat.

Una vegada autoritzada la imputació es remetrà una còpia a la Direcció General de Pressupostos del Ministeri d'Hisenda, per al seu coneixement.

4. En el cas d'obligacions d'exercicis anteriors que siga necessari imputar a pressupost i no es troben compreses en els supòsits previstos en els apartats anteriors, la imputació requerirà norma amb rang de llei que l'autoritze.

Article 35. Els crèdits i programes pressupostaris.

1. Són crèdits pressupostaris cada una de les assignacions individualitzades de gasto, que figuren en els pressupostos dels òrgans i entitats a què es referix l'article 33.1.a) d'esta llei, posades a disposició dels centres gestors per a la cobertura de les necessitats per a les quals hagen sigut aprovats. La seua especificació estarà determinada, d'acord amb l'agrupació orgànica, per programes i l'economia que en cada cas procedisca, d'acord amb el que estableixen els articles 40, 43 i 44 d'esta llei, sense perjudici dels desglossaments necessaris a efectes de l'adequada comptabilització de la seua execució.

2. Els programes pressupostaris de caràcter pluri- anual i sota la responsabilitat del titular del centre gestor del gasto, consistixen en el conjunt de gastos que es considera necessari realitzar en el desenvolupament d'activitats orientades a la consecució de determinats objectius preestablits que poden tindre com a finalitat: a) la producció de béns i servicis, b) el compliment d'obligacions específiques o c) la realització de les altres activitats encomanades als centres gestors del gasto.

3. Les activitats pròpies de servicis horitzontals i les instrumentals podran configurar-se com a programes de suport per a una millor ordenació i gestió dels crèdits necessaris per a la seua realització.

4. Constituïx un programa de gasto del pressupost anual el conjunt de crèdits que, per a l'èxit dels objectius anuals que este estableisca, es posen a disposició del gestor responsable de la seua execució. Estos constituïxen la concreció anual dels programes pressupostaris de caràcter plurianual.

La comprovació del grau de compliment d'un programa pressupostari s'efectuarà en funció dels resultats quan estos siguen mesurables i identificables. Quan els resultats no siguen mesurables l'efectivitat del programa es farà per mitjà d'indicadors que permeten el seu mesurament indirecte.

SECCIÓ 2a. ELABORACIÓ DEL PRESSUPOST

Article 36. Procediment d'elaboració.

1. La fixació anual del límit de gasto no financer que ha de respectar el pressupost de l'Estat s'efectuarà amb l'extensió i en la forma prevista en l'article 8 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària.

2. El procediment pel qual es regirà l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat s'establirà per orde del ministre d'Hisenda i se subjectarà a les normes següents:

Primera. Les directrius per a la distribució del gasto, establint els criteris d'elaboració de les propostes de pressupostos i els límits quantitativs amb les prioritats i limitacions que hagen de respectar-se, es determinaran pel ministre d'Hisenda.

Amb este fi, es constituirà la Comissió de Polítiques de Gasto, la composició de la qual es determinarà per orde del ministre d'Hisenda.

La Comissió respectarà l'adequació dels criteris d'establiment de prioritats i d'elaboració de les propostes als límits i objectius de política pressupostària que els pressupostos hagen de complir.

Segona. Els ministeris i els altres òrgans de l'Estat amb dotacions diferenciades en els Pressupostos

Generals de l'Estat, remetran al Ministeri d'Hisenda les corresponents propostes de pressupost, ajustades als límits que les directrius hagen establert.

De la mateixa manera, els distints ministeris remetran al d'Hisenda les propostes de pressupostos d'ingressos i gastos de cada un dels organismes autònoms i altres Entitats adscrits a estos.

El Ministeri de Sanitat i Consum enviarà les propostes de pressupost d'ingressos i de gastos de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària al Ministeri d'Hisenda, que formarà l'avantprojecte definitiu i el remetrà al Ministeri de Treball i Assumptes Socials perquè l'incorpore al de la Seguretat Social.

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials enviarà les propostes de pressupost d'ingressos i de gastos de l'Institut de Migracions i Servicis Socials al Ministeri d'Hisenda, que formarà l'avantprojecte definitiu i el remetrà al Ministeri de Treball i Assumptes Socials per a la seua incorporació al de la Seguretat Social.

El Ministeri de Treball i Assumptes Socials, amb els avantprojectes elaborats per les entitats gestores, servicis comuns i mútues d'accidents de treball i malalties professionals, formarà l'avantprojecte de Pressupost de la Seguretat Social, a què s'incorporaran els avantprojectes de Pressupostos de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària i de l'Institut de Migracions i Servicis Socials i el remetrà al Ministeri d'Hisenda.

Els ministres de Treball i Assumptes Socials i d'Hisenda elevaran l'avantprojecte de Pressupost de la Seguretat Social al Govern per a la seua aprovació.

Així mateix, els ministeris remetran les propostes que continguen els pressupostos d'operacions corrents i d'operacions de capital i financeres de les entitats públiques empresarials, de les societats mercantils estatals i de les fundacions del sector públic estatal que depenguen funcionalment de cada un d'estos, acompanyades de la documentació a què es referix l'article 29 d'esta llei.

Tercera. Les propostes de pressupost de gastos s'acompanyaran, per a cada programa, de la seua corresponent memòria d'objectius anuals fixats, d'acord amb el programa plurianual respectiu, dins dels límits que resulten abastables amb les dotacions previstes per a cada un dels programes.

Quarta. En el marc d'este procediment, per orde del ministre de Treball i Assumptes Socials, s'establiran les especificacions pròpies del procediment d'elaboració dels Pressupostos de la Seguretat Social.

3. El pressupost d'ingressos de l'Administració General de l'Estat serà elaborat pel Ministeri d'Hisenda, de manera que s'ajuste a la distribució de recursos de la programació plurianual prevista en l'article 29 i al compliment dels objectius de política econòmica establerts pel Govern per a l'exercici.

4. Les propostes i la resta de documentació necessària per a l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat es formularan i tramitaran servint-se dels mitjans informàtics que establisca amb esta finalitat el Ministeri d'Hisenda, el qual fixarà també els terminis per a la presentació en l'orde que establisca el procediment d'elaboració de l'avantprojecte.

5. Correspondrà al ministre d'Hisenda elevar a l'acord del Govern l'avantprojecte de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Article 37. *Remissió a les Corts Generals.*

1. El projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, integrat per l'articulat amb els annexos i els estats d'ingressos i de gastos, amb el nivell d'especificació de crèdits establert en els articles 40 i 41 d'esta llei, serà remès a les Corts Generals abans del dia 1 d'octubre de l'any anterior a què es referisca.

2. El projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat s'acompanyarà de la següent documentació complementària:

- a) Les memòries descriptives dels programes de gasto i els objectius anuals.
- b) Les memòries explicatives dels continguts de cada pressupost, amb especificació de les principals modificacions que presenten en relació amb els vigents.
- c) Un annex amb el desenrotllament econòmic dels crèdits, per centres gestors de gasto.
- d) Un annex, de caràcter plurianual dels projectes d'inversió pública, que inclourà la classificació territorial.
- e) La liquidació dels pressupostos de l'any anterior i un avanç de la liquidació de l'exercici corrent.
- f) Els comptes i balanços de la Seguretat Social de l'any anterior.
- g) Els estats consolidats dels pressupostos.
- h) Un informe econòmic i financer.
- i) Una memòria dels beneficis fiscals.

Article 38. *Pròrroga dels Pressupostos Generals de l'Estat.*

1. Si la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat no s'aprova abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, es consideraran automàticament prorrogats els pressupostos inicials de l'exercici anterior fins a l'aprovació i publicació dels nous en el «Boletín Oficial del Estado».

2. La pròrroga no afectarà els crèdits per a gastos corresponents a programes o actuacions que acaben en l'exercici, els pressupostos dels quals es prorroguen o per a obligacions que s'hi extingisquen.

3. L'estructura orgànica del pressupost prorrogat s'adaptarà, sense alteració de la quantia total, a l'organització administrativa en vigor en l'exercici en què el pressupost haja d'executar-se.

SECCIÓ 3a. ESTRUCTURES PRESSUPOSTÀRIES

Article 39. *Estructura dels pressupostos del sector públic estatal.*

L'estructura dels Pressupostos Generals de l'Estat i dels annexos es determinarà, d'acord amb el que establix esta llei, pel Ministeri d'Hisenda tenint en compte l'organització del sector públic estatal, la naturalesa econòmica dels ingressos i dels gastos i les finalitats i objectius que es pretenga aconseguir.

Article 40. *Estructura dels estats de gastos dels Pressupost Generals de l'Estat.*

1. Els estats de gastos dels pressupostos a què es referix l'article 33.1.a) d'esta llei s'estructuraran d'acord amb les classificacions següents:

a) La classificació orgànica que agruparà per seccions i servicis els crèdits assignats als diferents centres gestors de gasto dels òrgans amb dotació diferenciada en els pressupostos, l'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms, entitats de la Seguretat Social i altres entitats, segons siga procedent.

b) La classificació per programes, que permetrà als centres gestors agrupar els crèdits d'acord amb allò que assenyala l'article 35 d'esta llei i establir, d'acord amb el Ministeri d'Hisenda, els objectius a aconseguir com a resultat de la seua gestió pressupostària. L'estructura de programes s'adequarà als continguts de les polítiques de gasto contingudes en la programació plurianual.

c) La classificació econòmica, que agruparà els crèdits per capítols separant les operacions corrents, les de capital, les financeres i el Fons de Contingència d'execució pressupostària.

En els crèdits per a operacions corrents es distingiran els gastos de personal, els gastos corrents en béns i servicis, els gastos financers i les transferències corrents.

En els crèdits per a operacions de capital es distingiran, les inversions reals i les transferències de capital.

El Fons de Contingència arreglarà la dotació per a atendre necessitats imprevistes en la forma establida en l'article 15 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària.

En els crèdits per a operacions financeres es distingiran les d'actius financers i les de passius financers.

Els capítols es desglossaran en articles i estos, al seu torn, en conceptes, que podran dividir-se en subconceptes.

2. Amb independència de l'estructura pressupostària, els crèdits s'identificaran funcionalment d'acord amb la seua finalitat, deduïda del programa en què apareguen o, excepcionalment, de la seua pròpia naturalesa, a fi de disposar d'una classificació funcional del gasto.

Article 41. *Estructura dels estats d'ingressos.*

Els estats d'ingressos dels pressupostos a què es referix l'article 33.1.a) d'esta llei s'estructuraran seguint les classificacions orgànica i econòmica:

a) La classificació orgànica distingirà els ingressos corresponents a l'Administració General de l'Estat i els corresponents a cada un dels organismes autònoms, els de la Seguretat Social i els d'altres entitats, segons siga procedent.

b) La classificació econòmica agruparà els ingressos, separant els corrents, els de capital, i les operacions financeres.

En els ingressos corrents es distingiran: impostos directes i cotitzacions socials, impostos indirectes, taxes, preus públics i altres ingressos, transferències corrents i ingressos patrimonials.

En els ingressos de capital es distingiran: alienació d'inversions reals i transferències de capital.

En les operacions financeres es distingiran: actius financers i passius financers.

Els capítols es desglossaran en articles i estos, al seu torn, en conceptes, que podran dividir-se en subconceptes.

CAPÍTOL IV

Dels crèdits i les seues modificacions

SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS GENERALS

Article 42. *Especialitat dels crèdits.*

Els crèdits per a gastos es destinaran exclusivament a la finalitat específica per a la que hagen sigut autoritzats per la Llei de Pressupostos o a la que resulte de les modificacions aprovades d'acord amb esta llei.

Article 43. *Especificació dels pressupostos de l'Estat.*

1. En el pressupost de l'Estat els crèdits s'especificaran com a concepte, excepte els crèdits destinats a gastos de personal i els gastos corrents en béns i servicis, que s'especificaran en un article i les inversions reals en un capítol.

2. No obstant això, s'especificaran al nivell que corresponga d'acord amb la seua concreta classificació econòmica, els crèdits següents:

a) Els destinats a atencions protocol·làries i representatives i els gastos reservats.

b) Els declarats ampliables d'acord amb el que estableix l'article 54 d'esta llei.

c) Els que establisquen subvencions nominatives.

d) Els que, si és el cas, estableisca la Llei de Pressupostos de cada exercici.

e) Els crèdits extraordinaris que es concedisquen durant l'exercici.

Article 44. *Especificació del pressupost dels organismes autònoms i de la Seguretat Social.*

1. En el pressupost dels organismes autònoms, de la Seguretat Social i, si és el cas, de les altres entitats de l'apartat 1 de l'article 3 d'esta llei, excepte les relacionades en l'article anterior, els crèdits s'especificaran com a concepte, excepte els destinats a gastos de personal, gastos corrents en béns i servicis i les inversions reals, que s'especificaran en cada capítol.

2. No obstant això, s'especificaran al nivell que corresponga d'acord amb la seua concreta classificació econòmica, els crèdits següents:

a) Els destinats a atencions protocol·làries i representatives.

b) Els declarats ampliables d'acord amb el que estableix l'article 54 d'esta llei.

c) Els que establisquen subvencions nominatives.

d) Els que, si és el cas, estableisca la Llei de Pressupostos de cada exercici.

e) Els crèdits extraordinaris que es concedisquen durant l'exercici.

3. Els crèdits del Pressupost de la Seguretat Social s'especificaran en cada grup de programes, excepte els crèdits per a l'acció protectora en la seua modalitat no contributiva i universal que s'especificaran en cada programa.

Article 45. *Disponibilitats líquides dels organismes autònoms i altres entitats integrants del sector públic estatal.*

S'autoritza al ministre d'Hisenda per a declarar no disponibles les transferències corrents o de capital destinades a les entitats integrants del sector públic estatal, quan com a conseqüència de l'existència de suficients disponibilitats líquides, pogueren no resultar necessàries per a l'exercici de la seua activitat pressupostada.

Així mateix, s'autoritza el ministre d'Hisenda per a requerir l'ingrés en el Tresor de la totalitat o part de les dites disponibilitats líquides, a excepció de les procedents de cotitzacions socials i conceptes de recaptació conjunta, quan pogueren no ser necessàries per a finançar l'exercici de l'activitat indicada. Quan en les dites entitats hi haja òrgans col·legiats d'administració, l'ingrés ha de ser prèviament acordat per estos.

Article 46. *Limitació dels compromisos de gasto.*

Els crèdits per a gastos són limitadors. No podran adquirir-se compromisos de gasto ni adquirir-se obligacions per quantia superior a l'import dels crèdits autoritzats en els estats de gastos, sent nuls de ple dret els actes administratius i les disposicions generals amb rang inferior a llei que incomplisquen esta limitació, sense perjudici de les responsabilitats regulades en el títol VII d'esta llei.

Article 47. *Compromisos de gasto de caràcter plurianual.*

1. Podran adquirir-se compromisos de gastos que hagen d'estendre's a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzen, sempre que no superen els límits i anualitats fixats en el número següent.

2. El nombre d'exercicis a què poden aplicar-se els gastos no serà superior a quatre. El gasto que s'impute a cada un dels exercicis posteriors no podrà excedir la quantitat que resulte d'aplicar al crèdit inicial a què corresponga l'operació els percentatges següents: en l'exercici immediat següent, el 70 per cent; en el segon exercici, el 60 per cent, i en els exercicis tercer i quart, el 50 per cent.

Les retencions a què es referix la disposició addicional catorze del text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, computaran a efectes dels límits establits pels anteriors percentatges.

Estes limitacions no s'aplicaran als compromisos derivats de la càrrega financera del Deute i dels arrendaments d'immobles, inclosos els contractes mixtos d'arrendament i adquisició.

Quan no hi haja crèdit inicial i haja de realitzar-se algun gasto que no puga demorar-se fins a l'exercici següent i en deriven compromisos que s'estenguen a exercicis futurs, els percentatges anteriors s'aplicaran sobre el crèdit que es dote per mitjà de les transferències de crèdit previstes en l'article 51 a). En este supòsit, els límits a què es referix este apartat es computaran conjuntament.

3. El Govern, en casos especialment justificats, podrà acordar la modificació dels percentatges anteriors, incrementar el nombre d'anualitats o autoritzar l'adquisició de compromisos de gastos que hagen d'atendre's en exercicis posteriors en el cas que no hi haja crèdit

inicial. Amb esta finalitat, el ministre d'Hisenda, a iniciativa del ministeri corresponent, elevarà al Consell de Ministres l'oportuna proposta, amb un informe previ de la Direcció General de Pressupostos que acredite la seua coherència amb la programació a què es referixen els articles 28 i 29 d'esta llei.

4. Els compromisos a què es referix este article s'especificaran en els escenaris pressupostaris plurianuals i han de ser objecte de comptabilització separada.

Article 48. *Adquisicions, obres amb pagament ajornat i altres compromisos de caràcter plurianual.*

1. Podrà ser diferit el venciment de l'obligació de pagament del preu de compra de béns immobles adquirits directament, l'import del qual excedisca de sis milions d'euros, sense que, en cap cas, el desembossament inicial a la firma de l'escriptura siga inferior al 25 per cent del preu, podent distribuir-se la resta en els quatre exercicis següents dins de les limitacions percentuals contingudes en l'article 47 d'esta llei.

2. El procediment descrit en l'article 47 d'esta llei s'aplicarà en el cas dels contractes d'obres que s'efectuen sota la modalitat d'abonament total d'estos, segons el que preveu l'article 99.2. del text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

Article 49. *Temporalitat dels crèdits.*

1. A càrrec dels crèdits de l'estat de gastos de cada pressupost només podran contraure's obligacions derivades d'adquisicions, obres, servicis i la resta de prestacions o gastos en general que es realitzen en el mateix exercici pressupostari, sense perjudici de les excepcions establides en els apartats 2 i 3 de l'article 34 d'esta llei.

2. Els crèdits per a gastos que en l'últim dia de l'exercici pressupostari no estiguen afectats el compliment d'obligacions ja reconegudes, quedaran anul·lats de ple dret, sense perjudici del que estableix l'article 58 d'esta llei.

Article 50. *Fons de Contingència d'execució pressupostària.*

1. El pressupost de l'Estat, a fi de fer front durant l'exercici pressupostari a necessitats inajornables, de caràcter no discrecional per a les quals no es faça en tot o en part l'adequada dotació de crèdit, inclourà una secció sota la rúbrica «Fons de Contingència d'execució pressupostària», per un import del dos per cent del total de gastos per a operacions no financeres, destinat únicament a finançar, quan calga, les modificacions següents:

- a) Les ampliacions de crèdit regulades en l'article 54.
- b) Els crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit, de conformitat amb el que preveu l'article 55.
- c) Les incorporacions de crèdit, d'acord amb l'article 58.

En cap cas podrà utilitzar-se el Fons per a finançar modificacions destinades a donar cobertura a gastos o actuacions que deriven de decisions discrecionals de l'Administració, que manquen de cobertura pressupostària.

2. L'aplicació del Fons de Contingència s'aprovarà, a proposta del ministre d'Hisenda, mitjançant un acord del Consell de Ministres prèviament a l'autorització de les respectives modificacions de crèdit.

3. El Govern remetrà a les Corts Generals, a través del ministre d'Hisenda, un informe trimestral sobre la utilització del Fons regulat en este article.

SECCIÓ 2a. DE LES MODIFICACIONS DE CRÈDITS

Article 51. *Modificació dels crèdits inicials.*

La quantia i finalitat dels crèdits continguts en els pressupostos de gastos només podran ser modificades durant l'exercici, dins dels límits i d'acord amb el procediment establert en els articles següents, per mitjà de:

- a) Transferències.
- b) Generacions.
- c) Ampliacions.
- d) Crèdits extraordinaris i suplement de crèdit.
- e) Incorporacions.

Article 52. *Transferències de crèdit.*

1. Les transferències són traspassos de dotacions entre crèdits. Poden realitzar-se entre els diferents crèdits del pressupost inclús amb la creació de crèdits nous, amb les restriccions següents:

a) No podran realitzar-se des de crèdits per a operacions financeres a la resta dels crèdits, ni des de crèdits per a operacions de capital a crèdits per a operacions corrents.

b) No podran realitzar-se entre crèdits de distintes seccions pressupostàries.

c) No minoraran crèdits extraordinaris o crèdits que s'hagen suplementat o ampliat en l'exercici. Esta restricció no afectarà crèdits amb caràcter ampliable de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social o quan afecten crèdits de la secció 06 Deute Públic.

d) En l'àmbit de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social no podran minorar-se crèdits ampliables excepte per a finançar altres crèdits ampliables.

2. Les anteriors restriccions no afectaran les transferències de crèdit que hagen de realitzar-se com a conseqüència de reorganitzacions administratives o traspàs de competències a comunitats autònomes; les que es deriven de convenis o acords de col·laboració entre distintes departaments ministerials, òrgans de l'Estat amb seccions diferenciades en el Pressupost de l'Estat o organismes autònoms; les que s'efectuen per a complir el que disposa la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol i les que es realitzen des del programa d'imprevistos.

3. En cap cas les transferències podran crear crèdits destinats a subvencions nominatives llevat que estes deriven de norma amb rang de llei o es tracte de subvencions o aportacions a altres ens del sector públic estatal.

Article 53. *Generacions de crèdit.*

1. Les generacions són modificacions que incrementen els crèdits com a conseqüència de la realització

de determinats ingressos no previstos o superiors als previstos en el pressupost inicial.

2. Podran donar lloc a generacions els ingressos realitzats en el mateix exercici com a conseqüència de:

a) Aportació de l'Estat als organismes autònoms o a les entitats amb pressupost limitador, així com dels organismes autònoms i les entitats amb pressupost limitador i altres persones naturals o jurídiques a l'Estat o altres organismes autònoms o entitats amb pressupost limitador, per a finançar conjuntament gastos que per la seua naturalesa estiguen compresos en els fins o objectius assignats a estos.

b) Vendes de béns i prestació de servicis.

c) Alienacions d'immobilitzat.

d) Reembossaments de préstecs.

e) Ingressos legalment afectats per la realització d'actuacions determinades.

f) Ingressos per reintegraments de pagaments indeguts realitzats a càrrec de crèdits del pressupost corrent.

3. La generació només podrà realitzar-se quan s'hagen efectuat els corresponents ingressos que la justifiquen. No obstant això, en el cas dels organismes autònoms, la generació com a conseqüència del supòsit previst en el paràgraf a) de l'apartat anterior podrà realitzar-se una vegada efectuat el reconeixement del dret per l'organisme o quan hi haja un compromís ferm d'aportació, sempre que l'ingrés es preveja realitzar en el mateix exercici.

4. Quan els ingressos vinguen de la venda de béns o prestacions de servicis, les generacions s'efectuaran únicament en aquells crèdits destinats a cobrir gastos de la mateixa naturalesa que els que es van originar per l'adquisició o producció dels béns alienats o per la prestació del servici.

Quan l'alienació es referisca a immobilitzat, la generació únicament podrà realitzar-se en els crèdits corresponents a operacions de la mateixa naturalesa econòmica.

Els ingressos procedents de reembossament de préstecs únicament podran donar lloc a generacions en aquells crèdits destinats a la concessió de nous préstecs.

5. Amb caràcter excepcional podran generar crèdit en el Pressupost de l'exercici els ingressos realitzats en l'últim trimestre de l'exercici anterior.

Article 54. *Crèdits ampliables.*

1. Excepcionalment tindran la condició d'ampliables els crèdits destinats al pagament de pensions de Classes Passives de l'Estat i els destinats a atendre obligacions específiques del respectiu exercici, derivades de normes amb rang de llei, que de manera taxativa i degudament explicitats es relacionen en l'estat de gastos dels Pressupostos Generals de l'Estat i, en virtut d'això, en podrà ser incrementada la quantia fins a l'import a què arriben les respectives obligacions.

Així mateix, tindran la condició d'ampliables els crèdits destinats a satisfer obligacions derivades del Deute de l'Estat i dels organismes autònoms, tant per interessos i amortitzacions de principal com per gastos derivats de les operacions d'emissió, de conversió, de canvi o d'amortització d'esta.

2. En tot cas, es consideren ampliables en la quantia resultant de les obligacions que es reconeguen i liquiden segons les disposicions en cada cas aplicables, els crèdits inclosos en els Pressupostos de la Seguretat Social que es detallen a continuació:

a) Els destinats al pagament de pensions de qual-sevol tipus; prestacions per incapacitat temporal, protecció a la família, maternitat, i risc durant l'embaràs, així com les entregues úniques i els subsidis de recuperació, sempre que es troben legalment o reglamentàriament establits i siga obligatori i no gracieble el seu pagament per part de la Seguretat Social i la seua quantia estiga objectivament determinada.

b) Els destinats al pagament dels subsidis de garantia d'ingressos mínims, de mobilitat i per a ajuda d'una tercera persona, previstos en la Llei d'Integració Social de Minusvàlids, en la mesura que s'hagen ampliat en el Pressupost de l'Estat.

c) Els que emparen la constitució de capitals-renda per al pagament de pensions.

3. Les ampliacions de crèdit que afecten operacions del pressupost de l'Estat es finançaran a càrrec del Fons de Contingència, d'acord amb el que preveu l'article 50 d'esta llei, o amb baixa en altres crèdits del pressupost no financer.

El finançament de les ampliacions de crèdit en el Pressupost dels organismes autònoms únicament podrà realitzar-se a càrrec de la part del romanent de tresoreria al final de l'exercici anterior que no haja sigut aplicada en el pressupost de l'organisme o amb ingressos superiors sobre els previstos inicialment.

En el cas que el finançament proposat per a la modificació del pressupost de l'organisme faça necessària la modificació del pressupost de gastos de l'Estat, les dos modificacions s'acordaran per mitjà del procediment que se li aplique a la de l'Estat.

El finançament de les ampliacions de crèdit en el Pressupost de les Entitats de la Seguretat Social podrà realitzar-se a càrrec de la part del romanent de tresoreria al final de l'exercici anterior que no haja sigut aplicada en el pressupost, amb ingressos superiors sobre els previstos inicialment o amb baixa en altres crèdits del pressupost.

4. No podran ampliar-se crèdits que hagen sigut prèviament minorats, excepte en l'àmbit de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social i en el de la secció 06 «Deute Públic» sempre que la seua aprovació no reduísca la capacitat de finançament de l'Estat en l'exercici, computada en la forma establida per l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària.

Article 55. *Crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit de l'Estat.*

1. Quan haja de realitzar-se a càrrec del Pressupost de l'Estat algun gasto que no puga demorar-se fins a l'exercici següent, i no hi haja crèdit adequat o siga insuficient i no ampliable el consignat i la seua dotació no resulte possible a través de les restants figures previstes en l'article 51, es procedirà a la tramitació d'un crèdit extraordinari o suplementari de l'inicialment previst. El finançament d'estos es realitzarà de la forma que s'indica a continuació:

a) Si la necessitat sorgira en operacions no financeres del pressupost, el crèdit extraordinari o suplementari

es finançarà per mitjà de baixa en els crèdits del Fons de Contingència o en altres no financers que es consideren adequats.

b) Si la necessitat sorgira en operacions financeres del Pressupost, es finançarà amb Deute Públic o amb baixa en altres crèdits de la mateixa naturalesa.

2. El ministre d'Hisenda proposarà al Consell de Ministres la remissió d'un projecte de llei a les Corts Generals, amb un informe previ de la Direcció General de Pressupostos i dictamen del Consell d'Estat en els casos següents:

a) Quan es tracte de crèdits extraordinaris per a atendre obligacions d'exercicis anteriors, tant si es finança per mitjà de baixa en el Fons de Contingència com amb baixa en altres crèdits, o quan es tracte de suplementes de crèdit per a atendre obligacions d'exercicis anteriors, quan hagen de finançar-se amb baixa en altres crèdits.

b) Quan es tracte de crèdits extraordinaris o suplementaris per a atendre obligacions del mateix exercici quan es financen amb baixa en altres crèdits.

c) Quan es tracte de crèdits extraordinaris o suplementaris que afecten operacions financeres del Pressupost.

3. El Consell de Ministres autoritzarà els crèdits extraordinaris per a atendre obligacions de l'exercici corrent, així com els suplementes de crèdit quan es financen amb baixa en el Fons de Contingència.

Article 56. *Regles per als crèdits extraordinaris i suplementaris dels organismes autònoms.*

1. Quan la necessitat d'un crèdit extraordinari o suplementari afecte el pressupost d'un organisme autònom es tramitarà la seua autorització de conformitat amb el que estableixen els apartats següents.

2. El finançament dels crèdits extraordinaris o suplementaris únicament podrà realitzar-se a càrrec de la part del romanent de tresoreria al final de l'exercici anterior que no haja sigut aplicada en el pressupost de l'organisme, o amb ingressos superiors sobre els previstos inicialment.

En el cas que el finançament proposat per a la modificació del pressupost de l'organisme faça necessària la modificació del pressupost de gastos de l'Estat, les dos modificacions s'acordaran conjuntament, per mitjà del procediment que se li aplique a la de l'Estat.

3. La competència per a autoritzar crèdits extraordinaris o suplementaris correspondrà:

a) Als presidents o directors dels organismes fins a un import del 10 per cent del corresponent capítol del seu pressupost inicial de gastos, quan no supere la quantia de 500.000 euros, exclosos els que afecten gastos de personal o els previstos en l'apartat 2 de l'article 43 d'esta llei, donant compte dels acords al ministre de què depenguen i al ministre d'Hisenda.

b) Al ministre d'Hisenda quan, després de superar algun dels anteriors límits, no s'abaste el 20 per cent del corresponent capítol del seu pressupost inicial de gastos ni se supere la quantia d'1.000.000 d'euros. Així mateix, li correspondrà l'autorització d'aquells que es troben entre els supòsits d'exclusió a què es referix el paràgraf a) sempre que la seua quantia no supere els límits establits en este apartat.

c) Al Consell de Ministres en els restants casos.

4. Els límits establits en l'apartat 3 anterior, als efectes de determinar la competència per a realitzar estes modificacions, es referiran al conjunt de les efectuades en l'exercici pressupostari, computant-se de manera independent segons afecte gastos de personal o els inclosos en l'apartat 2 de l'article 43 o es tracte de la resta dels gastos.

No es computaran per a la determinació d'estos límits les modificacions que es financen amb increment en l'aportació de l'Estat.

5. El ministre d'Hisenda donarà compte trimestralment a les Corts Generals dels crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit tramitats a l'empara d'este article.

Article 57. Crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit de la Seguretat Social.

1. Quan la necessitat d'un crèdit extraordinari o suplementari afecte el pressupost de les entitats de la Seguretat Social, es tramitarà la seua autorització de conformitat amb el que estableixen els apartats següents.

2. El finançament dels crèdits extraordinaris o suplementaris únicament podrà realitzar-se a càrrec de la part del romanent de tresoreria al final de l'exercici anterior que no haja sigut aplicada en el pressupost de l'entitat o amb ingressos superiors sobre els previstos inicialment.

La competència per a autoritzar crèdits extraordinaris o suplementaris correspondrà, amb un informe previ del Ministeri d'Hisenda, al Govern quan el seu import siga superior al dos per cent del pressupost inicial de gastos de la respectiva Entitat i al ministre de Treball i Assumptes Socials, o al de Sanitat i Consum quan la modificació afecte el pressupost de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, quan el seu import no excedisca d'este percentatge.

3. Els límits percentuals establits en l'apartat 2 anterior, als efectes de determinar la competència per a acordar estes modificacions, es referiran al conjunt de les efectuades en l'exercici pressupostari per al respectiu pressupost, sense que siguen computables en la seua determinació les finançades amb increment de l'aportació de l'Estat.

4. El ministre de Treball i Assumptes Socials donarà compte trimestralment a les Corts Generals dels crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit concedits a l'empara d'este article.

Article 58. Incorporacions de crèdit.

No obstant el disposat en l'article 49, es podran incorporar als corresponents crèdits d'un exercici els romanents de crèdit de l'exercici anterior, en els casos següents:

- a) Quan així ho dispose una norma de rang legal.
- b) Els procedents de les generacions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 53, en els paràgrafs a) i e).
- c) Els derivats de retencions efectuades per al finançament de crèdits extraordinaris o suplementos de crèdit, quan haja sigut anticipat el seu pagament d'acord amb el procediment previst en esta llei i les lleis de concessió hagen quedat pendents d'aprovació pel Parlament al final de l'exercici pressupostari.
- d) Els que resulten de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit que hagen sigut concedits per mitjà de norma amb rang de llei en l'últim mes de l'exercici pressupostari anterior.

Les incorporacions de crèdit que afecten el pressupost de l'Estat es finançaran per mitjà de baixa en el Fons de Contingència d'acord amb el que preveu l'article 50 d'esta llei o amb baixa en altres crèdits d'operacions no financeres.

Les incorporacions de crèdit en el Pressupost d'organismes autònoms i entitats de la Seguretat Social únicament podran realitzar-se a càrrec de la part del romanent de tresoreria que al final de l'exercici anterior no haja sigut aplicada al pressupost de l'organisme.

En el pressupost de la Seguretat Social podran incorporar-se als corresponents crèdits els romanents que resulten dels crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit autoritzats en l'últim mes de l'exercici anterior.

Article 59. Aplicació de determinades modificacions als Fons de contingència.

A les modificacions relatives al pagament del Deute Públic, així com a les que no reduïsquen la capacitat de finançament de l'Estat en l'exercici, computada en la forma establida en l'article 3.2 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària, no se'ls aplicarà el que estableix l'article 16 de la dita llei, a excepció dels crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit a què es refereix l'article 58.c) anterior.

Article 60. Bestretes de Tresoreria.

1. Amb caràcter excepcional, el Govern, a proposta del ministre d'Economia, podrà concedir bestretes de Tresoreria per a atendre gastos inajornables, amb el límit màxim en cada exercici de l'un per cent dels crèdits autoritzats a l'Estat per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, en els casos següents:

a) Quan, una vegada iniciada la tramitació dels expedients de concessió de crèdits extraordinaris o de suplementos de crèdit, haja dictaminat favorablement el Consell d'Estat.

b) Quan s'haja promulgat una llei per la qual s'establisquen obligacions, el compliment de la qual exigisca la concessió de crèdit extraordinari o suplement de crèdit.

2. Si el crèdit extraordinari o el suplement de crèdit a concedir en el Pressupost de l'Estat es destina a finançar necessitats plantejades en el Pressupost dels organismes autònoms, la concessió de la bestreta de Tresoreria comportarà l'autorització per a atendre en l'organisme el pagament de les mencionades necessitats per mitjà d'operacions de Tresoreria.

3. Si les Corts Generals no aproven el projecte de llei de concessió del crèdit extraordinari o del suplement de crèdit, el Govern, a proposta del ministre d'Hisenda, disposarà la cancel·lació de la bestreta de Tresoreria a càrrec dels crèdits del respectiu departament ministerial o organisme autònom, si és el cas, la minoració de la qual ocasione menys trastorns per al servici públic.

SECCIÓ 3a. DE LES COMPETÈNCIES EN MATÈRIA DE MODIFICACIONS DE CRÈDIT

Article 61. Competències del Govern.

Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Hisenda i a iniciativa dels ministres afectats:

a) Autoritzar les transferències entre distintes seccions pressupostàries com a conseqüència de reorganitzacions administratives.

b) Autoritzar, respecte del pressupost dels organismes autònoms, les modificacions previstes en el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 56 d'esta llei.

c) Autoritzar, respecte del pressupost de la Seguretat Social, les modificacions reservades al Govern en l'apartat 2 de l'article 57 d'esta llei.

d) Autoritzar els crèdits extraordinaris i suplementaris als quals es referix l'apartat 3 de l'article 55.

Article 62. *Competències del ministre d'Hisenda.*

Correspon al ministre d'Hisenda:

1. Autoritzar les següents modificacions pressupostàries:

a) Les transferències no reservades a la competència del Consell de Ministres que, d'acord amb l'article 63, no puguen acordar directament els titulars dels departaments afectats.

b) Les generacions previstes en el paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 53 i les que corresponga realitzar en el Pressupost de l'Estat en els supòsits definits en els paràgrafs b) i e) del mateix apartat, encara que els ingressos s'hagen realitzat en l'últim trimestre de l'exercici anterior.

c) Les incorporacions de romanents regulades en l'article 58.

d) Les ampliacions de crèdit previstes en l'article 54.1.

e) Les previstes, respecte del pressupost dels organismes autònoms, en el paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article 56.

2. Acordar o denegar les modificacions pressupostàries, en els supòsits de competència dels titulars dels ministeris i organismes autònoms, quan hi haja un informe negatiu de la Intervenció Delegada i el titular de la competència el remeta en discrepància al ministre d'Hisenda.

Article 63. *Competències dels ministres.*

1. Els titulars dels distintos ministeris podran autoritzar, amb un informe previ favorable de la Intervenció Delegada competent en el ministeri o, si és el cas, en les entitats a què es referix l'article 3.1 d'esta llei, les següents modificacions pressupostàries:

a) Transferències entre crèdits d'un mateix programa o entre programes d'un mateix servici, inclús amb la creació de crèdits nous en el cas dels destinats a compra de béns corrents i servicis o inversions reals, sempre que es troben prèviament previstos en els codis que definixen la classificació econòmica i no s'incrementen els de personal o els altres que enumera l'apartat 2 de l'article 43 d'esta llei.

b) Generacions de crèdit en els supòsits previstos en els paràgrafs a), d) i f) de l'apartat 2 de l'article 53 d'esta llei, encara que els ingressos s'hagen realitzat en l'últim trimestre de l'exercici anterior.

El ministre de Treball i Assumptes Socials exercirà, respecte del Pressupost de la Seguretat Social, les competències que l'article 62 atorga al Ministeri d'Hisenda, excepte en el cas de l'ampliació de crèdits a

què es referix el paràgraf d) d'este article. No obstant això, quan les transferències incrementen crèdits per a l'acció protectora de la Seguretat Social en la seua modalitat no contributiva i universal amb baixa en crèdits destinats a l'acció protectora de la Seguretat Social en la seua modalitat contributiva, es requerirà l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda. En la part relativa al pressupost de gastos de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària, esta competència serà exercida pel ministre de Sanitat i Consum.

Els presidents dels òrgans de l'Estat amb seccions diferenciades en els Pressupostos Generals de l'Estat, tindran les competències establides en este número en relació amb les modificacions pressupostàries del pressupost de gastos respectiu, sense perjuí del principi d'autonomia pressupostària de les Corts Generals. En el cas dels presidents dels Òrgans Constitucionals no s'aplicarà la limitació continguda en el paràgraf a) d'este apartat respecte de l'increment dels gastos de personal.

2. Els presidents i directors dels organismes autònoms, i de les restants entitats compreses en l'article 3.1 d'esta llei, a més de les competències que els atorga l'article 56 exerciran, referides als respectius pressupostos, les relatives a les generacions contingudes en els paràgrafs b) i e) de l'apartat 2 de l'article 53, així com les establides en este article a favor dels ministres, els quals podran avocar-les en tot o en part. Els acords d'avocació seran comunicats a la Direcció General de Pressupostos.

3. Correspondrà als presidents i directors de les entitats de la Seguretat Social l'autorització, en els respectius pressupostos, de les modificacions següents:

a) Les generacions de crèdit a què es referix l'article 53, excepte en el supòsit de l'apartat 2.c), encara que els ingressos s'hagen realitzat en l'últim trimestre de l'exercici anterior.

b) Les ampliacions de l'article 54.2.

c) Les transferències entre un mateix programa i capítol o programes de la mateixa entitat i capítol, inclús amb la creació de crèdits nous en el cas dels destinats a compra de béns corrents i servicis i inversions reals, sempre que no afecten gastos de personal, a actuacions protocol·làries i representatives o suposen una desviació en els objectius dels programes.

No obstant això, quan les transferències incrementen crèdits per a l'acció protectora de la Seguretat Social en la seua modalitat no contributiva i universal amb baixa en crèdits destinats a l'acció protectora de la Seguretat Social en la seua modalitat contributiva, es requerirà l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda.

Estes competències podran ser avocades, en tot o en part, pel ministre de Sanitat i Consum respecte del pressupost de l'Institut Nacional de Gestió Sanitària i pel ministre de Treball i Assumptes Socials respecte al pressupost de les restants Entitats de la Seguretat Social.

4. Una vegada autoritzades les modificacions pressupostàries a què es referix este article, els acords que afecten el pressupost de l'Estat o dels organismes es remetran a la Direcció General de Pressupostos del Ministeri d'Hisenda per a instrumentar la seua execució.

CAPÍTOL V

**De les Entitats Públiques Empresarials,
Societats Mercantils Estatals i Fundacions
del sector públic Estatal**

Article 64. *Pressupost.*

1. Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials elaboraran un pressupost d'explotació que detallarà els recursos i dotacions anuals corresponents. Així mateix, formaran un pressupost de capital amb el mateix detall. Els pressupostos d'explotació i de capital s'integraran en els Pressupostos Generals de l'Estat.

També elaboraran pressupostos d'explotació i de capital les entitats a què es referixen els paràgrafs g) i h) de l'apartat 1 de l'article 2, integrades en el sector públic empresarial. Les referències realitzades en este capítol a les entitats públiques empresarials s'aplicaran així mateix a les entitats expressades en este paràgraf.

Els fons a què es referix l'apartat 2 de l'article 2 d'esta llei i les fundacions del sector públic estatal elaboraran, igualment, pressupostos d'explotació i de capital.

2. Els pressupostos d'explotació i de capital estaran constituïts per una previsió del compte de resultats i del quadre de finançament del corresponent exercici. Com a annex a estos pressupostos s'acompanyarà una previsió del balanç de l'entitat, així com la documentació complementària que determine el Ministeri d'Hisenda.

3. Les entitats remetran els estats financers asseñalats en l'apartat anterior referits, a més de l'exercici relatiu al projecte de Pressupostos Generals de l'Estat, a la liquidació de l'últim exercici tancat i a l'avanç de la liquidació de l'exercici corrent.

4. Junt amb els pressupostos d'explotació i de capital, es remetrà per les entitats una memòria explicativa del seu contingut, de l'execució de l'exercici anterior i de la previsió de l'execució de l'exercici corrent.

Article 65. *Programa d'actuació plurianual.*

1. Les entitats que hagen d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital d'acord amb el que disposa l'article 64 d'esta llei formularan, així mateix, anualment un programa d'actuació plurianual, amb les excepcions previstes en l'apartat 2 de l'article 66 d'esta llei.

2. El programa d'actuació plurianual estarà integrat pels estats financers determinats en l'article 64 d'esta llei i, junt amb la documentació indicada en l'apartat següent, reflectirà les dades economicofinanceres previstes per a l'exercici relatiu al projecte de Pressupostos Generals de l'Estat i als dos exercicis immediatament següents, segons les línies estratègiques i objectius definits per a l'entitat.

3. Els programes d'actuació plurianual s'acompanyaran de la informació de caràcter complementari següent:

- a) Hipòtesi de l'evolució dels principals indicadors macroeconòmics que hagen servit de base per a l'elaboració dels programes d'actuació plurianual.
- b) Premisses principals del plantejament que conforme les línies estratègiques de l'entitat.
- c) Previsions plurianuals dels objectius a aconseguir.
- d) Memòria de les principals actuacions de l'entitat.

e) Programa d'inversions.

f) Pla financer del període que quantificarà els recursos i les fonts externes de finançament.

g) La restant documentació que determine el Ministeri d'Hisenda.

Article 66. *Tramitació.*

1. Els pressupostos d'explotació i de capital es remetran per les entitats conjuntament amb els programes d'actuació plurianual actualitzats, abans del 10 de juliol de cada any, a través del departament de què depenguen, al Ministeri d'Hisenda. L'estructura bàsica i la documentació complementària d'estos documents s'establirà pel Ministeri d'Hisenda i es desenvoluparà per cada entitat d'acord amb les seues necessitats.

2. No estan obligats a presentar el programa d'actuació plurianual aquelles societats mercantils estatals que, d'acord amb el que disposa la legislació mercantil vigent, puguen presentar balanç abreuiat, llevat que reben a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat subvencions d'explotació o capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa. Tampoc han de presentar el programa d'actuació plurianual les fundacions del sector públic estatal.

3. Les entitats que hagen d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital que posseïsquen, directament o indirectament, la majoria de capital social d'una o diverses societats mercantils estatals podran presentar els pressupostos d'explotació i de capital i, si és el cas, els programes d'actuació plurianual de manera consolidada amb les dites societats mercantils estatals, relacionant les societats objecte de presentació consolidada. Esta norma no s'aplicarà a aquelles societats mercantils estatals que, al seu torn, estiguen participades majoritàriament, de manera directa o indirecta, per una altra entitat que haja d'elaborar els pressupostos d'explotació i de capital.

Han de presentar, en tot cas, el pressupost d'explotació i de capital i, si és el cas, el programa d'actuació plurianual de manera individualitzada, les entitats públiques empresarials i les fundacions del sector públic estatal, així com les societats mercantils estatals que sol·liciten a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat subvencions d'explotació o capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa.

4. Els programes d'actuació plurianual se sotmetran a l'acord del Govern abans de fi de febrer de cada any, a proposta del ministre d'Hisenda. Amb esta finalitat, les entitats elaboraran oportunament les adaptacions que siguen necessàries, a resultes del procés d'aprovació per les Corts Generals dels pressupostos d'explotació i de capital i les remetran al Ministeri d'Hisenda a través del departament de què depenguen.

Article 67. *Modificacions Pressupostàries.*

1. Les societats mercantils estatals, i les entitats públiques empresarials dirigiran el seu funcionament a la consecució dels objectius emanats dels plantejaments reflectits en els pressupostos d'explotació i capital i en els programes d'actuació plurianual, si és el cas.

2. Quan alguna de les entitats esmentades en l'apartat anterior reba a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat subvencions d'explotació o de capital o una altra aportació de qualsevol naturalesa, les autoritzacions de les variacions anuals que suposen increment

de dotacions dels pressupostos d'explotació i capital s'ajustaran al següent:

a) Si la variació afecta les aportacions estatals arplegades en els Pressupostos Generals de l'Estat, la competència correspondrà a l'autoritat que la tinguerà atribuïda respecte de les corresponents modificacions pressupostàries.

b) Si les variacions no afectaren les esmentades aportacions estatals, serà competència del ministre d'Hisenda quan el seu import excedisca de la quantia de 600.000 euros i del cinc per cent de les xifres aprovades per al total de les dotacions tant del pressupost d'explotació com del pressupost de capital, exclosos del còmput del primer els impostos i els resultats i del segon la variació del capital circulant. No obstant això, quan la variació supere la quantia de 12 milions d'euros i del 10 per cent, la seua autorització correspondrà al Govern.

c) Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, serà competència del Govern autoritzar la variació per un import superior a la quantia de 600.000 euros i al cinc per cent de la xifra aprovada individualitzadament per als gastos de personal, tret dels límits determinats per llei. En el cas de les dotacions per a les inversions materials i immaterials, les inversions financeres i l'endeutament a llarg termini, els límits de l'incís anterior seran de 12 milions d'euros i del 10 per cent, respectivament.

En els altres casos, la variació de les dotacions serà autoritzada pel ministre d'Hisenda.

3. Les entitats públiques empresarials i les fundacions del sector públic estatal només podran incrementar, durant l'exercici i fins a un cinc per cent, la xifra total que dediquen al finançament dels programes de les societats mercantils estatals que participen. En els altres casos, es requerirà autorització del Govern.

Article 68. *Convenis amb l'Estat.*

1. En els supòsits en què s'estipulen convenis i contractes-programa amb l'Estat que donen lloc a règims especials, tant per les entitats a què es referix l'apartat 1 de l'article 64 d'esta llei com per qualsevol altra que reben subvencions d'explotació i de capital o una altra aportació de naturalesa distinta a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat s'establiran, com a mínim, les corresponents clàusules sobre les matèries següents:

a) Hipòtesis macroeconòmiques i sectorials que servisquen de base a l'acord.

b) Objectius de la política de personal, rendibilitat, productivitat o reestructuració tècnica de l'explotació econòmica, així com mètodes indicadors d'avaluació d'aquells.

c) Aportacions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat en les seues distintes modalitats a què es referix este apartat.

d) Mitjans a emprar per a adaptar els objectius acordats a les variacions hagudes en el respectiu entorn econòmic.

e) Efectes que han de derivar-se de l'incompliment dels compromisos acordats.

f) Control pel Ministeri d'Hisenda de l'execució del conveni i dels resultats derivats de la seua aplicació.

2. El control a què es referix el paràgraf f) de l'apartat 1 anterior no exclourà el que pugua correspondre als

respectius departaments o organismes de què depenguen les entitats que hagen subscrit el corresponent conveni.

3. La subscripció del conveni a què es referixen els apartats anteriors no exclourà l'elaboració del pressupost d'explotació i de capital i del programa d'actuació plurianual.

CAPÍTOL VI

De la Gestió pressupostària

SECCIÓ 1a. PRINCIPIS GENERALS DE LA GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Article 69. *Principis de funcionament de la gestió economicofinancera.*

1. Els subjectes que integren el sector públic estatal adequaran la seua gestió economicofinancera al compliment de l'eficàcia en la consecució dels objectius fixats i de l'eficiència en l'assignació i utilització de recursos públics, en un marc d'objectivitat i transparència en la seua activitat administrativa.

2. La programació i execució de l'activitat economicofinancera del sector públic estatal tindrà com a finalitat el desenrotllament d'objectius i el control de la gestió dels resultats, contribuint a la contínua millora dels procediments, servicis i prestacions públiques, d'acord amb les polítiques de gasto establides pel Govern i en funció dels recursos disponibles.

3. L'Estat observarà els adequats canals de cooperació i coordinació amb altres Administracions públiques, a fi de racionalitzar l'ocupació dels recursos amb què es dota el sector públic estatal.

4. Els titulars dels ens i òrgans administratius que componen el sector públic estatal seran responsables de la consecució dels objectius fixats, promovent un ús eficient dels recursos públics i prestant un servicis de qualitat als ciutadans.

SECCIÓ 2a. GESTIÓ PER OBJECTIUS DEL SECTOR PÚBLIC ADMINISTRATIU ESTATAL

Article 70. *Sistema d'objectius.*

1. Els centres gestors del gasto responsables dels distintes programes pressupostaris establiran, a través de l'elaboració dels programes plurianuals a què es referix l'article 30 d'esta llei, un sistema d'objectius a complir en la seua respectiva àrea d'actuació, adequat a la naturalesa i característiques d'esta.

2. Els sistemes de gestió i control dels gastos públics han d'orientar-se a assegurar la realització dels objectius finals dels programes pressupostaris i a proporcionar informació sobre el seu compliment, les desviacions que pogueren haver-se produït i les seues causes.

Article 71. *Balanç de resultats i informe de gestió.*

Els titulars dels centres gestors del gasto responsables dels distintes programes pressupostaris formularan un balanç de resultats i un informe de gestió relatiu al compliment dels objectius fixats per a eixe exercici en el programa plurianual corresponent al dit centre gestor del gasto, que s'incorporaran a la memòria dels

corresponents comptes anuals, en els termes establits en l'article 128 d'esta llei.

Article 72. Avaluació de polítiques de gasto.

El Ministeri d'Hisenda, en col·laboració amb els distints centres gestors de gastos, impulsarà i coordinarà l'avaluació continuada de les polítiques de gasto amb la finalitat d'assegurar que estes aconseguisquen els objectius estratègics i l'impacte socioeconòmic que pretenen.

SECCIÓ 3a. GESTIÓ DELS PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT

Article 73. Fases del procediment de la gestió dels gastos.

1. La gestió del Pressupost de gastos de l'Estat i dels organismes autònoms i de les Entitats gestores i Servicis comuns de la Seguretat Social es realitzarà a través de les fases següents:

- a) Aprovació del gasto.
- b) Compromís de gasto.
- c) Reconeixement de l'obligació.
- d) Ordenació del pagament.
- e) Pagament material.

2. L'aprovació és l'acte per mitjà del qual s'autoritza la realització d'un gasto determinat per una quantia certa o aproximada, reservant amb este fi la totalitat o part d'un crèdit pressupostari.

L'aprovació inicia el procediment d'execució del gasto, sense que implique relacions amb tercers aliens a la Hisenda Pública estatal o a la Seguretat Social.

3. El compromís és l'acte per mitjà del qual s'acorda, després del compliment dels tràmits legalment establits, la realització de gastos prèviament aprovats, per un import determinat o determinable.

El compromís és un acte amb rellevància jurídica amb tercers, que vincula la Hisenda Pública estatal o la Seguretat Social a la realització del gasto a què es referisca en la quantia i condicions establides.

4. El reconeixement de l'obligació és l'acte per mitjà del qual es declara l'existència d'un crèdit exigible contra la Hisenda Pública estatal o contra la Seguretat Social, derivat d'un gasto aprovat i compromés i que comporta la proposta de pagament corresponent.

El reconeixement d'obligacions a càrrec de la Hisenda Pública estatal es produirà amb la prèvia acreditació documental davant de l'òrgan competent de la realització de la prestació o el dret del creditor de conformitat amb els acords que en el seu dia van aprovar i van comprometre el gasto.

El ministre d'Hisenda, amb un informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, determinarà els documents i requisits que, d'acord amb cada tipus de gastos, justifiquen el reconeixement de l'obligació.

5. D'acord amb el que estableix l'apartat 1 de l'article 22 d'esta llei, les obligacions de l'Administració General de l'Estat, dels organismes autònoms i de la Seguretat Social s'extingixen pel pagament, la compensació, la prescripció o qualsevol altre mitjà en els termes establits en esta llei i en les disposicions especials que siguen d'aplicació.

6. Quan la naturalesa de l'operació o gasto així ho determinen, s'acumularan en un sol acte les fases d'execució necessàries.

Article 74. Competències en matèria de gestió de gastos.

1. Correspon als ministres i als titulars dels altres òrgans de l'Estat amb dotacions diferenciades en els Pressupostos Generals de l'Estat aprovar i comprometre els gastos propis dels servicis a càrrec seu, excepte els casos reservats per la llei a la competència del Govern, així com reconèixer les obligacions corresponents, i interessar de l'Ordenador general de pagaments de l'Estat la realització dels pagaments corresponents.

2. Amb la mateixa excepció legal, competix als presidents o directors dels organismes autònoms de l'Estat l'aprovació i compromís del gasto, així com el reconeixement i el pagament de les obligacions.

3. Competix als directors de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, l'aprovació i el compromís del gasto i el reconeixement de l'obligació, i interessar de l'Ordenador general de pagaments de la Seguretat Social la realització dels corresponents pagaments.

4. Les facultats a què es referixen els anteriors números podran desconcentrar-se mitjançant un real decret acordat en Consell de Ministres, o ser objecte de delegació en els termes establits reglamentàriament.

5. Els òrgans dels departaments ministerials, dels organismes autònoms i de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, competents per a la subscripció de convenis de col·laboració o contractes-programes amb altres Administracions públiques o amb entitats públiques o privades necessitaran l'autorització del Consell de Ministres quan el gasto que d'estos es derive siga de quantia indeterminada o haja d'estendre's a exercicis posteriors.

Amb caràcter previ a la subscripció es tramitarà l'oportú expedient de gasto, en el qual figurarà l'import màxim de les obligacions a adquirir i, en cas de gastos de caràcter plurianual, la corresponent distribució d'annualitats.

Article 75. Ordenació de pagaments.

1. Sota la superior autoritat del ministre d'Economia, competixen al director general del Tresor i Política Financera les funcions d'Ordenador general de pagaments de l'Estat.

2. De la mateixa manera, sota la superior autoritat del ministre de Treball i Assumptes Socials, competixen al director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social les funcions d'Ordenador general de pagaments de les Entitats gestores i Servicis comuns de la Seguretat Social.

3. Les ordes de pagament s'expediran a favor del creditor que figura en la proposta corresponent de pagament si bé, per Orde del ministre d'Economia, es podran regular els supòsits en què puguen expedir-se a favor d'Habilitacions, Caixes pagadores o Depositaries de fons, així com entitats col·laboradores de conformitat amb la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions i altres agents mediadors en el pagament, que actuaran com a intermediàries per al seu posterior entrega als creditors.

4. Els ministres d'Economia i de Treball i Assumptes Socials, en els àmbits de les seues respectives com-

petències, podran disposar la modificació o eliminació de qualsevol dels procediments de pagament a través d'intermediari assenyalats en l'apartat anterior.

Article 76. *Embargament de drets de cobrament.*

Les providències i diligències d'embargament, manaments d'execució, acords d'inici de procediment administratiu de compensació i actes de contingut anàleg, dictats per òrgans judicials o administratius, en relació amb drets de cobrament que els particulars ostenten davant de l'Administració General de l'Estat o davant de l'Administració de la Seguretat Social i que siguin pagadors a través de l'Ordenació de Pagaments de l'Estat o a través de l'Ordenació de pagaments de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, es comunicaran necessàriament a la Direcció General del Tresor i Política Financera o a la Tresoreria General de la Seguretat Social per a la seua deguda pràctica per mitjà de consulta al sistema d'informació comptable i contindran almenys la identificació de l'afectat amb expressió del nom o denominació social i el seu número d'identificació fiscal, l'import de l'embargament, execució o retenció i l'especificació del dret de cobrament afectat amb expressió de l'import, òrgan a qui correspon la proposta de pagament i obligació a pagar.

Article 77. *Pagaments indeguts i la resta de reintegraments.*

1. Als efectes d'esta llei s'entén per pagament indegut el que es realitza per error material, aritmètic o de fet, en favor de persona en qui no concorre cap dret de cobrament davant de l'Administració respecte al dit pagament o en quantia que excedix de la consignada en l'acte o document que va reconèixer el dret del creditor.

2. El receptor d'un pagament indegut total o parcial queda obligat a restituir-lo. L'ordenador de pagaments, o l'òrgan que en cada cas resulte competent, d'ofici o per comunicació de l'òrgan administratiu proponent del pagament, disposarà immediatament la restitució de les quantitats indegudament pagades d'acord amb els procediments reglamentàriament establits i, en defecte de procediment específic, d'acord amb el que establisquen conjuntament el ministre d'Hisenda i el d'Economia, o el de Treball i Assumptes Socials en l'àmbit de la Seguretat Social.

3. La revisió dels actes de què es deriven reintegraments distints dels corresponents als pagaments indeguts a què es referix l'apartat 1 anterior es realitzarà d'acord amb els procediments de revisió d'ofici d'actes nuls o anul·lables, previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, o de conformitat amb els procediments específics de reintegrament establits en les normes reguladores dels distints ingressos, segons la causa que determine la seua invalidesa. L'efectivitat dels ingressos per reintegrament se sotmetrà al que estableix el capítol II del títol I d'esta llei.

4. Fora de perill d'allò que estableix la normativa reguladora dels distints reintegraments, el reintegrament de pagaments indeguts o declarats invàlids d'acord amb el que estableix l'apartat anterior meritara l'interés previst en l'article 17 d'esta llei i des del moment que es va produir el cobrament.

Article 78. *Bestretes de caixa fixa i fons de maniobra.*

1. D'acord amb allò que preceptua esta llei i el seu desplegament reglamentari, els ministres i els presidents o directors dels organismes autònoms, amb un informe previ de la Direcció General del Tresor i Política Financera en el primer cas, i amb un informe previ de la seua Intervenció Delegada en ambdós casos, establiran, en l'àmbit de les seues respectives competències, les normes que regulen els pagaments satisfets per mitjà de bestretes de caixa fixa, determinant els criteris generals dels gastos que puguen ser satisfets pel dit sistema, els conceptes pressupostaris a què seran aplicables els límits quantitativs establits per a cada un d'estos, la seua aplicació al pressupost i totes les estimacions que es consideren oportunes.

S'entenen per bestretes de caixa fixa les provisions de fons de caràcter extrapressupostari i permanent que es realitzen a pagadores, caixes i habilitacions per a l'atenció immediata i posterior aplicació al capítol de gastos corrents en béns i servicis del pressupost de l'any en què es realitzen, de gastos periòdics o repetitius.

2. El director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb un informe previ de la Intervenció General de la Seguretat Social, establirà les normes que regulen els pagaments satisfets per mitjà de fons de maniobra en l'àmbit de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.

3. En tot cas, la quantia global de les bestretes de caixa fixa no podrà superar per a cada ministeri o organisme autònom el set per cent del total de crèdits del capítol destinat a gastos corrents en béns i servicis del pressupost vigent en cada moment.

S'autoritza l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional perquè la quantia global de les bestretes de caixa fixa pugui excedir el set per cent previst en este article, fins a un màxim del 14 per cent del total dels crèdits del capítol destinat a gastos corrents en béns i servicis del pressupost vigent en cada moment.

El percentatge indicat en el paràgraf primer d'este apartat podrà incrementar-se fins a un màxim del 10 per cent dels crèdits de l'article 23, «indemnitzacions per raó del servici», del programa 222A, «Seguretat ciutadana», del Ministeri de l'Interior, i aplicable únicament a la gestió de l'article indicat.

4. Igualment, la quantia global dels fons de maniobra assignat a tots els centres de gestió que pertanyen a una mateixa entitat de la Seguretat Social no podrà excedir del tres per cent dels crèdits del capítol destinat a gastos corrents de béns i servicis del pressupost vigent en cada moment. Este percentatge podrà ser elevat fins a un set per cent pel ministre de Treball i Assumptes Socials.

5. Les unitats administratives responsables d'estos fons, que formaran part del Tresor Públic o del patrimoni de la Seguretat Social, segons corresponga, justificaran la seua aplicació i situació conforme s'establisca reglamentàriament.

Article 79. *Pagaments que cal justificar.*

1. Quan, excepcionalment, no pugui aportar-se la documentació justificativa de les obligacions en el moment previst en l'apartat 4 de l'article 73, podran tramitar-se propostes de pagaments pressupostaris i entregar-se fons amb el caràcter a justificar.

Així mateix, podrà procedir-se a l'expedició de lliuraments a justificar quan els servicis i prestacions a què

es referisquen hagen tingut o estiga previst que tinguen lloc a l'estranger.

2. El mateix caràcter tindran les propostes de pagament efectuades per a satisfer gastos a realitzar en una localitat on no hi haja dependència del ministeri, organisme, entitat gestora o servici comú de què es tracte. En estos casos, l'expedició de pagaments a justificar serà autoritzada pels ministres, presidents o directors dels organismes autònoms o de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, que designaran l'òrgan competent per a gestionar estos pagaments. L'esmentada designació implicarà l'atribució de competències per a la realització dels gastos i pagaments que d'estos es deriven i la formació, rendició i justificació dels comptes corresponents.

3. D'acord amb el que preveu l'article 49 d'esta llei, a càrrec dels lliuraments a justificar únicament podran satisfer-se obligacions del mateix exercici. No obstant això, el Consell de Ministres podrà acordar que, amb els fons lliurats a justificar per a gastos en l'estranger imputats a un pressupost, siguen atesos gastos realitzats en l'exercici següent, si això és considerat rellevant per a l'interés general.

4. Els perceptors d'estes ordres de pagament a justificar estan obligats a retre compte justificatiu de l'aplicació de les quantitats rebudes. El termini de rendició dels comptes serà de tres mesos, excepte els corresponents a pagaments d'expropiacions i pagaments en l'estranger, que podran ser presentats en el termini de sis mesos. El director general del Tresor i Política Financera, i, si és el cas, els presidents o directors dels organismes autònoms de l'Estat i de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social podran, excepcionalment ampliar estos terminis a sis i 12 mesos, respectivament, a proposta de l'òrgan gestor del crèdit, amb informe de la Intervenció Delegada.

5. Els perceptors de les ordres de pagament a justificar són responsables, en els termes previstos en esta llei, de la custòdia i ús dels fons i de la rendició del compte.

6. En el curs dels dos mesos següents a la data d'aportació dels documents justificatius a què es referixen els apartats anteriors d'este article, es durà a terme l'aprovació o inconvenient del compte per l'autoritat competent.

Article 80. *Gestió de Pressupostos d'ingressos.*

1. La gestió del Pressupost d'ingressos es realitzarà en les següents fases successives o simultànies:

- a) Reconeixement del dret.
- b) Extinció del dret.

2. Reconeixement del dret és l'acte que, d'acord amb la normativa aplicable a cada recurs específic, declara i liquida un crèdit a favor de l'Administració General de l'Estat, dels organismes autònoms o de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.

3. D'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 11 d'esta llei, l'extinció del dret podrà produir-se pel seu cobrament en metàl·lic, així com en espècie, o per compensació, en els casos previstos en les disposicions especials que s'apliquen. Les extincions de drets per altres causes seran objecte de comptabilització diferenciada, distingint entre les produïdes per anul·lació de la

liquidació i les produïdes en el procés de recaptació per prescripció, condonació o insolvència.

Article 81. *Devolucions d'ingressos.*

En la gestió de devolucions d'ingressos es distingirà el reconeixement del dret a la devolució, l'origen de la qual serà la realització d'un ingrés indegut o una altra causa legalment establida, i el pagament de la devolució.

TÍTOL III

De les relacions financeres amb altres administracions

CAPÍTOL I

Operacions financeres amb la Unió Europea

Article 82. *Operacions de tresoreria amb la Unió Europea.*

1. S'autoritza el ministre d'Economia a dur a terme les operacions de tresoreria que exigisquen les relacions financeres amb la Unió Europea.

En el marc anterior, queden incloses, en tot cas:

a) Les compres de productes, així com les subvencions i altres intervencions de mercat finançades pel Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola.

Les bestretes de tresoreria a favor o per compte de la Unió Europea es cancel·laran amb els reintegraments realitzats per esta.

b) Els fons procedents del Fons Social Europeu destinats a cofinançar projectes de l'Institut Nacional d'Ocupació. Estos fons s'aplicaran al Pressupost d'Ingressos de l'Institut Nacional d'Ocupació i cancel·laran, per mitjà de les oportunes operacions de tresoreria, les bestretes efectuades a favor de l'Institut Nacional d'Ocupació per a cobrir desfasaments de tresoreria.

c) La posada a disposició dels ens distints de l'Estat dels fons procedents de la Unió Europea amb destí a estos.

Esta posada a disposició s'efectuarà a mesura que es vagen rebent els mencionats fons.

2. De les operacions de tresoreria efectuades en virtut del que disposen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior es donarà compte trimestralment a les Comissions de Pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat.

3. En el cas que, excepcionalment d'acord amb la normativa en vigor, es produïsquen bestretes de fons com a conseqüència de la intermediació del Banc d'Espanya en els pagaments o per l'especial tramitació de les relacions financeres amb la Unió Europea, estes bestretes han de quedar cancel·lades abans de finalitzar l'exercici econòmic en què s'hagen produït.

No obstant això, les bestretes per a execució d'accions i programes finançats o cofinançats per fons europeus que estigueren pendents de cancel·lar al finalitzar l'exercici, podran cancel·lar-se en l'exercici següent.

Article 83. *Actuacions cofinançades.*

En el cas d'accions cofinançades entre el Pressupost General de les Comunitats Europees i el de l'Estat, el pressupost de gastos d'este necessàriament ha d'arre-

plegar, junt amb el finançament a càrrec de l'Estat, l'import del cofinançament procedent de la Unió Europea.

Article 84. Reintegrant d'ajudes i responsabilitat financera derivats de la gestió dels fons procedents de la Unió Europea.

El reintegrament d'ajudes i la responsabilitat financera derivats de la gestió dels fons procedents de la Unió Europea se sotmetrà al que preveuen la Llei General de Subvencions i la normativa comunitària.

En l'àmbit de la Política Agrària Comuna i en el cas que la Comunitat Europea no assumisca un import que prèviament ha sigut anticipat per les diferents Administracions públiques, l'import no reembossat per la Comunitat afectarà les diferents Administracions públiques en relació amb les seues respectives actuacions.

CAPÍTOL II

Operacions financeres amb les comunitats autònomes

Article 85. Principis generals de les relacions financeres derivades de l'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

Les relacions financeres que es deriven de l'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes se sotmetran als principis generals de legalitat, dotació pressupostària i concessió de bestretes de tresoreria:

1. En aplicació del principi de legalitat, les regles que regixen el càlcul i gestió financera dels mitjans econòmics que són transferits des de l'Administració General de l'Estat a les comunitats autònomes per aplicació del sistema de finançament vigent en cada moment estaran arreplegades en norma amb rang de llei.

2. El principi de dotació pressupostària implica que els Pressupostos Generals de l'Estat de cada exercici contindran els crèdits necessaris per a atendre les transferències de mitjans econòmics que hagen de realitzar-se a les comunitats autònomes per aplicació del sistema de finançament vigent en cada moment.

Amb esta finalitat, els crèdits per a fer efectives les liquidacions definitives d'exercicis anteriors tindran el caràcter d'ampliables.

3. En virtut del principi de concessió de bestretes de tresoreria, les comunitats autònomes podran disposar de bestretes a compte dels recursos que se'ls hagen de transferir per aplicació del sistema de finançament vigent en cada moment, en els termes establits en norma amb rang de llei. Estes bestretes han de ser reembossades en l'exercici, excepte en els casos i amb les condicions que es prevegen en una norma amb rang de llei.

Article 86. Subvencions gestionades.

1. Els crèdits de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat destinats al finançament de sectors, servicis, activitats o matèries respecte dels quals les comunitats autònomes tinguen assumides competències d'execució i no hagen sigut objecte de transferència directa en virtut de la dita llei, han de distribuir-se territorialment a favor d'estes comunitats autònomes, per mitjà de normes o convenis de col·laboració que incorporaran criteris objectius de distribució i, si és el cas, fixaran les

condicions d'atorgament de les subvencions, d'acord amb el que establix l'apartat 2 d'este article.

En cap cas seran objecte de distribució territorial els crèdits que hagen de gestionar-se per un òrgan de l'Administració General de l'Estat o organisme dependent d'esta per a assegurar la plena efectivitat d'estos dins de l'ordenació bàsica del sector, garantir idèntiques possibilitats d'obtenció o gaudi per part dels potencials destinataris en tot el territori nacional o evitar que se sobrepassi la quantia global dels fons estatals destinats al sector.

2. Quan, a conseqüència del traspàs de servicis estatals a les comunitats autònomes, estes hagen de gestionar i administrar els crèdits de subvencions, es tindran en compte les regles següents:

Primera. La gestió i administració s'efectuarà d'acord amb la normativa estatal que regule cada tipus de subvenció i, si és el cas, per les comunitats autònomes en la mesura que hi siguen competents.

Segona. Els criteris objectius que servisquen de base per a la distribució territorial de les subvencions, així com la seua distribució, es fixaran per la Conferència Sectorial corresponent al començament de l'exercici econòmic. Els compromisos financers per a l'Administració General de l'Estat seran formalitzats mitjançant un acord del Consell de Ministres.

Tercera. Sense perjuí del que disposa la regla segona precedent, es podran establir en els casos en què això resulte justificat, reserves generals de crèdits no distribuïts en l'origen a fi de cobrir necessitats o demandes imprevistes al llarg de l'execució del pressupost.

Quarta. Els crèdits que corresponga gestionar a cada comunitat autònoma se li entregaran i faran efectius per quartes parts en la segona quinzena natural de cada trimestre, sense que haja de produir-se més excepció a esta regla que la del pagament corresponent al primer trimestre, que es farà efectiu tan prompte s'haja efectuat el repartiment territorial dels crèdits, regulat en la regla anterior.

Quan les subvencions tinguen com a finalitat prestacions de caràcter personal i social s'entregaran a les comunitats autònomes per dotzenes parts, al començament del mes.

Els pagaments corresponents al finançament del Programa Operatiu de Pesca per a les Regions d'objectiu número 1, Regions, en règim transitori i del Document Únic de Programació (DOCUP) per a les Regions de Fora d'objectiu número 1 podran entregar-se en la seua totalitat una vegada hagen sigut acordats en Conferència Sectorial els criteris objectius de distribució i la distribució resultants, així com la ratificació mitjançant un acord del Consell de Ministres.

Quinta. Els romanents de fons no compromesos resultants al finalitzar cada exercici, que es troben en poder de les comunitats autònomes, continuaran mantenint el destí específic per al que van ser transferits i s'utilitzaran en el següent exercici com a situació de tresoreria en l'origen com a romanents que seran descomptats de la quantitat que corresponga transferir a cada comunitat autònoma.

Si la subvenció a què corresponga el romanent resulta suprimida en el pressupost de l'exercici següent, es destinarà aquell en primer lloc a fer efectives les obligacions pendents de pagament al final de l'exercici immediatament anterior i el sobrant que no estiguera compromés es reintegrarà a l'Estat.

Sexta. Finalitzat l'exercici econòmic, i no més tard del 31 de març de l'exercici següent, les comunitats autònomes remetraran al departament ministerial corresponent un estat d'execució de l'exercici, indicant les quanties totals de compromisos de crèdits, obligacions reconegudes i pagaments realitzats en l'any, detallat per cada una de les aplicacions pressupostàries del Pressupost de Gastos de l'Estat des de les quals es van realitzar les transferències de crèdit. La informació serà posada en coneixement de la Conferència Sectorial i tinguda en compte en l'adopció dels acords de distribució de fons.

Sèptima. Les comunitats autònomes que gestionen les ajudes a què es referix el present article, han de procedir a un adequat control d'estes que assegure la correcta obtenció, gaudi i destí dels fons percebuts pel beneficiari.

CAPÍTOL III

Operacions financeres amb les entitats locals

Article 87. *Participació en tributs de l'Estat.*

1. Els crèdits per a fer efectives les liquidacions definitives de la participació de les corporacions locals en tributs de l'Estat tindran la consideració d'ampliables fins a l'import de les obligacions que hagen de reconèixer-se en aplicació de la llei.

2. La participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat de cada exercici econòmic es farà efectiva durant este, per mitjà d'entregues a compte de la liquidació definitiva que es practique en el següent. La quantia i periodicitat de dites entregues es fixaran, per a cada exercici, en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Article 88. *Liquidacions definitives.*

1. Els saldos creditors a favor de les entitats locals que resulten de les liquidacions definitives de la seua participació en els tributs de l'Estat es faran efectius en la seua totalitat una vegada practicades estes.

2. Els saldos deutors resultants de les dites liquidacions, per excessos en les entregues a compte, han de ser reintegrats per mitjà de la seua compensació a càrrec de les entregues a compte subsegüent a la pràctica de la liquidació definitiva corresponent.

3. Els esmentats saldos deutors es reintegraran en un període màxim de tres anys, per mitjà de retencions trimestrals equivalents al 25 per cent d'una entrega mensual, llevat que, aplicant este criteri, s'excedisca el termini assenyalat, i en este cas s'ajustarà la freqüència i la quantia de les retencions corresponents a fi de que no es produísca esta situació.

Article 89. *Compensació de beneficis fiscals.*

1. Quan per aplicació de l'article 9 de la Llei 39/1988, de 30 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, siga procedent compensar beneficis fiscals en tributs locals reconeguts en una llei de l'Estat, s'habilitaran els crèdits corresponents en els Pressupostos Generals de l'Estat, que tindran la consideració d'ampliables fins a l'import de les obligacions a reconèixer.

2. En tot cas, la compensació ha de ser objecte de sol·licitud per les entitats afectades, d'acord amb el procediment que, en cada cas, es determine pel Minis-

teri d'Hisenda, en el qual ha de quedar explícitament justificat el reconeixement a favor dels contribuents del benefici fiscal concedit.

TÍTOL IV

Del Tresor Públic, del Deute de l'Estat i de les Operacions Financeres

CAPÍTOL I

Normes Generals

Article 90. *Tresor Públic.*

Constituïxen el Tresor Públic tots els recursos financers, siguen diners, valors o crèdits de l'Administració General de l'Estat i els organismes autònoms, tant per operacions pressupostàries com no pressupostàries.

Article 91. *Funcions del Tresor Públic.*

Són funcions encomanades al Tresor Públic:

a) Pagar les obligacions de l'Estat i recaptar els drets, sense perjuí del que estableix l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat.

b) Servir el principi d'unitat de caixa per mitjà de la centralització de tots els fons i valors generats per operacions pressupostàries i no pressupostàries.

c) Distribuir en el temps i en el territori les disponibilitats dineràries per a la puntual satisfacció de les obligacions de l'Estat.

d) Contribuir al bon funcionament del sistema financer nacional.

e) Emetre, contraure i gestionar el Deute de l'Estat i executar les operacions financeres relatives a este.

f) Respondre dels avals contrets per l'Estat segons les disposicions d'esta llei.

g) Realitzar les altres que es deriven o relacionen amb les anteriorment enumerades.

Article 92. *Deute de l'Estat.*

Constituïx el Deute de l'Estat el conjunt de capitals presos a préstec per l'Estat per mitjà d'emissió pública, concertació d'operacions de crèdit, subrogació en la posició deutora d'un tercer o, en general, per mitjà de qualsevol altra operació financera de l'Estat, amb destí a finançar els gastos de l'Estat o a constituir posicions actives de tresoreria.

Article 93. *Informació a les Corts Generals sobre les operacions financeres del Tresor Públic.*

1. El Govern comunicarà trimestralment a les Comissions de Pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat el saldo detallat de les operacions financeres concertades a l'empara del que disposa este títol.

2. El ministre d'Economia aprovarà, per a la seua remissió al Govern i a les Corts, una Memòria anual en què s'exposarà la política d'endeutament del Tresor Públic l'any precedent.

La dita Memòria reflectirà el saldo viu del Deute de l'Estat al terme de l'exercici precedent, així com el corresponent als organismes autònoms. Amb esta finalitat,

cada organisme autònom remetrà a la Direcció General del Tresor i Política Financera les dades, informació i documentació necessària per a elaborar l'esmentada Memòria.

CAPÍTOL II

Del Deute de l'Estat

SECCIÓ 1a. NORMES GENERALS

Article 94. *Habilitació legal per a la creació de Deute.*

1. La creació de Deute de l'Estat ha de ser autoritzada per llei. A este efecte, la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat establirà el límit de la variació del saldo viu del Deute de l'Estat de cada exercici pressupostari, a què s'ajustaran les operacions financeres que impliquen creació de Deute. Este límit s'entendrà net de les variacions de les posicions actives de tresoreria mantingudes per l'Estat en el Banc d'Espanya o en altres entitats financeres.

El límit assenyalat en el paràgraf anterior s'entendrà automàticament modificat com a conseqüència de l'augment o disminució bé dels pagaments que, a l'empara de previsions legals, hagen d'atendre's, o bé dels ingressos efectivament recaptats respecte dels previstos en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

2. En desplegament de l'autorització legal de creació de Deute per a un any, el ministre d'Economia podrà disposar la creació de Deute de l'Estat durant el mes de gener de l'any següent per un import que no la incrementa en més del 15 per cent d'aquella autorització. El dit increment es computarà a efectes del compliment del límit de creació de Deute que legalment s'autoritze per al conjunt del segon dels anys esmentats.

Article 95. *Cobertura pressupostària dels gastos derivats del Deute.*

En la secció de Deute de l'Estat s'habilitaran els crèdits per a fer front als reembossaments contractuals o anticipats i als gastos financers derivats del Deute de l'Estat, inclosos en particular els de col·locació, negociació, administració i gestió d'esta.

Competirà al ministre d'Economia l'aprovació de les modificacions pressupostàries que foren necessàries dins de la dita secció, inclús la d'aquelles modificacions que impliquen la creació de crèdits nous.

Article 96. *Aplicació íntegra dels ingressos i gastos provinents del Deute i excepcions.*

El producte, l'amortització i els gastos per interessos i per conceptes connexos de les operacions de Deute de l'Estat s'aplicaran pel seu import íntegre al Pressupost de l'Estat, a excepció de:

a) El producte i l'amortització per l'import que es va obtenir de les emissions de Lletres del Tresor, de les emissions contínues en l'exterior de paper comercial i notes a mitjà termini, de les disposicions a curt termini de línies de crèdit i de qualssevol altres instruments de finançament a termini inferior a un any, que, transitòriament i al llarg de l'exercici, tindran la consideració d'operacions no pressupostàries, i s'imputaran únicament al Pressupost de l'Administració General de l'Estat, l'import de la variació neta de les dites operacions durant l'exercici.

b) En les operacions de permuta financera, quan es pacte la liquidació per diferències del principal o els interessos dels capitals permutats, s'imputaran estes diferències al Pressupost d'ingressos o gastos, segons corresponga en cada liquidació.

No obstant això, quan alguna de les dos parts de la permuta financera, deutora o creditora, tinga un període de liquidació fraccionari distint de l'altra, les diferències s'imputaran al Pressupost d'ingressos o de gastos, segons corresponga, en el moment de la liquidació de la del període més llarg, i es mantindrà mentrestant tant el producte de les liquidacions fraccionàries en un compte d'operacions no pressupostàries.

SECCIÓ 2a. OPERACIONS RELATIVES AL DEUTE DE L'ESTAT

Article 97. *Operacions relatives al Deute.*

1. La creació de Deute de l'Estat per mitjà d'emissions de valors o operacions de crèdit, en moneda nacional o en divises, es realitzarà en els termes assenyalats en els articles següents.

2. Les operacions basades en instruments financers tindran com a finalitat tant limitar el risc canviari com limitar, diversificar o modificar el risc o el cost del Deute de l'Estat a causa de l'evolució dels tipus d'interès, i a facilitar la seua col·locació, negociació, administració i gestió. Estes operacions es realitzaran d'acord amb el que disposen els articles següents.

Article 98. *Competència per a la formalització de les operacions relatives al Deute.*

1. Correspon al ministre d'Economia autoritzar les operacions assenyalades en l'article precedent, així com establir els procediments a seguir per a la contractació i formalització d'estes operacions i per a l'exercici de les competències que figuren en els articles següents. El ministre podrà delegar estes facultats, de manera ordinària, en el director general del Tresor i Política Financera. Quan la formalització de l'operació haja de tindre lloc a l'estranger, el ministre, o per delegació seua el director general del Tresor i Política Financera, podran delegar en el representant diplomàtic corresponent o en un funcionari del departament ministerial designat amb esta finalitat, encara que siga de categoria inferior a director general.

2. El ministre d'Economia podrà igualment autoritzar la negociació provisional pel director general del Tresor i Política Financera de les operacions assenyalades en l'article anterior, l'efectiva realització de la qual quedarà subjecta a la posterior autorització definitiva pel ministre, quan este no haja delegat les seues competències en el citat director general. En el corresponent expedient quedarà constància adequada de les clàusules i condicions mencionades en l'apartat precedent així com del procediment i circumstàncies de l'adjudicació de l'operació.

3. Les operacions relatives al Deute de l'Estat es realitzaran en els mercats financers d'acord amb les normes, regles, tècniques, condicions i clàusules usals en estos mercats, podent acordar el sotmetiment a arbitratge o la remissió a una legislació o tribunals estrangers, sempre que s'observe el que disposa l'article 23 d'esta llei.

Article 99. *Emissions de valors.*

1. En els termes que disposa la delegació o autorització, la Direcció General del Tresor i Política Financera po-

drà procedir a l'emissió de valors denominats en moneda nacional o en divises, en l'interior o en l'exterior, establint la seua forma de representació, naturalesa i nom, termini, tipus d'interés i les altres característiques d'esta.

En tot cas, la col·locació d'una emissió de valors podrà fragmentar-se en el temps, així com en la seua quantia, podent col·locar-se els distints trams d'acord amb tècniques d'emissió diferents i a preus distints. De la mateixa manera, podrà autoritzar-se l'agrupació en emissions homogènies de valors semblants emesos en distinta data.

Podrà autoritzar-se, en una o més emissions o categories de valors, la separació de cupons i principal a efectes de la seua negociació, així com la reconstitució de valors a partir d'aquells.

2. Els valors podran emetre's per mitjà de subhasta, que es desenvoluparà d'acord amb les regles fetes públiques amb anterioritat a la seua celebració, o per mitjà de qualsevol altra tècnica que es considere adequada en funció del tipus d'operació de què es tracte, d'acord amb les funcions atribuïdes al Tresor Públic en l'article 91.

En particular, podran:

a) Subhastar-se les emissions al públic, en general, entre col·locadors autoritzats o entre un grup restringit d'estos que adquirisquen compromisos especials respecte a la col·locació del Deute o al funcionament dels mercats.

b) Cedir-se part o la totalitat d'una emissió a un preu convingut a una o diverses entitats financeres que n'asseguren la col·locació.

c) Realitzar-se operacions de venda simple o amb pacte de recompra de valors de noves emissions, ampliacions d'emissions existents o de valors que el Tresor Públic tinga en el seu compte de valors.

Article 100. *Operacions de crèdit.*

La concertació de línies de crèdit o operacions de préstecs en moneda nacional o en divises es realitzarà de conformitat amb els procediments que reglamentàriament s'establisquen, en els quals es garantiran els principis d'objectivitat, transparència i publicitat adequats al tipus d'operació de què es tracte.

Article 101. *Instrumentos financers vinculats al Deute.*

En les operacions basades en instruments financers, siguen de permuta financera o d'una altra naturalesa, s'han d'identificar amb precisió els riscos de tipus de canvi que es pretén limitar, el risc o el cost del Deute de l'Estat a causa de l'evolució dels tipus d'interés que es pretén limitar, i diversificar o modificar, si és el cas, les operacions concretes d'endeutament a què estiguen associades.

Article 102. *Altres operacions relatives al Deute.*

Es faculta el ministre d'Economia a:

1. Amb l'objecte d'aconseguir una adequada gestió del Deute de l'Estat, adquirir valors negociables de Deute en el mercat secundari amb destí bé a la seua amortització o bé al seu manteniment en un compte de valors obert amb esta finalitat pel Tresor Públic.

2. Efectuar operacions de canvi, conversió, amortització anticipada, inclús parcial, o de modificació de

qualsevol condicions de les operacions que integren el Deute de l'Estat, a l'empara del que disposen les respectives normes d'emissió o contracció, o per mutu acord amb els creditors.

3. Regular el règim d'un o més tipus d'entitats que col·laboren amb el Tresor Públic, tant en la difusió del Deute de l'Estat com en la provisió de liquiditat al seu mercat.

4. Concertar convenis de col·laboració amb entitats financeres i, especialment, amb institucions d'inversió col·lectiva o altres inversors institucionals, a fi de promoure tant la millor col·locació del Deute de l'Estat com la liquiditat del seu mercat, determinant, si és el cas, la contraprestació a efectuar per estos.

5. Acordar canvis en les condicions del Deute de l'Estat que obeeisquen a la seua millor administració o a la seua representació en anotacions en compte, sense que es perjudiquen els drets econòmics del tenidor.

SECCIÓ 3a. RÈGIM JURÍDIC DEL DEUTE DE L'ESTAT

Article 103. *Règim dels valors representatius del Deute de l'Estat.*

1. El Deute Públic podrà estar representat en anotacions en compte, títols-valors o qualsevol altre document que formalment el reconega.

2. Als valors representatius del Deute de l'Estat se'ls aplicarà el règim establert per l'ordenament jurídic general segons la modalitat i les característiques d'esta.

3. Als títols al portador del Deute de l'Estat que hagen sigut robats, furtats, perduts o destruïts els serà d'aplicació el procediment establert administrativament o, si no n'hi ha, l'establert per la legislació mercantil.

4. El Ministeri d'Economia determinarà el procediment a seguir quan es tracte de títols nominatius o al portador extraviatos després de la seua presentació en les respectives oficines públiques, o que hagen sigut objecte de destrucció parcial, la qual no n'impedisca la identificació.

5. El titular de valors representatius del Deute de l'Estat tindrà la consideració de creditor de l'Estat, encara que haja pactat amb el venedor, inclús simultàniament a la compra dels valors, la seua futura venda.

Article 104. *Règim de transmissió del Deute.*

1. La transmissió del Deute no estarà subjecta a més limitacions que les derivades de les pròpies normes de creació, de les reguladores dels mercats en què es negocie o, si és el cas, de les normes aplicables en matèria de control de canvis.

2. En la subscripció i transmissió del Deute Públic negociable només serà preceptiva la intervenció de fedatari públic quan aquella estiga representada per títols-valors i així ho dispose la legislació aplicable a estos. No serà preceptiva, en tot cas, per a les operacions amb pagarés del Tresor i aquelles altres en què els títols-valors s'extingisquen per la seua transformació en anotacions en compte.

Article 105. *Prescripció.*

1. Prescriurà al cap de cinc anys l'obligació de pagar els interessos del Deute de l'Estat i la de tornar els capitals cridats a reembossament, comptats respectivament a partir del venciment dels interessos i del dia

de la crida a reembossament. En els supòsits de crida a conversió o canvi obligatori, prescriurà l'obligació de reembossament de capitals al cap de 10 anys comptats des de l'últim dia del termini establert per a l'operació.

Quan els capitals cridats a reembossament, es troben afectes a fiances constituïdes davant de l'Administració, el termini de prescripció de l'obligació de reembossament començarà a comptar a partir de la data en què, coneguda adequadament per l'interessat, deixi de ser necessària la fiança, o s'acorde el seu alçament.

2. Quan les obligacions de pagament derivades del Deute de l'Estat es realitzaren a través d'un tercer i transcorreguts sis mesos este no puga transferir els fons al tenidor o titular, es procedirà a depositar el seu import, a disposició de qui acredite el seu dret, en el compte que amb esta finalitat es designe en el Banc d'Espanya, i s'observarà, en tot cas, el que disposa l'apartat 1 d'este article.

3. La interrupció de la prescripció es verificarà d'acord amb les disposicions del Codi Civil.

4. El que disposa este article s'entendrà sense perjudici del règim de prescripció que resulte aplicable a les operacions de Deute de l'Estat en què es faça ús de les facultats establides en l'apartat 3 de l'article 98 d'esta llei.

5. Els capitals del Deute de l'Estat prescriuran al cap de 20 anys sense percebre els interessos, ni realitzar el seu titular cap acte davant de l'Administració de la Hisenda Pública Estatal que supose o implique l'exercici del seu dret.

CAPÍTOL III

De la Gestió de la Tresoreria de l'Estat

Article 106. *Pressupost monetari.*

1. El ministre d'Economia, a fi d'aconseguir una adequada distribució temporal dels pagaments i una correcta estimació de la necessitat d'endeutament de l'Estat, aprovarà anualment, a proposta de la Direcció General del Tresor i Política Financera, un Pressupost monetari a què ha d'acomodar-se l'expedició de les ordres de pagament. També contindrà el dit pressupost una previsió sobre els ingressos de l'Estat.

2. Per a l'elaboració d'este, la Direcció General del Tresor i Política Financera podrà demanar del sector públic estatal, definit en l'article 2.1 d'esta llei, totes les dades, previsions i documentació que estime oportuna sobre els pagaments i ingressos que puguen tindre incidència en el pressupost mencionat.

3. El Pressupost monetari podrà ser modificat al llarg d'un exercici en funció de les dades sobre la seua execució o canvis en les previsions d'ingressos o de pagaments.

Article 107. *Criteris d'ordenació de pagaments.*

1. Amb caràcter general, la quantia dels pagaments ordenats en cada moment s'ajustarà al Pressupost monetari, assenyalat en l'article anterior.

2. L'ordenador de pagaments aplicarà criteris objectius en l'expedició de les ordres de pagament, com ara la data de recepció, l'import de l'operació, l'aplicació pressupostària i la forma de pagament, entre altres.

Article 108. *Comptes del Tresor i operacions per a facilitar la gestió de la tresoreria.*

1. Amb caràcter general, els ingressos i pagaments de l'Estat i els organismes autònoms es canalitzaran a través del compte o comptes que es mantinguen en el Banc d'Espanya, en els termes que es convinga amb este, d'acord amb l'article 13 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya. No obstant això, el ministre d'Economia podrà establir supòsits excepcionals en què la Direcció General del Tresor i Política Financera podrà autoritzar l'obertura de comptes en altres entitats de crèdit, en els termes establits en l'article següent.

2. A fi de facilitar la gestió de la tresoreria de l'Estat, el ministre d'Economia podrà autoritzar la Direcció General del Tresor i Política Financera a realitzar operacions d'adquisició temporal d'actius o de préstec. En la dita autorització es concretaran les condicions en què es podran efectuar estes operacions.

Les operacions d'adquisició temporal d'actius podran tindre com a objecte valors de Deute Públic de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, així com d'altres entitats públiques o institucions supranacionals o altres valors de renda fixa de qualitat creditícia semblant, negociats en mercats regulats.

3. Els actius a què es referix l'apartat anterior, que hagen sigut objecte de garantia a favor del Banc d'Espanya, segons el que preveu la disposició addicional sexta de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya, podran ser aplicats temporalment pels titulars en cobertura de les operacions de gestió de tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera de l'Estat, instrumentades a través del Banc d'Espanya, en els termes que el ministre d'Economia estableisca i sempre que es complisquen les condicions següents:

a) Que el titular dels actius atorgue el seu consentiment, el qual podrà prestar-se en el contracte o document de garantia celebrat amb el Banc d'Espanya.

b) Que hi haja actius de garantia disponibles, una vegada garantides adequadament les obligacions davant del Banc d'Espanya i a satisfacció d'este.

Els actius citats quedaran subjectes al compliment de les obligacions davant del Tresor, tenint esta garantia plens efectes davant de tercers, sense més formalitat que el Banc d'Espanya identifique adequadament els actius de garantia afectes al compliment de cada una de les dites obligacions i realitze el corresponent desglossament. Este desglossament ha de ser mantingut fins que l'operació de què es tracte no haja arribat al seu terme. Una vegada satisfetes estes obligacions, els actius quedaran novament afectes en garantia davant del Banc d'Espanya.

En cas d'incompliment de les obligacions concretes davant del Tresor Públic, l'execució de les garanties aplicades temporalment es realitzarà pel Banc d'Espanya actuant per compte del primer, a través dels procediments previstos en l'apartat 2.b) de la disposició addicional sexta de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya. Amb esta finalitat, la certificació prevista en el primer paràgraf de la dita lletra ha de ser expedida pel Tresor, havent d'acompanyar-se igualment una certificació del Banc d'Espanya acreditativa de l'afecció temporal dels actius de garantia que siguen objecte d'execució.

Article 109. Relació amb entitats de crèdit.

1. L'obertura d'un compte de situació de fons del Tresor Públic fora del Banc d'Espanya requerirà la comunicació prèvia a la Direcció General del Tresor i Política Financera, amb expressió de la finalitat de l'obertura i de les condicions d'utilització. Després de l'informe favorable del dit centre directiu, quedarà expedida la via per a l'inici del corresponent expedient de contractació, que s'ajustarà al que disposa la normativa sobre contractes de les Administracions públiques, per mitjà de procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir prestació de garantia definitiva.

Transcorreguts tres mesos des de la comunicació i sense que es notifique l'esmentat informe favorable, este s'entendrà desfavorable.

Realitzada l'adjudicació, i abans de la formalització del contracte, la Direcció General del Tresor i Política Financera autoritzarà l'obertura per un termini de tres anys prorrogable per altres tres. Els contractes continuaran necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació i el respecte al benefici d'inembargabilitat dels fons públics establert en l'article 23 d'esta llei. Podran pactar-se que els gastos d'administració del compte es reduïsquen a càrrec dels interessos meritats per esta.

2. La Direcció General del Tresor i Política Financera podrà ordenar la cancel·lació o paralització dels comptes a què es referix l'apartat anterior quan es comprove que no subsistixen les raons que van motivar la seua autorització o que no es complixen les condicions imposades per al seu ús.

3. La Direcció General del Tresor i Política Financera podrà subscriure convenis amb les entitats de crèdit, tendents a determinar el règim de funcionament dels comptes en què es troben situats els fons de l'Administració General de l'Estat o dels organismes autònoms i, en especial, el tipus d'interès a què seran retribuïdes, les comissions a pagar, si és el cas, els mitjans de pagament associats a estes i les obligacions d'informació assumides per les entitats de crèdit.

4. La Direcció General del Tresor i Política Financera, en relació amb els comptes oberts en entitats de crèdit a què es referix este article, podrà demanar a l'òrgan administratiu gestor o a la corresponent entitat de crèdit, qualsevol dada tendent a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.

Article 110. Mitjans de pagament.

En les condicions que establisquen els ministres d'Economia i d'Hisenda, en els respectius àmbits, els ingressos i els pagaments de l'Administració General de l'Estat i els organismes autònoms podran realitzar-se per mitjà de transferència bancària, xec, efectiu o qualssevol altres mitjans de pagament, siguen o no bancaris. En les mencionades condicions podrà establir-se que, en la realització de determinats ingressos o pagaments de l'Administració General de l'Estat, només puguen utilitzar-se certs mitjans de pagament especificant en cada cas les particulars condicions d'utilització.

CAPÍTOL IV**De l'endeutament i la gestió de la tresoreria dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials****Article 111. Operacions d'endeutament dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials.**

1. Els organismes autònoms no podran concertar operacions d'endeutament, llevat que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, davant de l'especial naturalesa de les condicions i activitat a realitzar per l'organisme autoritze la subscripció de les dites operacions, que s'efectuaran en els termes i amb el límit que en la dita llei s'establisquen.

A efectes del compliment del dit límit, no es deduiran les posicions actives de tresoreria constituïdes per l'organisme.

2. En eixe cas, les competències assenyalades en l'article 98 d'esta llei s'entendran referides al president o director de l'organisme corresponent.

3. Les operacions d'endeutament concertades per organismes autònoms es regularan pel que disposa el capítol II d'este títol, llevat que la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat que autoritze les operacions establisca expressament una altra cosa.

4. Les entitats públiques empresarials requeriran autorització legal per a emetre deute o contraure crèdit, llevat que es tracte d'operacions de crèdit que es concerten i cancel·len dins del mateix exercici pressupostari.

Article 112. Gestió de la tresoreria dels organismes autònoms.

1. Correspon al president o director de l'organisme autònom ordenar els pagaments en execució del Pressupost de Gastos de l'organisme, amb subjecció als criteris d'ordenació establits en l'article 107 d'esta llei.

2. Els organismes autònoms canalitzaran els ingressos i pagaments en els termes establits en els articles 108, 109 i 110 d'esta llei.

CAPÍTOL V**Dels avals de l'Estat****Article 113. Objecte dels avals.**

1. L'Administració General de l'Estat podrà, de conformitat amb el que disposa este capítol, refermar les obligacions derivades d'operacions de crèdit concertades en l'interior o en l'exterior per persones naturals o jurídiques, públiques o privades, per mitjà de l'atorgament del corresponent aval.

2. En tot cas, els avals que s'atorguen han de ser compatibles amb el mercat comú, en els termes establits pels articles 87 i 88 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea.

Article 114. Competències en l'atorgament d'aval.

1. L'atorgament d'aval per l'Administració General de l'Estat ha de ser autoritzat per mitjà de la corresponent llei que ha de contindre, almenys, les determinacions previstes en l'apartat 2 de l'article següent. En allò que no regula expressament la llei que

els autoritze, serà aplicable als esmentats avals el que disposa este capítol i les seues normes de desplegament.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Consell de Ministres, amb la prèvia declaració de l'interés públic que ho motiva, podrà autoritzar avals en garantia d'operacions concertades per:

a) Entitats públiques de caràcter territorial o institucional, societats mercantils estatals i organismes internacionals de què Espanya siga membre.

b) Persones naturals o jurídiques per a finançar béns i inversions en general que hagen de quedar afectes a concessió administrativa que haja de revertir a l'Administració General de l'Estat.

Article 115. Avals atorgats pel Consell de Ministres.

1. L'import total dels avals previstos en l'apartat 2 de l'article precedent d'esta llei no podrà excedir el límit que en cada exercici assenyalen la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

El límit anual d'avals s'entendrà referit al principal de les operacions avalades. L'aval concedit no podrà garantir més que el pagament del principal i dels interessos, llevat que la Llei de Pressupostos o de concessió disposen expressament una altra cosa.

2. L'autorització del Consell de Ministres esmentada en l'apartat 1 anterior podrà referir-se específicament a cada operació o comprendre'n diverses, amb determinació, en tot cas, de la identitat dels avalats, del termini dins del qual han de ser atorgats els avals, i del import màxim individual o global.

Article 116. Formalització dels avals.

L'atorgament d'avals de l'Administració General de l'Estat ha de ser acordada, si és el cas, pel ministre d'Economia, qui, sense perjudici dels límits que puguen haver-se establert en la preceptiva autorització del Consell de Ministres o de la corresponent llei, podrà convindre les clàusules que resulten usuals en els mercats financers.

En particular, podrà acordar:

a) La renúncia al benefici d'excussió que estableix l'article 1.830 del Codi Civil.

b) Excepcionalment, en els avals que garantisquen operacions de crèdit exterior, el sotmetiment a arbitratge o la remissió a una legislació o tribunals estrangers, sempre que s'observe el que disposa l'article 23 d'esta llei.

Els avals es presumiran atorgats amb caràcter subsidiari, llevat que al concedir-se s'haja disposat expressament una altra cosa.

Article 117. Meritació de comissió.

Els avals atorgats per l'Administració General de l'Estat meritiran a favor d'esta la comissió que, si és el cas, s'haguera determinat.

Article 118. Limitació de riscos.

Sense perjudici del que disposa el títol habilitant per al seu atorgament, el ministre d'Economia podrà establir mecanismes per a limitar el risc d'execució dels avals atorgats per l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL V

Comptabilitat del sector públic estatal

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 119. Principis generals.

1. Les entitats integrants del sector públic estatal han d'aplicar els principis comptables que corresponen segons el que estableix este capítol, tant per a reflectir qualsevol classe d'operacions, costos i resultats de la seua activitat, com per a facilitar dades i informació amb transcendència econòmica.

2. La comptabilitat del sector públic estatal es configura com un sistema d'informació economicofinancera i pressupostària que té com a objecte mostrar, a través d'estats i informes, la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera, dels resultats i de l'execució del pressupost de cada una de les entitats integrants d'este.

3. Les entitats integrants del sector públic estatal queden sotmeses a l'obligació de retre comptes de les seues operacions, siga quina siga la seua naturalesa, al Tribunal de Comptes per conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, d'acord amb els criteris arreplegats en el capítol IV d'este títol.

Article 120. Fins de la comptabilitat del sector públic estatal.

La comptabilitat del sector públic estatal ha de permetre el compliment dels següents fins de gestió, de control i d'anàlisi i informació:

1. Mostrar l'execució dels pressupostos, posant de manifest els resultats pressupostaris, i proporcionar informació per al seguiment dels objectius previstos en els Pressupostos Generals de l'Estat.

2. Posar de manifest la composició i situació del patrimoni així com les seues variacions, i determinar els resultats des del punt de vista econòmic patrimonial.

3. Subministrar informació per a la determinació dels costos dels servicis públics.

4. Proporcionar informació per a l'elaboració de qualsevol tipus de comptes, estats i documents que hagen de retre's o remetre's al Tribunal de Comptes i la resta d'òrgans de control.

5. Subministrar informació per a l'elaboració dels comptes econòmics de les Administracions públiques, societats no financeres públiques i institucions financeres públiques, d'acord amb el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

6. Proporcionar informació per a l'exercici dels controls de legalitat, financer, d'economia, eficiència i eficàcia.

7. Subministrar informació per a possibilitar l'anàlisi dels efectes econòmics i financers de l'activitat dels ens públics.

8. Subministrar informació econòmica i financera útil per a la presa de decisions.

9. Subministrar informació útil per a altres destinataris.

Article 121. Aplicació dels principis comptables.

1. La comptabilitat de les entitats integrants del sector públic estatal es desenvoluparà aplicant els prin-

cipis comptables que corresponguen d'acord amb els criteris indicats en els següents apartats.

2. Han d'aplicar els principis comptables públics previstos en l'article següent, així com el desenrotllament dels principis i les normes establides en el Pla General de Comptabilitat Pública i les seues normes de desplegament, les entitats que integren el sector públic administratiu.

3. Han d'aplicar els principis i normes de comptabilitat arrellegats en el Codi de Comerç i el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola, així com en les seues adaptacions i disposicions que el despleguen, les entitats que integren el sector públic empresarial.

4. Han d'aplicar els principis i normes de comptabilitat arrellegats en l'adaptació del Pla General de Comptabilitat a les entitats sense fins lucratiu i disposicions que el despleguen, les fundacions del sector públic estatal que integren el sector públic fundacional.

Article 122. *Principis comptables públics.*

1. Les entitats previstes en l'apartat 2 de l'article anterior han d'aplicar, a més dels principis pressupostaris previstos en el títol II d'esta llei, els següents principis comptables:

a) La imputació temporal de gastos i ingressos ha de realitzar-se, des del punt de vista economicopatrimonial, en funció del corrent real de béns i servicis que estos representen, sense perjudic dels criteris que s'hagen de seguir per a la seua imputació pressupostària.

b) Tots els fets comptables han de ser registrats en l'oportú orde cronològic.

c) Es presumirà que continua l'activitat per temps indefinit.

d) No es variaran els criteris de valoració d'un exercici a un altre.

e) L'aplicació d'estos principis ha d'estar presidida per la consideració de la importància en termes relatius que estos i els efectes pogueren presentar, sempre que no es vulnere una norma de compliment obligatori.

f) Dels ingressos només han de comptabilitzar-se els efectivament realitzats en la data de tancament de l'exercici. Dels gastos, han de comptabilitzar-se els efectivament realitzats així com, des que se'n tinga coneixement, aquells que suposen riscos previsibles o pèrdues eventuais, amb origen en l'exercici o en un altre d'anterior, sense perjudic que la imputació pressupostària d'estos es realitze quan estiguen efectivament realitzats.

g) Tots els béns, drets i obligacions han de figurar pel seu preu d'adquisició o cost de producció. Les obligacions han de comptabilitzar-se pel seu valor de reembossament.

h) El sistema comptable ha de posar de manifest la relació entre els gastos realitzats per una entitat i els ingressos necessaris per al seu finançament durant l'exercici.

i) En cap cas han de compensar-se les partides de l'actiu i del passiu, ni les de gastos i ingressos que integren els comptes anuals.

j) Constituirà entitat comptable tot ens amb personalitat jurídica i pressupost propi, que haja de formar i retre comptes.

k) La imputació de les transaccions o fets comptables ha d'efectuar-se, des del punt de vista econo-

micopatrimonial, a actius, passius, gastos o ingressos d'acord amb les regles establides en el Pla General de Comptabilitat Pública. A més, aquelles operacions que hagen d'aplicar-se als Pressupostos de gastos i ingressos, es registraran, des del punt de vista pressupostari, d'acord amb les regles previstes en el títol II d'esta llei.

2. En els casos de conflicte entre els principis comptables públics han de prevaldre els principis previstos en els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior.

3. Quan l'aplicació d'estos principis comptables no siga suficient perquè els comptes anuals expressen la imatge fidel, ha de subministrar-se informació addicional en els comptes anuals sobre els principis comptables addicionals aplicats.

4. En aquells casos excepcionals en què l'aplicació d'un principi comptable siga incompatible amb la imatge fidel que han de mostrar els comptes anuals, es considerarà improcedent la dita aplicació, la qual cosa es mencionarà en els comptes anuals, explicant la seua motivació i indicant la seua influència sobre el patrimoni, la situació financera, l'execució del pressupost i els resultats de l'entitat.

Article 123. *Destinatari de la informació comptable.*

La informació que subministre la comptabilitat de les entitats del sector públic estatal estarà dirigida als òrgans de direcció i gestió, als de representació política i als de control extern i intern, als organismes internacionals, en els termes i amb els límits previstos reglamentàriament, sense perjudic del que estableix l'article 136.

CAPÍTOL II

Competències en matèria comptable

Article 124. *Competències del ministre d'Hisenda.*

Correspon al ministre d'Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat:

a) Aprovar el Pla General de Comptabilitat Pública, en el qual s'arrellegaran i desenvoluparan els principis comptables públics.

b) Determinar els criteris generals de registre de dades, presentació de la informació comptable, contingut dels comptes anuals que han de retre's al Tribunal de Comptes i els procediments de remissió d'estes regulant, amb esta finalitat, la utilització de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics.

c) Determinar el contingut, l'estructura, les normes d'elaboració i els criteris d'agregació o consolidació del Compte General de l'Estat.

d) Establir la rendició de comptes anuals consolidades, respecte de les entitats del sector públic estatal.

e) Determinar el contingut de l'informe previst en l'apartat 3 de l'article 129 d'esta llei.

Article 125. *Competències de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat és el centre directiu de la comptabilitat pública, a la qual competix:

a) Promoure l'exercici de la potestat reglamentària en matèria comptable atribuïda al ministre d'Hisenda per esta llei i proposar a este l'aprovació del Pla General de Comptabilitat Pública.

b) Aprovar la normativa de desplegament del Pla General de Comptabilitat Pública i els plans parcials o especials que s'elaboren d'acord amb este, així com els de les entitats a què es fa referència en l'apartat 3 de l'article 121, que s'elaboren d'acord amb el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola.

c) Determinar els comptes anuals i la resta de documentació que les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social han de retre al Tribunal de Comptes.

d) Aprovar les instruccions de comptabilitat per mitjà de les quals s'establisquen les regles comptables a què han de sotmetre's els ens que hagen d'aplicar els principis comptables públics, així com els models i estructura dels documents comptables i comptes, estats i informes comptables en general que no hagen de retre's al Tribunal de Comptes.

e) Establir els principis bàsics de la comptabilitat analítica de les entitats del sector públic estatal que hagen d'aplicar els principis comptables públics.

f) Establir els principis i criteris generals a què ha de respondre el seguiment d'objectius establits en els Pressupostos Generals de l'Estat en les entitats del sector públic estatal.

g) Inspeccionar l'activitat de les oficines de comptabilitat de les entitats del sector públic estatal subjectes als principis comptables públics.

h) Establir els requeriments funcionals i, si és el cas, els procediments informàtics, relatius al sistema d'informació comptable, que han d'aplicar les entitats del sector públic estatal subjectes als principis comptables públics.

i) Determinar les especificacions, el procediment i la periodicitat de la informació comptable que han de remetre a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat les entitats del sector públic estatal subjectes als principis comptables públics.

j) Establir els criteris, procediments i excepcions per a la centralització en la Intervenció General de l'Administració de l'Estat de les bases de dades del seu sistema d'informació comptable de les entitats del sector públic estatal subjectes als principis comptables públics.

k) Aprovar les normes de comptabilitat aplicables als fons regulats en l'apartat 2 de l'article 2 d'esta llei.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat és el centre gestor de la comptabilitat pública, a la qual competix:

a) Gestionar la comptabilitat de l'Administració General de l'Estat.

b) Centralitzar la informació comptable de les distintes entitats integrants del sector públic estatal.

c) Demanar la presentació dels comptes que hagen de retre's al Tribunal de Comptes.

d) Formar el Compte General de l'Estat.

e) Vigilar i impulsar l'organització de les oficines de comptabilitat existents en tots els departaments ministerials i organismes públics en què el servici així ho aconselle, i que estaran a càrrec dels funcionaris que legalment tenen atribuït esta comesa.

f) Demanar tots els informes i dictàmens economicomptables que es realitzen per les entitats que pel seu conducte hagen de retre comptes al Tribunal de Comptes.

Així mateix, es podrà tindre accés directe a les bases dels sistemes d'informació comptable de les dites entitats.

g) Elaborar els comptes nacionals de les unitats que componen el sector de les Administracions públiques, d'acord amb els criteris de delimitació institucional i imputació d'operacions establits en el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

h) Elaborar l'informe sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària en els termes previstos en l'article 9 de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

i) Elaborar els comptes nacionals de les unitats que componen el subsector de les societats públiques no financeres i de les institucions financeres públiques i d'acord amb els criteris de delimitació institucional i imputació d'operacions establits en el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

j) Dissenyar els mecanismes i realitzar les actuacions oportunes per a garantir i protegir la integritat, coherència i confidencialitat de les dades contingudes en els sistemes d'informació comptable.

3. Les funcions directives i gestores de la comptabilitat pública en l'àmbit de les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social seran exercides per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat a través de la Intervenció General de la Seguretat Social, a la qual correspondrà:

a) Dirigir la comptabilitat de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social i gestionar la comptabilitat de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.

b) Elaborar l'adaptació del Pla General de la Comptabilitat Pública a les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social i sotmetre'l per a l'aprovació a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

c) Aprovar la normativa de desplegament de la dita adaptació al Pla Comptable i els plans parcials o especials que s'elaboren d'acord amb este, així com els de les entitats a què es fa referència en l'apartat 3 de l'article 121, que s'elaboren d'acord amb el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola, quan estes tinguen la consideració d'Entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

d) Aprovar les instruccions de comptabilitat per mitjà de les quals s'establisquen les regles comptables a què han de sotmetre's les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social que hagen d'aplicar els principis comptables públics, els criteris de funcionament de les seues oficines comptables, els models i l'estructura dels documents comptables i els comptes, els estats i els informes comptables en general que no hagen de retre's al Tribunal de Comptes.

e) Inspeccionar l'activitat de les oficines de comptabilitat de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.

f) Actuar com a central comptable del Sistema de la Seguretat Social, centralitzant la informació comptable de les distintes entitats integrants del dit Sistema, a la qual correspon determinar la informació que les enti-

tats han de remetre a esta, així com la seua periodicitat i procediments de comunicació.

g) Demanar la presentació dels comptes i la resta de documents que hagen de retre les entitats integrants del sistema de Seguretat Social al Tribunal de Comptes.

h) Examinar els comptes que hagen de retre's per a fiscalització pel Tribunal de Comptes, formulant, si és el cas, les observacions que considere oportunes.

i) Formar el Compte General de la Seguretat Social, per a la seua remissió al Tribunal de Comptes en el mateix termini que l'establert per al Compte General de l'Estat, als efectes del qual podrà demanar de les entitats la informació que considere necessària per a efectuar el procés d'agregació o consolidació comptable. La falta de remissió de comptes no constituirà obstacle perquè la Intervenció General de la Seguretat Social pugua formar el Compte del Sistema de la Seguretat Social amb els comptes rebuts.

j) Elaborar la documentació estadisticocomptable de caràcter oficial del Sistema de la Seguretat Social.

k) L'Administració del Sistema d'Informació Comptable de la Seguretat Social, determinant els criteris pel qual este ha de regir-se.

l) Establir els requeriments funcionals i els procediments informàtics relatius al sistema d'informació comptable que han d'aplicar les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social distintes de les entitats gestores i servicis comuns d'esta, que permeta la integració de les seues bases de dades comptables en el sistema d'informació comptable de la Seguretat Social.

m) Qualssevol altres funcions relatives a la direcció de la comptabilitat de les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social i a la gestió de la comptabilitat de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, així com les que específicament pugua assignar-li la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 126. Sistemes addicionals de control d'objectius.

1. El sistema d'informació comptable de les entitats del sector públic estatal que hagen d'aplicar els principis comptables públics comprendrà el seguiment dels objectius proposats pels centres gestors, aprovats en els Pressupostos Generals de l'Estat.

2. Els centres gestors podran dissenyar i implantar sistemes addicionals de seguiment dels objectius indicats en l'apartat anterior.

CAPÍTOL III

Informació comptable

SECCIÓ 1a. COMPTES ANUALS

Article 127. Formulació dels comptes anuals.

Totes les entitats del sector públic estatal han de formular els comptes anuals, d'acord amb els principis comptables que se'ls apliquen, en el termini màxim de tres mesos des del tancament de l'exercici econòmic, posant-les a disposició dels auditors que corresponga segons el que preveuen els articles 163 i 168 d'esta llei.

Article 128. Contingut dels comptes anuals de les entitats que han d'aplicar els principis comptables públics.

1. Els comptes anuals de les entitats que han d'aplicar els principis comptables públics comprendran: el balanç, el compte de resultat economicopatrimonial, l'estat de liquidació del pressupost i la memòria. Estos documents formen una unitat.

2. El balanç comprendrà, amb la deguda separació, els béns i drets així com els possibles gastos diferits que constitueixen l'actiu de l'entitat i les obligacions i els fons propis que formen el passiu d'esta.

3. El compte de resultat economicopatrimonial comprendrà, amb la deguda separació, els ingressos i els beneficis de l'exercici, els gastos i les pèrdues d'este i, per diferència, el resultat estalvi o desestalvi.

4. L'estat de liquidació del pressupost comprendrà, amb la deguda separació, la liquidació del Pressupost de gastos i del Pressupost d'ingressos de l'entitat així com el resultat pressupostari. Així mateix, s'inclourà el balanç de resultats i l'informe de gestió a què es referix l'article 71 d'esta llei, en els quals s'informarà del grau de realització dels objectius, els costos en què s'ha incorregut i les desviacions físiques i financeres que, si és el cas, s'hagen produït.

5. La memòria completa, amplia i comenta la informació continguda en el balanç, el compte de resultat econòmic patrimonial i en l'estat de liquidació del pressupost.

En particular, la memòria informarà del romanent de tresoreria de l'entitat obtingut a partir de les obligacions reconegudes no satisfetes l'últim dia de l'exercici, els drets pendents de cobrament i els fons líquids existents a 31 de desembre, havent de tindre en compte en el seu càlcul els possibles recursos afectats al finançament de gastos concrets i els drets pendents de cobrament que es consideren de difícil o impossible recaptació.

6. El ministre d'Hisenda determinarà el contingut i estructura dels documents anteriors.

Article 129. Contingut dels comptes anuals de la resta d'entitats del sector públic estatal.

1. Els comptes anuals de les entitats que han d'aplicar els principis i normes de comptabilitat arrellegats en el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola, així com en les seues adaptacions i disposicions que el despleguen, seran les previstes en el dit pla.

Estes entitats han d'incloure en els comptes anuals la proposta de distribució del resultat de l'exercici, l'aprovació de la qual s'efectuarà posteriorment per l'òrgan competent.

2. Els comptes anuals de les entitats que han d'aplicar els principis i normes de comptabilitat arrellegats en l'adaptació al Pla General de comptabilitat a les entitats sense fins lucratiu seran els previstos en la dita norma.

3. Les societats mercantils estatals, les entitats públiques empresarials, la resta de ens del sector públic estatal sotmesos als principis i normes de comptabilitat arrellegats en el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola i les fundacions del sector públic estatal presentaran, junt amb els comptes anuals, un informe relatiu al compliment de les obligacions de caràcter economicofinancer que assumixen les dites entitats com a conseqüència de la seua pertinença al sector públic.

SECCIÓ 2a. COMPTE GENERAL DE L'ESTAT

Article 130. *Contingut del Compte General de l'Estat.*

1. El Compte General de l'Estat es formarà amb els documents següents:

a) Compte General del sector públic administratiu, que es formarà per mitjà de l'agregació o consolidació dels comptes de les entitats que integren el dit sector.

Així mateix, s'acompanyarà el compte de gestió de tributs cedits a les comunitats autònomes d'acord amb allò que preceptua l'article 52 de la Llei 21/2001 de 27 de desembre, de mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

b) Compte General del sector públic empresarial, que es formarà per mitjà de l'agregació o consolidació dels comptes de les entitats que han d'aplicar els principis de comptabilitat arrellegats en el Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola, així com en les seues adaptacions i disposicions que el despleguen.

c) Compte General del sector públic fundacional, que es formarà per mitjà de l'agregació o consolidació dels comptes de les entitats que han d'aplicar els principis de comptabilitat arrellegats en la normativa comptable relativa a entitats sense fins lucratius.

d) Memòria que completarà, ampliarà i comentarà la informació continguda en els anteriors documents.

2. El Compte General de l'Estat ha de subministrar informació sobre:

a) La situació econòmica, financera i patrimonial del sector públic estatal.

b) Els resultats economicopatrimonials de l'exercici.

c) L'execució i liquidació dels pressupostos i el grau de realització dels objectius.

3. El ministre d'Hisenda podrà determinar l'obtenció d'un compte agregat o consolidat de tots els ens del sector públic estatal, o si és el cas per sectors.

Article 131. *Formació i remissió del Compte General de l'Estat al Tribunal de Comptes.*

1. El Compte General de l'Estat de cada any es formarà per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i s'eleva al Govern per a la seua remissió al Tribunal de Comptes abans del dia 31 d'octubre de l'any següent a què es referisca.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà demanar de les distintes entitats la informació que considere necessària per a efectuar els processos d'agregació o consolidació comptable.

3. La falta de remissió de comptes no constituirà obstacle perquè la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pugui formar el Compte General de l'Estat amb els comptes rebuts.

4. Es podran agregar o consolidar els comptes d'una entitat encara que en el preceptiu informe d'auditoria de comptes s'haguera denegat opinió, emés un informe desfavorable o amb excepcions, si bé estes circumstàncies es faran constar en la memòria explicativa del dit Compte General.

Article 132. *Examen i comprovació del Compte General de l'Estat.*

El Tribunal de Comptes, per delegació de les Corts Generals, procedirà a l'examen i comprovació del Compte General de l'Estat dins del termini de sis mesos a partir de la data en què les haja rebut. El Ple, oït el fiscal, dictarà la declaració definitiva que li meresca per a elevar-la a les Cambres amb l'oportuna proposta, i la traslladarà al Govern.

SECCIÓ 3a. INFORMACIÓ SOBRE L'OBJECTIU D'ESTABILITAT I EQUILIBRI FINANCER

Article 133. *Els comptes econòmics del sector públic.*

A efectes del que disposen els paràgrafs g), h) i i) de l'apartat 2 de l'article 125, les unitats públiques estaran obligades a proporcionar la col·laboració i informació necessària per a l'elaboració de els comptes econòmics del sector públic i tota la informació que, en l'àmbit de la comptabilitat nacional de les unitats públiques, siga fixada per la normativa interna i comunitària.

Les comunitats autònomes subministraran la informació necessària per al mesurament del grau de realització de l'objectiu d'estabilitat pressupostària d'acord amb el procediment previst en la Llei Orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

Les corporacions locals subministraran la informació necessària per al mesurament del grau de realització de l'objectiu d'estabilitat pressupostària d'acord amb el procediment previst en la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

Article 134. *Seguiment de la situació de desequilibri financer.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en l'exercici de les competències de centralització de la informació comptable previstes en esta llei, realitzarà el seguiment del compliment de l'equilibri financer de les entitats integrants del sector públic estatal a les quals siga d'aplicació, així com dels plans de sanejament derivats del seu incompliment.

SECCIÓ 4a. INFORMACIÓ PERIÒDICA

Article 135. *Informació a remetre a les Corts Generals.*

Sense perjuí de la facultat de les Corts Generals de sol·licitar del Govern la informació que estimen oportuna, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, amb periodicitat mensual, posarà a disposició de les Comissions de Pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat informació sobre l'execució dels pressupostos. Amb la mateixa periodicitat, la Intervenció General de la Seguretat Social remetrà a les dites Comissions informació sobre l'execució dels pressupostos de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

Article 136. *Informació a publicar en el «Boletín Oficial del Estado».*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat publicarà, amb periodicitat mensual, en el «Boletín Oficial del Estado» informació relativa a les operacions

d'execució del pressupost de l'Estat i de les seues modificacions, i operacions de tresoreria, i de les altres que es consideren d'interés general.

2. Així mateix, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», anualment, un resum dels principals estats i documents que conformen el Compte General de l'Estat.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», anualment, un resum dels principals estats i documents que conformen el Compte de l'Administració General de l'Estat.

4. Les entitats que hagen d'aplicar principis comptables públics així com les restants que no tinguen obligació de publicar els comptes en el Registre Mercantil, publicaran anualment en el «Boletín Oficial del Estado», el balanç de situació i el compte del resultat econòmicopatrimonial i un resum dels restants estats que conformen els comptes anuals. Amb esta finalitat, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat determinarà el contingut mínim de la informació a publicar.

5. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà publicar la informació anterior a través d'altres mitjans que considere convenients, distints del «Boletín Oficial del Estado».

CAPÍTOL IV

Rendició de comptes

Article 137. *Obligació de retre comptes.*

Les entitats integrants del sector públic estatal retrans al Tribunal de Comptes, per conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la informació comptable regulada en la secció 1a del capítol III d'este títol.

Article 138. *Comptedonants.*

1. Seran comptedonants els titulars de les entitats i òrgans subjectes a l'obligació de retre comptes i, en tot cas:

a) Les autoritats i els funcionaris que tinguen a càrrec seu la gestió dels ingressos i la realització de gastos, així com les altres operacions de l'Administració General de l'Estat.

b) Els titulars de les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social.

c) Els presidents o directors dels organismes autònoms i de les entitats públiques empresarials i la resta d'entitats del sector públic estatal.

d) Els presidents del consell d'administració de les societats mercantils estatals.

e) Els liquidadors de les societats mercantils estatals en procés de liquidació.

f) Els presidents del patronat, o els que tinguen atribuïdes funcions executives en les fundacions del sector públic estatal.

2. Els comptedonants mencionats en l'apartat anterior són responsables de la informació comptable i els correspon retre, en els terminis fixats amb esta finalitat i degudament autoritzades, els comptes que han d'enviar-se al Tribunal de Comptes.

La responsabilitat de subministrar informació veraç en què es concreta la rendició de comptes és independent de la responsabilitat comptable regulada en el

títol VII d'esta llei, en la qual incorren els que van adoptar les resolucions o van realitzar els actes reflectits en els dits comptes.

3. També han de retre comptes, en la forma que reglamentàriament s'establisca, els particulars que, excepcionalment, administren, recapten o custodien fons o valors de l'Estat, sense perjudici que siguen intervingudes les respectives operacions.

4. Si una societat mercantil deixa de formar part del sector públic estatal, tindrà obligació de retre els comptes corresponents al dit període comptable, assumint les obligacions de rendició el president del consell d'administració en la data en què es produïska l'esmentada rendició.

Si una societat mercantil estatal acorda dissoldre's, ha de retre comptes fins a la data d'acord de dissolució i igualment des de la dita data fins a la finalització del procés de liquidació. No obstant l'anterior, si la societat en liquidació aprova comptes anuals, la rendició serà anual.

5. En cas d'extinció d'una fundació del sector públic estatal, esta ha de retre comptes fins a la data d'efectivitat de l'extinció.

En cas de liquidació d'una fundació del sector públic estatal, esta ha de retre comptes des de la dita data fins a la finalització del procés de liquidació. No obstant l'anterior, si la fundació en liquidació aprova comptes anuals, la rendició serà anual.

Si una fundació del sector públic estatal deixa de formar-ne part, tindrà obligació de retre els comptes corresponents al dit període comptable, assumint les obligacions de rendició el president del patronat en la data en què es produïska l'esmentada rendició.

Article 139. *Procediment de rendició de comptes.*

1. En compliment de la seua obligació de retre comptes, els comptedonants han de remetre els comptes anuals aprovats a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, acompanyats de l'informe d'auditoria que corresponga, en aplicació dels articles 163 i 168 d'esta llei o, si és el cas, d'allò que imposa la normativa mercantil, en el cas de societats mercantils estatals, dins dels set mesos següents a la terminació de l'exercici econòmic. Tractant-se de les dites societats ha d'acompanyar-se, a més, l'informe de gestió i l'informe previst en l'article 129 d'esta llei. En el cas de fundacions del sector públic estatal ha d'acompanyar-se este últim informe.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat remetrà al Tribunal de Comptes la documentació indicada en l'apartat anterior en el termini d'un mes des que l'haja rebut.

TÍTOL VI

Del control de la gestió economicofinancera efectuat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 140. *Del control de la gestió economicofinancera del sector públic estatal.*

1. En la seua condició de suprem òrgan fiscalitzador dels comptes i de la gestió econòmica de l'Estat i

del sector públic, correspon al Tribunal de Comptes el control extern del sector públic estatal, en els termes establits en la Constitució, en la seua llei orgànica i en les altres lleis que regulen la seua competència.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat exercirà en els termes previstos en esta llei el control intern de la gestió econòmica i financera del sector públic estatal, amb plena autonomia respecte de les autoritats i la resta d'entitats, la gestió de la qual controle.

Article 141. *Control de subvencions i ajudes.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat exercirà el control sobre entitats col·laboradores i beneficiaris de subvencions i ajudes concedides pels subjectes del sector públic estatal i de les finançades a càrrec de fons comunitaris d'acord amb el que estableixen la Llei General de Subvencions i la normativa comunitària.

Article 142. *Objectius del control.*

1. El control regulat en este títol té com a objectius:

a) Verificar el compliment de la normativa que siga d'aplicació a la gestió objecte del control.

b) Verificar l'adequat registre i comptabilització de les operacions realitzades, i el seu fidel i regular reflex en els comptes i estats que, d'acord amb les disposicions aplicables, haja de formar cada òrgan o entitat.

c) Avaluar que l'activitat i els procediments objecte de control es realitzen d'acord amb els principis de bona gestió financera i, en especial, els previstos en la Llei General d'Estabilitat Pressupostària.

d) Verificar el compliment dels objectius assignats als centres gestors del gasto en els Pressupostos Generals de l'Estat.

2. El control es realitzarà per mitjà de l'exercici de la funció interventora, el control financer permanent i l'auditoria pública, a què es referixen els capítols II, III i IV d'este títol.

Article 143. *Àmbit i exercici del control.*

El control a què es referix este títol serà exercit sobre la totalitat dels òrgans o entitats del sector públic estatal per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a través dels servicis centrals o de les seues Intervencions Delegades.

En l'àmbit del Ministeri de Defensa i de la Seguretat Social, el control s'exercirà, respectivament, a través de la Intervenció General de la Defensa i de la Intervenció General de la Seguretat Social, dependents funcionalment, amb esta finalitat, de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 144. *Principis d'actuació i prerrogatives.*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat exercirà les seues funcions de control d'acord amb els principis d'autonomia, exercici desconcentrat i jerarquia interna a través dels òrgans de control a què es referix l'article anterior.

2. El control a què es referix este títol s'exercirà amb plena autonomia respecte a l'òrgan o entitat la ges-

tió del qual siga objecte de control. Amb esta finalitat, els funcionaris que el realitzen gaudiran d'independència funcional respecte dels titulars dels òrgans la gestió dels quals controlen i ajustaran la seua actuació a la normativa vigent i a les instruccions impartides per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. El procediment contradictori regix la solució de les diferències que puguen presentar-se en l'exercici de control de la funció interventora. El dit principi es materialitzarà en el procediment de resolució de discrepàncies regulat en l'article 155 d'esta llei.

En l'àmbit del control financer permanent i l'auditoria pública, l'abast del procediment contradictori serà l'establert en la normativa reguladora dels corresponents informes, sense perjuí del que estableix l'article 161 i en l'apartat 3 de l'article 166 d'esta llei.

4. L'Interventor General de l'Administració de l'Estat i els interventors delegats podran demanar directament de qui corresponga els assessoraments jurídics i els informes tècnics que considere necessaris, així com els antecedents i documents que calguen per a l'exercici de les seues funcions. Quan els assessoraments i informes hagen de dotar-se d'òrgans la competència dels quals s'estén a la totalitat de l'Administració General i Institucional, se sol·licitaran, en tot cas, per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

5. L'Interventor General de l'Administració de l'Estat i els interventors delegats podran interposar els recursos i les reclamacions que autoritzen les disposicions vigents.

Article 145. *Deures i facultats del personal controlador, deure de col·laboració i assistència jurídica.*

1. Els funcionaris que exercixen les funcions de control han de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que coneguen per raó del seu treball.

Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en el desenrotllament de les seues funcions només podran utilitzar-se per als fins del control i, si és el cas, per a la denúncia de fets que puguen ser constitutius d'infracció administrativa, responsabilitat comptable o de delictes.

Així mateix, les Comissions Parlamentàries d'Investigació podran tindre accés a estes dades, informes o antecedents, en els termes establits pel Reial Decret Llei 5/1994, de 29 d'abril.

En els altres casos en què siga procedent legalment l'accés als informes de control, la sol·licitud d'estos dirigirà directament als destinataris.

2. Les autoritats, siga quina siga la seua naturalesa, els caps o directors d'oficines públiques, els de les entitats integrants del sector públic estatal i els que, en general, exercixen funcions públiques o desenrotllen el seu treball en les dites entitats han de prestar als funcionaris encarregats del control el suport, el concurs, l'auxili i la col·laboració que els calga, facilitant la documentació i informació necessària per al dit control.

3. Tota persona natural o jurídica, pública o privada, estarà obligada a proporcionar, previ requeriment de l'òrgan de control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat actuant, qualsevol classe de dades, informes o antecedents, deduïdets directament de les seues relacions econòmiques, professionals o finances amb altres persones, amb transcendència per a les actuacions de control que desenrotlle.

4. Els servicis jurídics de l'Estat prestaran l'assistència que, si és el cas, corresponga als funcionaris que, com a conseqüència de la seua participació en actuacions de control, siguen objecte de citacions per òrgans jurisdiccionals.

Article 146. Informes generals de control financer permanent i d'auditoria pública.

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat presentarà anualment al Consell de Ministres a través del ministre d'Hisenda un informe general amb els resultats més significatius de l'execució del Pla Anual de Control Financer Permanent i del Pla Anual d'Auditories de cada exercici.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà elevar a la consideració del Consell de Ministres a través del ministre d'Hisenda els informes de control financer permanent i d'auditoria que, per raó dels resultats, estime convenient anticipar el seu coneixement.

Article 147. Control de les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

1. El Govern, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i a iniciativa de la Intervenció General de la Seguretat Social, aprovarà les normes per a l'exercici per esta última del control en les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

2. Les normes que regulen el control en les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social es basaran en allò que disposa este títol, que s'aplicarà en allò que no preveuen les dites normes, sense perjudi de l'aplicació directa en els casos en què corresponga. Amb esta finalitat, les referències fetes en este títol als distints òrgans de l'Administració General de l'Estat i els organismes autònoms s'entendran fetes als corresponents òrgans del Ministeri de Treball i Assumptes Socials i de les Entitats gestores i Servicis comuns de la Seguretat Social.

CAPÍTOL II

De la funció interventora

Article 148. Definició.

La funció interventora té com a objecte controlar, abans que siguen aprovats, els actes del sector públic estatal que donen lloc al reconeixement de drets o a la realització de gastos, així com els ingressos i pagaments que se'n deriven, i la inversió o aplicació en general dels fons públics, a fi d'assegurar que la seua gestió s'ajuste a les disposicions aplicables en cada cas.

No obstant això, la prèvia fiscalització i intervenció dels drets i ingressos del Tresor Públic es podrà substituir reglamentàriament per les comprovacions efectuades en l'exercici del control financer permanent i l'auditoria pública, excepte en els actes corresponents a devolucions d'ingressos.

Article 149. Àmbit d'aplicació.

1. La funció interventora s'exercirà per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i els interventors delegats respecte dels actes realitzats per l'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms,

i les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.

2. El Consell de Ministres, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, podrà acordar de manera motivada l'aplicació del control financer permanent, en substitució de la funció interventora, respecte de tota l'activitat de l'organisme o d'algunes àrees de gestió, en aquells organismes autònoms en què la naturalesa de les seues activitats ho justifique.

3. Quan en els procediments de gestió que donen lloc als referits actes, documents i expedients participen diverses Administracions públiques, la funció interventora es limitarà a les actuacions que es produïsquen en l'àmbit de les Administracions referides en l'apartat 1.

Article 150. Modalitats d'exercici.

1. La funció interventora s'exercirà en les seues modalitats d'intervenció formal i material. La intervenció formal consistirà en la verificació del compliment dels requisits legals necessaris per a l'adopció de l'acord, per mitjà de l'examen de tots els documents que, preceptivament, hagen d'estar incorporats a l'expedient. En la intervenció material es comprovarà la real i efectiva aplicació dels fons públics.

2. L'exercici de la funció interventora comprendrà:

a) La fiscalització prèvia dels actes que reconeguen drets de contingut econòmic, aproven gastos, adquirisquen compromisos de gasto, o acorden moviments de fons i valors.

b) La intervenció del reconeixement de les obligacions i de la comprovació de la inversió.

c) La intervenció formal de l'ordenació del pagament.

d) La intervenció material del pagament.

Article 151. No subjecció a la fiscalització prèvia.

No estaran sotmesos a la fiscalització prèvia prevista en l'apartat 2.a) de l'article anterior: a) els contractes menors; b) els gastos de caràcter periòdic i la resta de tracte successiu, una vegada fiscalitzat el gasto corresponent al període inicial de l'acte o contracte de què deriven o les seues modificacions; c) els gastos menors de 5.000 euros el pagament dels quals es realitze per mitjà del procediment especial de bestreta de caixa fixa, regulat en l'article 78 d'esta llei; d) els gastos corresponents a la celebració de processos electorals a què es referix la disposició addicional novena d'esta llei i e) les subvencions amb assignació nominativa.

Tampoc estaran sotmesos a fiscalització prèvia els gastos menors de 5.000 euros que es realitzen a càrrec de fons alliberats a justificar, quan els servicis o les prestacions a què es referisquen hagen tingut o hagen de tindre lloc a territori estranger.

Article 152. Fiscalització i intervenció prèvies de requisits bàsics.

1. El Govern, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, podrà acordar que la fiscalització i intervenció prèvies a què es referix l'article 150 es limiten a comprovar els aspectes següents:

a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és l'adequat i suficient a la naturalesa del gasto o obligació que es propose contraure.

En els casos en què es tracte de contraure compromisos de gastos de caràcter plurianual es comprovarà, a més, si es complix allò que preceptua l'article 47 d'esta llei.

b) Que els gastos o obligacions es proposen a un òrgan competent.

c) La competència de l'òrgan de contractació, del concedent de la subvenció, del que celebra el conveni de col·laboració o del que resol l'expedient de responsabilitat patrimonial i, en general, del que dicte l'acte administratiu, quan el dit òrgan no tinga atribuïda la facultat per a l'aprovació dels gastos de què es tracte.

d) Que els expedients de reconeixement d'obligacions corresponen a gastos aprovats i fiscalitzats favorablement.

e) L'existència d'autorització del Consell de Ministres en els supòsits que d'acord amb l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques ho requerisquen.

f) L'existència d'autorització del titular del departament ministerial en els supòsits que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, ho requerisquen.

g) Aquells altres aspectes que, per la seua transcendència en el procés de gestió, determine el Consell de Ministres a proposta del ministre d'Hisenda, amb un informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

En la determinació d'estos aspectes caldrà ajustar-se especialment a aquells requisits previstos en la normativa reguladora per a assegurar l'objectivitat i transparència en les actuacions públiques.

2. No obstant això, serà aplicable el règim general de fiscalització prèvia respecte de gastos de quantia indeterminada i aquells altres que hagen de ser aprovats pel Consell de Ministres.

Article 153. *Fiscalització prèvia i Intervenció de pagaments a justificar i bestretes de caixa fixa.*

Reglamentàriament es determinaran els requisits que cal verificar en la fiscalització prèvia de les ordes de pagaments a justificar i en la constitució o modificació de les bestretes de caixa fixa i de les seues reposicions de fons, així com el procediment a seguir en la intervenció de les seues comptes justificatius.

Article 154. *Inconvenients.*

1. Si la Intervenció, al realitzar la fiscalització o intervenció, es manifesta en desacord amb el contingut dels actes examinats o amb el procediment seguit per a la seua adopció, ha de formular els inconvenients per escrit, amb cita dels preceptes legals en què fonamenta el seu criteri. La formulació de l'inconvenient suspèn la tramitació de l'expedient fins que siga resolt, bé per l'esmena de les deficiències observades o bé, en el cas de no acceptació de l'inconvenient, per la resolució del procediment previst en l'article següent.

2. Quan s'aplique el règim general de fiscalització i intervenció prèvia, serà procedent la formulació de l'inconvenient en els casos següents:

a) Quan es base en la insuficiència de crèdit o el proposat no es considere adequat.

b) Quan el gasto es propose a un òrgan que manque de competència per a la seua aprovació.

c) Quan s'aprecien greus irregularitats en la documentació justificativa del reconeixement de l'obligació o no s'acredite prou el dret del seu perceptor.

d) Quan l'inconvenient derive de comprovacions materials d'obres, subministraments, adquisicions i servicis.

e) Quan s'hagen omés requisits o tràmits que pogueren donar lloc a la nul·litat de l'acte, o quan la continuació de la gestió administrativa pugua causar menyscapes econòmics al Tresor Públic o a un tercer.

En el cas que els defectes observats en l'expedient derivaren de l'incompliment de requisits o tràmits no essencials, la Intervenció podrà emetre un informe favorable, però l'eficàcia de l'acte quedarà condicionada a l'esmena de estos defectes amb anterioritat a l'aprovació de l'expedient. L'òrgan gestor remetrà a la Intervenció la documentació justificativa d'haver-se esmenat estos defectes.

Si no es resolen per l'òrgan gestor els condicionaments indicats per a la continuïtat de l'expedient, es considerarà formulat el corresponent inconvenient.

3. En el cas que la funció interventora es desenvolupa en el règim especial de fiscalització i intervenció prèvies de requisits bàsics, només correspondrà la formulació d'inconvenient quan no es complisca algun dels aspectes de necessària comprovació establits en l'apartat 1 de l'article 152.

Els interventors podran formular les observacions complementàries que consideren convenients, sense que estes tinguen, en cap cas, efectes suspensius en la tramitació dels expedients corresponents. En este règim especial no resultarà d'aplicació la possibilitat continguda en el paràgraf segon de l'apartat 2 d'este article.

Article 155. *Discrepàncies.*

Quan l'òrgan gestor no accepte l'inconvenient formulat, plantejarà a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per conducte de la Subsecretaria del departament, en cas de ministeris i a través dels presidents o directors dels organismes o entitats en els altres casos, discrepància motivada per escrit, amb cita dels preceptes legals en què fonamenta el seu criteri.

Plantejada la discrepància es procedirà de la forma següent:

a) En els casos en què haja sigut formulat l'inconvenient per una intervenció delegada correspondrà a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat conèixer la discrepància, sent la seua resolució obligatòria per a aquella.

No obstant l'anterior, quan l'inconvenient haja sigut formulat per una intervenció delegada en centres, dependències i organismes del Ministeri de Defensa, o en les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, correspondrà conèixer de la discrepància a la Intervenció General de la Defensa i a la Intervenció General de la Seguretat Social, respectivament, fent constar el seu criteri que serà vinculant per a aquella.

Quan l'inconvenient haja sigut formulat per la Intervenció General de la Defensa o per la Intervenció General de la Seguretat Social o estes hagen confirmat el d'una intervenció delegada, subsistint la discrepància, correspondrà a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat resoldre-la, sent la seua resolució obligatòria per a aquelles.

b) Quan l'inconvenient haja sigut formulat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o este

centre directiu haja confirmat el d'una altra Intervenció General o delegada, subsistint la discrepància, correspondrà al Consell de Ministres adoptar la resolució definitiva.

Article 156. *Omissió de fiscalització.*

1. En els supòsits en què, d'acord amb el que estableixen les disposicions aplicables, la funció interventora fóra preceptiva i s'haguera omés, no es podrà reconèixer l'obligació, ni tramitar el pagament, ni intervindre favorablement estes actuacions fins que s'esmene la dita omissió en els termes previstos en este article.

2. En estos supòsits, serà preceptiva l'emissió d'un informe per part de l'òrgan de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que tinga coneixement de la dita omissió que es remetrà a l'autoritat que haja iniciat les actuacions.

Este informe, que no tindrà naturalesa de fiscalització, posarà de manifest, com a mínim els punts següents:

a) Les infraccions de l'ordenament jurídic que s'hagen posat de manifest d'haver sotmés l'expedient a fiscalització o intervenció prèvia en el moment oportú.

b) Les prestacions que s'hagen realitzat com a conseqüència del dit acte.

c) La procedència de la revisió dels actes dictats amb infracció de l'ordenament.

d) L'existència de crèdit adequat i suficient per a fer front a les obligacions pendents.

Els interventors delegats donaran compte del seu informe a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el moment de la seua emissió.

3. Correspondrà al titular del departament a què pertanga l'òrgan responsable de la tramitació de l'expedient o al qual estiga adscrit l'organisme autònom, sense que la dita competència pugua ser objecte de delegació, acordar, si és el cas, el sotmetiment de l'assumpte al Consell de Ministres perquè adopte la resolució procedent.

4. L'acord favorable del Consell de Ministres no eximirà de l'exigència de les responsabilitats que calguen, si és el cas.

CAPÍTOL III

Del Control Financer Permanent

Article 157. *Definició.*

El control financer permanent s'exercirà en els òrgans i entitats establits en l'article següent i tindrà com a objecte la verificació d'una forma contínua realitzada a través de la corresponent intervenció delegada, de la situació i el funcionament de les entitats del sector públic estatal en l'aspecte economicofinancer, per a comprovar el compliment de la normativa i les directrius que els regixen i, en general, que la seua gestió s'ajusta als principis de bona gestió financera i en particular al compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i d'equilibri financer.

Article 158. *Àmbit d'aplicació.*

1. El control financer permanent s'exercirà sobre:

a) L'Administració General de l'Estat.

b) Els organismes autònoms dependents de l'Administració General de l'Estat.

c) Les entitats gestores i els servicis comuns de la Seguretat Social.

d) Les entitats estatals de dret públic previstes en el paràgraf g) de l'apartat 1 de l'article 2 d'esta llei.

e) Les entitats públiques empresarials previstes en l'article 2.1.c).

f) Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, quan es troben immerses en algun dels supòsits previstos en l'article 74.1 de la Llei General de la Seguretat Social.

2. El Consell de Ministres podrà acordar, a proposta del Ministeri d'Hisenda i a iniciativa de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que en determinades entitats públiques empresarials i entitats estatals de dret públic del paràgraf g) de l'apartat 1 de l'article 2 d'esta llei, el control financer permanent se substituïska per les actuacions d'auditoria pública que s'establisquen en el Pla Anual d'Auditories.

Article 159. *Contingut del control financer permanent.*

1. El control financer permanent inclourà les actuacions següents:

a) Verificació del compliment de la normativa i procediments aplicables als aspectes de la gestió econòmica a què no s'estén la funció interventora.

b) Seguiment de l'execució pressupostària i verificació del compliment dels objectius assignats als programes dels centres gestors del gasto i verificació del balanç de resultats i informe de gestió.

c) Informe sobre la proposta de distribució de resultats a què es referix l'article 129 d'esta llei.

d) Comprovació de la planificació, gestió i situació de la tresoreria.

e) Les actuacions previstes en els restants títols d'esta llei i en les altres normes pressupostàries i reguladores de la gestió econòmica del sector públic estatal, atribuïdes a les intervencions delegades.

f) Anàlisi de les operacions i procediments, amb l'objecte de proporcionar una valoració de la seua racionalitat economicofinancera i la seua adequació als principis de bona gestió, a fi de detectar les seues possibles deficiències i proposar les recomanacions amb vista a la correcció d'aquelles.

2. Les actuacions abans referides es documentaran en informes.

Anualment s'elaborarà un informe comprensiu dels resultats de les actuacions de control financer permanent realitzades durant l'exercici.

3. Les actuacions de control financer permanent a efectuar en cada exercici i l'abast específic fixat per a estes es determinarà en el pla anual de control financer permanent elaborat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que podrà ser modificat quan es produïsqen circumstàncies que ho justifiquen.

Article 160. *Informes de control financer permanent.*

1. Els informes referits en el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article anterior s'ajustaran en el seu procediment d'elaboració, contingut i destinataris a allò que estableixen en les seues normes reguladores.

2. Els restants informes establits en l'article anterior es desenvoluparan d'acord amb les normes que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat approve, les quals establiran la seua periodicitat, contingut, destinataris i el procediment per a la seua elaboració.

Article 161. *Informes d'actuació i seguiment de mesures correctores.*

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà formular informes d'actuació derivats de les recomanacions i de les propostes d'actuació per als òrgans gestors contingudes en els informes anuals de control financer permanent a què es referix l'apartat 2 de l'article 159, quan es donen algunes de les circumstàncies següents:

a) Quan s'hagen apreciat deficiències i els titulars de la gestió controlada no indiquen les mesures necessàries i el termini previst per a la seua solució.

b) Quan manifesten discrepàncies amb les conclusions i recomanacions i no siguen acceptades per l'òrgan de control.

c) Quan havent manifestat la seua conformitat, no adopten les mesures per a solucionar les deficiències posades de manifest.

2. Els informes d'actuació es dirigiran al titular del departament de què depenga o al que estiga adscrit l'òrgan o entitat controlada i, en cas de disconformitat del titular del departament, s'elevaran al Consell de Ministres a través del ministre d'Hisenda. Les decisions que en este sentit adopte el Consell de Ministres seran vinculants tant per als òrgans de gestió com de control.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat realitzarà un seguiment continuat sobre les mesures correctores que s'hagen decidit com a conseqüència de les deficiències detectades en els informes.

CAPÍTOL IV

De l'auditoria pública

SECCIÓ 1a. NORMES GENERALS

Article 162. *Definició.*

L'auditoria pública consistirà en la verificació, realitzada amb posterioritat i efectuada de forma sistemàtica, de l'activitat economicofinancera del sector públic estatal, per mitjà de l'aplicació dels procediments de revisió selectius continguts en les normes d'auditoria i instruccions que dicte la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 163. *Àmbit.*

L'auditoria pública s'exercirà, en funció del que preveu el Pla Anual d'Auditories a què es referix l'article 165 d'esta llei, sobre tots els òrgans i entitats integrants del sector públic estatal i sobre els fons a què es referix l'apartat 2 de l'article 2 d'esta llei, sense perjuí de les actuacions corresponents a l'exercici de la funció interventora i del control financer permanent, i de les actuacions sotmeses a l'exercici de l'auditoria privada de la Llei 19/1988, de 12 de juliol d'Auditoria de Comptes, imposades a les societats mercantils estatals per la legislació mercantil.

Article 164. *Formes d'exercici.*

1. L'auditoria pública adoptarà les modalitats següents:

a) L'auditoria de regularitat comptable, consistent en la revisió i verificació de la informació i documentació comptable amb l'objecte de comprovar la seua adequació a la normativa comptable i si és el cas presupostària que se li aplique.

b) L'auditoria de compliment, l'objecte del qual consistix en la verificació que els actes, operacions i procediments de gestió economicofinancera s'han desenrotllat de conformitat amb les normes que els són d'aplicació.

c) L'auditoria operativa, que constituïx l'examen sistemàtic i objectiu de les operacions i procediments d'una organització, programa, activitat o funció pública, amb l'objecte de proporcionar una valoració independent de la seua racionalitat economicofinancera i la seua adequació als principis de la bona gestió, a fi de detectar les seues possibles deficiències i proposar les recomanacions oportunes amb vista a la correcció d'aquelles.

2. La Intervenció General podrà determinar la realització d'auditories en què es combinen objectius d'auditoria de regularitat comptable, de compliment i operativa.

Article 165. *Pla Anual d'Auditories.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat elaborarà anualment un pla d'auditories en què s'inclouran les actuacions a realitzar durant el corresponent exercici, tant les que corresponga desenvolupar directament al dit centre, com aquelles l'execució de les quals haja de dur-se a terme a través de la Intervenció General de la Defensa i de la Intervenció General de la Seguretat Social. Així mateix, el Pla Anual d'Auditories inclourà les actuacions corresponents a ajudes i subvencions públiques.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, podrà modificar les auditories previstes inicialment en el pla anual quan hi haja circumstàncies que ho justifiquen.

Article 166. *Informes d'auditoria.*

1. Els resultats de cada actuació d'auditoria pública es reflectiran en informes escrits i es desenvoluparà d'acord amb les normes que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat approve, les quals establiran el contingut, destinataris, i el procediment per a l'elaboració d'estos informes.

2. En tot cas, els informes es remetran al titular de l'organisme o entitat controlada, al ministre d'Hisenda i al del departament de què depenga o al que estiga adscrit l'òrgan o entitat controlada. Els presidents dels organismes públics, societats mercantils estatals, fundacions del sector públic estatal i resta d'ens públics estatals, que compten amb Consell d'Administració o un altre òrgan de direcció col·legiat semblant o amb comitè d'auditoria, han de remetre a estos els informes d'auditoria relatius a l'entitat.

No obstant això, quan els informes es referisquen a les Mútues d'Accidents del Treball i Malalties Professionals de la Seguretat Social, els informes es remetran al titular d'esta i a l'òrgan de direcció i tutela.

3. El que estableix l'article 161 per als informes d'actuació derivats del control financer permanent serà així mateix aplicable als informes d'auditoria pública.

4. Sense perjudi del que estableix l'apartat anterior respecte a la determinació dels destinataris dels informes, els d'auditoria de comptes anuals es retrean en tot cas al Tribunal de Comptes junt amb els comptes anuals, d'acord amb el que estableix l'article 139 d'esta llei.

5. Anualment la Intervenció General de l'Administració de l'Estat remetrà al Consell de Ministres, d'acord amb el procediment reglamentàriament establert, un informe resum de les auditories de comptes anuals realitzades, on es reflectiran les excepcions contingudes en estos informes.

SECCIÓ 2a. AUDITORIA DELS COMPTES ANUALS

Article 167. *Definició.*

1. L'auditoria dels comptes anuals és la modalitat de l'auditoria de regularitat comptable que té com a finalitat la verificació relativa a si els comptes anuals representen en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera, dels resultats de l'entitat i, si és el cas, l'execució del pressupost d'acord amb les normes i els principis comptables i pressupostaris que se li apliquen i contenen la informació necessària per a la seua interpretació i comprensió adequada.

2. Les auditories realitzades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, dels comptes anuals de les entitats del sector públic estatal sotmesos al Pla General de Comptabilitat de l'empresa espanyola i les seues adaptacions, comprendran, a més de la finalitat prevista en l'apartat 1, la revisió que la informació comptable inclosa en l'informe relatiu al compliment de les obligacions de caràcter economicofinancer que assumixen les dites entitats com a conseqüència de la seua pertinença al sector públic, prevista en l'apartat 3 de l'article 129 d'esta llei, d'acord amb la continguda en els comptes anuals.

3. L'auditoria dels comptes anuals de les fundacions del sector públic estatal, a més de la finalitat prevista en els apartats 1 i 2, verificarà el compliment dels fins fundacionals i dels principis a què ha d'ajustar la seua activitat en matèria de selecció de personal, contractació i disposició dinerària de fons a favor dels beneficiaris quan estos recursos provinguin del sector públic estatal. Així mateix, s'estendrà a la verificació de l'execució dels pressupostos d'explotació i capital.

4. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà estendre l'objecte de l'auditoria de comptes anuals a altres aspectes de la gestió dels ens públics, en especial quan no estiguen sotmesos a funció interventora o control financer permanent.

Article 168. *Àmbit de l'auditoria de comptes anuals.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat realitzarà anualment l'auditoria dels comptes anuals de:

a) Els organismes autònoms, les entitats públiques empresarials, les entitats estatals de dret públic a què es referix l'article 2.1.g) de l'esta llei, els consorcis previstos en el seu article 2.1.h), les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i

els fons considerats en l'article 2.2 que reten comptes independents.

b) Les fundacions del sector públic estatal obligades a auditar-se per la seua normativa específica.

c) Les societats mercantils estatals i les fundacions del sector públic estatal no sotmeses a l'obligació d'auditar-se que s'hagen inclòs en el Pla Anual d'Auditories.

SECCIÓ 3a. AUDITORIES PÚBLIQUES ESPECÍFIQUES

Article 169. *Auditoria de compliment.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat realitzarà l'auditoria de compliment d'aquells òrgans i entitats del sector públic estatal que s'incloguen en el Pla Anual d'Auditories, i comprendrà la verificació selectiva de l'adequació a la legalitat de la gestió pressupostària, de contractació, personal, ingressos i gestió de subvencions, així com de qualsevol altre aspecte de l'activitat economicofinancera de les entitats auditades.

Article 170. *Auditoria operativa.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat realitzarà l'auditoria operativa d'aquells òrgans i entitats del sector públic estatal que s'incloguen en el Pla Anual d'Auditories i amb l'abast que s'establisca en el dit pla, a través de les modalitats següents:

1. Auditoria de programes pressupostaris, consistent en l'anàlisi de l'adequació dels objectius i dels sistemes de seguiment i autoavaluació desenrotllats pels òrgans gestors, la verificació de la fiabilitat dels balanços de resultats i informes de gestió, així com l'avaluació del resultat obtingut, les alternatives considerades i els efectes produïts amb relació als recursos emprats en la gestió dels programes i plans d'actuació pressupostaris.

2. Auditoria de sistemes i procediments, consistent en l'estudi exhaustiu d'un procediment administratiu de gestió financera amb la finalitat de detectar les seues possibles deficiències o, si és el cas, la seua obsolescència i proposar les mesures correctores pertinents o la substitució del procediment d'acord amb els principis generals de bona gestió.

3. Auditoria d'economia, eficàcia i eficiència, consistent en la valoració independent i objectiva del nivell d'eficàcia, eficiència i economia aconseguit en la utilització dels recursos públics.

Article 171. *Auditoria de contractes-programes i de seguiment de plans d'equilibri financer.*

1. En els supòsits en què, en virtut de contractes-programa o altres convenis entre l'Estat i les entitats a què es referix l'article 68 d'esta llei, les aportacions a realitzar per l'Estat es troben condicionades en el seu import al compliment de determinats objectius, a l'import o l'evolució de determinades magnituds financeres, o al compliment de determinades hipòtesis macroeconòmiques, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat efectuarà una auditoria la finalitat de la qual serà verificar l'adequació de la proposta de liquidació formulada per l'òrgan previst en el conveni al compliment de les referides condicions.

2. El Pla Anual d'Auditories regularà especialment el control financer de les entitats del sector públic estatal

previstes en l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària sotmeses al Pla de Sanejament previst en l'article 18 de la referida llei.

Article 172. *Auditoria dels Plans inicials d'actuació.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat efectuarà la revisió del compliment de les previsions contingudes en els plans inicials d'actuació, regulats en els articles 61 i 62 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb l'objectiu d'informar sobre l'adequació a la realitat dels objectius i sobre la continuïtat de les circumstàncies que van donar origen a la creació de l'organisme públic. Així mateix, revisarà amb el referit objectiu les memòries establides per a les fundacions del sector públic estatal a què es referixen els apartats 2 i 3 de l'article 45 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, i la prevista per a les societats mercantils estatals en la disposició addicional dotzena d'esta llei.

Article 173. *Auditoria del compte dels tributs estatals.*

L'auditoria del compte dels tributs estatals i recursos d'altres administracions i ens públics gestionats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària es realitzarà anualment, d'acord amb el procediment que per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat s'establisca amb esta finalitat.

Article 174. *Auditoria de les empreses col·laboradores de la Seguretat Social.*

L'auditoria pública de les empreses col·laboradores s'exercirà a través de la Intervenció General de la Seguretat Social respecte a la gestió de l'acció protectora a què es referix l'article 77 de la Llei General de la Seguretat Social.

Article 175. *Auditoria de privatitzacions.*

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat realitzarà l'auditoria de cada operació d'alienació de valors representatius del capital de societats mercantils estatals que comporte per al sector públic estatal la pèrdua del control polític d'aquelles. La dita auditoria s'efectuarà sobre el compte del resultat econòmic i comptable, així com la memòria explicativa dels aspectes de l'operació, que han d'emetre's en cada operació d'alienació abans referida.

TÍTOL VII

De les responsabilitats

Article 176. *Principi general.*

Les autoritats i la resta de personal al servei de les entitats previstes en l'article 2 d'esta llei que per dol o culpa greus adopten resolucions o realitzen actes amb infracció de les disposicions d'esta llei, estaran obligats a indemnitzar a la Hisenda Pública estatal o, si és el cas, a la respectiva entitat els danys i perjudicis que siguin conseqüència d'aquells, amb independència de la responsabilitat penal o disciplinària que els pugui correspondre.

Article 177. *Fets que poden generar responsabilitat patrimonial.*

1. Constituïxen infraccions als efectes de l'article anterior:

a) Haver incorregut en déficit o malversació en l'administració dels fons públics.

b) Administrar els recursos i la resta de drets de la Hisenda Pública estatal sense subjectar-se a les disposicions que regulen la seua liquidació, recaptació o ingrés en el Tresor.

c) Comprometre gastos, liquidar obligacions i ordenar pagaments sense crèdit suficient per a realitzar-los o amb infracció del que disposen esta llei o la de Pressupostos que siga aplicable.

d) Donar lloc a pagaments reintegrables, de conformitat amb el que estableix l'article 77 d'esta llei.

e) No justificar la inversió dels fons a què es referixen els articles 78 i 79 d'esta llei i la Llei General de Subvencions.

f) Qualsevol altre acte o resolució amb infracció d'esta llei, quan concórreguen els supòsits establits en l'article 176 d'esta llei.

2. Les infraccions tipificades en el número anterior donaran lloc, si és el cas, a l'obligació d'indemnitzar establida en l'article anterior.

Article 178. *Tipus de responsabilitat.*

1. Quan l'acte o la resolució es dicta per mitjà de dol, la responsabilitat arribarà a tots els danys i perjudicis que conegudament deriven de la resolució adoptada amb infracció d'esta llei.

2. En el cas de culpa greu, les autoritats i la resta de personal dels ens del sector públic estatal només respondran dels danys i perjudicis que siguin conseqüència necessària de l'acte o resolució il·legal.

Amb esta finalitat, l'Administració ha de procedir prèviament contra els particulars per al reintegrament de les quantitats indegudament percebudes.

3. La responsabilitat dels que hagen participat en la resolució o en l'acte serà mancomunada, excepte en els casos de dol, que serà solidària.

Article 179. *Responsabilitat dels interventors i ordenadors dels pagaments.*

En les condicions fixades en els articles anteriors, estan subjectes a l'obligació d'indemnitzar la Hisenda Pública estatal o, si és el cas, la respectiva entitat, a més dels que adopten la resolució o realitzen l'acte determinant d'aquella, els interventors en l'exercici de la funció interventora, respecte als aspectes a què s'estén esta, i els ordenadors de pagament que no hagen salvat la seua actuació en el respectiu expedient, per mitjà d'observació escrita sobre la improcedència o il·legalitat de l'acte o resolució.

Article 180. *Òrgan competent i Procediment.*

1. En el supòsit del paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 177 d'esta llei, la responsabilitat serà exigida pel Tribunal de Comptes per mitjà de l'oportú procediment de reintegrament per déficit de conformitat amb allò que estableix la seua legislació específica.

2. En els supòsits que descriuen els paràgrafs b) a f) de l'apartat 1 de l'article 177 d'esta llei, i sense perjudici de donar coneixement dels fets al Tribunal de Comptes als efectes previstos en l'article 41, apartat 1, de la Llei Orgànica 2/1982, la responsabilitat serà exigida en expedient administratiu instruït a l'interessat.

L'acord d'incoació, el nomenament d'instructor i la resolució de l'expedient correspondran al Govern quan es tracte de persones que, de conformitat amb l'ordenament vigent, tinguen la condició d'autoritat, i en els altres casos al ministre d'Hisenda.

Les competències atribuïdes al ministre d'Hisenda, correspondran al de Treball i Assumptes Socials, en les responsabilitats relatives a les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

La resolució que, amb un informe previ del servici jurídic de l'Estat, o, si és el cas, de la Seguretat Social, pose fi a l'expedient tramitat amb audiència dels interessats, es pronunciarà sobre els danys i perjudicis causats als béns i drets de la Hisenda Pública estatal o, si és el cas, de l'entitat, imposant als responsables l'obligació d'indemnitzar en la quantia i en el termini que es determine.

La dita resolució serà recurrible davant de la Sala de Justícia del Tribunal de Comptes en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la seua notificació.

Article 181. Règim jurídic de l'import dels perjudicis irrogats.

1. Els perjudicis declarats en els expedients de responsabilitat tindran la consideració de drets de la Hisenda Pública estatal o de l'ens respectiu.

Els dits drets gaudiran del règim a què es referix l'article 10, apartat 1, d'esta llei i es procedirà al seu cobrament, si és el cas, per la via de constrenyiment.

2. La Hisenda Pública Estatal o, si és el cas, l'entitat corresponent tenen dret a l'interés previst en l'article 17 d'esta llei, sobre l'import de les malversacions, danys i perjudicis als béns i drets, des del dia que s'irroguen els perjudicis. Quan per insolvència del deutor directe es derive l'acció als responsables subsidiaris, l'interés es calcularà a partir del dia en què se'ls requerisca el pagament.

Article 182. Diligències prèvies.

Tan prompte com es tinga notícia que s'ha produït un fet constitutiu de les infraccions a què es referix l'article 177.1 o hagen transcorregut els terminis assenyalats en els corresponents articles d'esta llei sense haver sigut justificades les ordes de pagament o els fons a què este es referix, els caps dels presumptes responsables i els ordenadors de pagaments, respectivament, instruiran les diligències prèvies i adoptaran, amb el mateix caràcter, les mesures necessàries per a assegurar els drets de la Hisenda Pública estatal o els de la respectiva entitat, donant immediat coneixement al Tribunal de Comptes o al ministre d'Hisenda, en cada cas, perquè procedisquen segons les seues competències i d'acord amb els procediments establits.

Disposició addicional primera. Col·laboració entre la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes i entitats locals.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat promourà la celebració de convenis i altres mecanis-

mes de coordinació i col·laboració amb els equivalents òrgans autonòmics de control i amb els de les entitats que integren l'Administració local en l'exercici de les funcions comptables i de control.

Disposició addicional segona. Col·laboració en la realització del Pla Anual d'Auditories.

Per a l'execució del Pla Anual d'Auditories referit en l'article 165 d'esta llei, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà, en cas d'insuficiència de mitjans propis disponibles, demanar la col·laboració d'empreses privades d'auditoria, que han d'ajustar-se a les normes i instruccions que determine aquella, contractant el Ministeri d'Hisenda amb estes la realització dels treballs d'auditoria de comptes que en cada cas s'assenyale.

Qualserol contractació d'empreses privades d'auditoria, en l'àmbit assenyalat anteriorment, ha d'anar precedida de la publicació, amb caràcter anual, d'una orde per part del Ministeri d'Hisenda, en la qual s'especificarà la insuficiència dels servicis de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que justifique la dita contractació.

Els auditors seran contractats per un termini màxim de dos anys, prorrogable per altres dos, i no podran superar-se els huit anys de realització de treballs sobre una mateixa entitat a través de contractacions successives, incloses les seues corresponents pròrrogues, ni podran amb esta finalitat ser contractats per a la realització de treballs sobre una mateixa entitat fins que hagen transcorregut dos anys des de la finalització del període de huit anys abans referit.

Les societats d'auditoria o auditors de comptes individuals concurrents en relació amb cada treball a adjudicar no podran ser contractats quan, l'any anterior a aquell en què desenvoluparan el seu treball o en eixe mateix any, hagen realitzat o realitzen uns altres treballs per a l'entitat, sobre àrees o matèries respecte de les quals haja de pronunciar-se l'auditor en el seu informe.

Disposició addicional tercera. Accés a la informació corresponent a auditories realitzades per auditors privats.

En l'exercici de les seues funcions de control, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat podrà accedir als papers de treball que hagen servit de base als informes d'auditoria del sector públic estatal realitzats per auditors privats, a què es referix l'article 163 d'esta llei.

Disposició addicional quarta. Interventors delegats.

Els interventors delegats seran designats entre funcionaris dels Cossos següents:

a) En l'esfera civil de l'Estat, els organismes públics i les entitats estatals de dret públic, entre els organismes del Cos Superior d'Interventors i Auditors de l'Estat.

b) En la militar, entre els organismes del Cos Militar d'Intervenció de la Defensa.

c) En les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social, entre els organismes del Cos Superior d'Intervenció i Comptabilitat d'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional quinta. *Gestió de gastos i pagaments en l'exterior.*

1. Els servicis de l'exterior, a fi de limitar al mínim indispensable el moviment de divises i els pagaments transnacionals, han de destinar els fons de què disposen al pagament d'obligacions que, dins de les consignacions pressupostàries que se'ls assignen, hagen de satisfer.

El que disposa el paràgraf anterior s'efectuarà respectant el principi de pressupost brut en els termes establits per l'article 14 d'esta llei, i amb esta finalitat els indicats servicis han de retre periòdicament comptes de la seua gestió, que inclouran l'expressió dels fons rebuts dels Pressupostos Generals de l'Estat, dels ingressos obtinguts, dels gastos realitzats a càrrec d'ambdós i del saldo que, si és el cas, en resulte. Basant-se en els esmentats comptes, les oficines de comptabilitat corresponents realitzaran les aplicacions pressupostàries que en cada cas corresponguen.

2. Per al correcte funcionament de les representacions acreditades davant de tercers països i organismes internacionals, dels Consolats, oficines espanyoles de comerç en l'exterior i dels altres servicis en l'estranger, així com dels organismes autònoms que disposen d'unitats en l'exterior, a fi que puguen afrontar obligacions de pagament en els primers mesos de cada any, es podran concedir bestretes de fons a compte dels Pressupostos Generals de l'Estat per a l'exercici següent amb l'obligació de quedar cancel·lats en el dit pressupost.

3. Per a les adquisicions de material militar i servicis complementaris del Ministeri de Defensa en l'exterior es concedix una bestreta de caixa fixa, la quantia global de la qual no podrà excedir el 2,5 per cent del total dels crèdits d'inversions reals del Pressupost de Gastos del dit ministeri.

A proposta conjunta dels Ministeris d'Hisenda i de Defensa es dictaran les normes reglamentàries per les quals es regularà la utilització i justificació dels fons distribuïts per mitjà del sistema que s'establix.

Disposició addicional sexta. *Gestió dels gastos per a processos electorals.*

1. La gestió dels gastos de funcionament que ha d'assumir l'Estat com a conseqüència de la celebració de processos electorals, en l'àmbit de la Llei Orgànica del Règim Electoral General, es realitzarà per mitjà d'un procediment específic que, a fi d'assegurar la seua agilitat i el control individualitzat de cada procés electoral per part del Tribunal de Comptes, s'ajustarà als principis següents:

a) La imputació d'estos gastos es realitzarà a concepte pressupostari específic existent en el Ministeri de l'Interior, que arregarà tant els efectuats per este departament com per altres ministeris o organismes autònoms.

b) El Ministeri de l'Interior distribuirà per mitjà de provisions específiques les quantitats corresponents a les distintes autoritats estatals, que podran posar-se a la seua disposició a través de lliuraments amb aplicació definitiva a la indicada imputació pressupostària.

c) Els òrgans gestors han de retre comptes de la seua gestió, que inclourà expressió dels gastos realitzats a càrrec dels fons rebuts. El compte a presentar per cada òrgan gestor serà únic per a cada procés electoral i serà remès al Tribunal de Comptes per conducte del Ministeri de l'Interior.

d) En substitució de la funció interventora, la gestió d'estos gastos quedarà sotmesa al control financer permanent realitzat per l'interventor delegat. Coma resultat d'este control, el dit interventor formularà un informe al compte justificatiu, que serà remès junt amb este al Tribunal de Comptes.

2. S'autoritza el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desenrotllament i aplicació d'este procediment.

Disposició addicional setètima. *Gastos corrents dels centres docents públics no universitaris.*

La gestió dels crèdits de gastos de funcionament dels centres docents públics no universitaris, s'efectuarà amb les especialitats incorporades en la Llei 12/1987, de 2 de juliol, per la Llei 37/1988 de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1989.

Disposició addicional octava. *Pagaments a justificar en favor de les Confederacions Hidrogràfiques.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, a través de la Direcció General d'Obres Hidràuliques i Qualitat de les Aigües, podrà proposar el lliurament de fons a justificar a favor de les confederacions hidrogràfiques, per a realitzar les obres declarades d'emergència i per administració, així com per a atendre els pagaments derivats de les expropiacions necessàries per a efectuar tant les dites obres, com, en general, les que els hagen sigut encomanades per l'esmentat departament ministerial en aplicació dels paràgrafs d) i g) de l'article 24 del text refós la Llei d'Aigües, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

2. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, correspondrà als presidents de les respectives confederacions hidrogràfiques la facultat d'ordenar als caixers d'estes la realització dels corresponents pagaments materials a càrrec dels fons lliurats a justificar.

3. Els comptes justificatius derivats d'estos lliuraments han de ser aprovats per l'autoritat que va disposar l'expedició dels corresponents lliuraments de fons a justificar. Els dits comptes justificatius dels fons alliberats quedaran sotmesos al mateix règim de control que el corresponent al de les confederacions hidrogràfiques.

Disposició addicional novena. *Societats mercantils i altres ens controlats pel sector públic.*

L'Estat promourà la celebració de convenis amb les comunitats autònomes o les entitats locals, amb l'objecte de coordinar el règim pressupostari, financer, comptable i de control de les societats mercantils en què participen, de forma minoritària, les entitats que integren el sector públic estatal, l'Administració de les comunitats autònomes o les entitats locals, o els ens que hi estan vinculats o que en depenen, quan la participació d'estos considerada conjuntament fóra majoritària o comporta el seu control polític.

Tot l'anterior s'aplicarà als consorcis que, no complint els requisits establits en el paràgraf h) de l'apartat 1 de l'article 2 d'esta llei respecte de cap de les Administracions que en estos ens participen, siguen finançats majoritàriament amb recursos procedents de l'Estat, les comunitats autònomes o corporacions locals, les Administracions anteriors que hagen aportat majoritàriament

als mateixos diners, béns o indústria, o s'hagen compromés, en el moment de la seua constitució, a finançar majoritàriament el dit ens i sempre que els actes estiguen subjectes directament o indirectament al poder de decisió conjunta de les dites Administracions.

Disposició addicional deu. *Memòria per a la constitució de societats mercantils.*

En l'expedient d'autorització de la constitució de les societats mercantils estatals o de l'adquisició del caràcter de societat mercantil estatal d'una societat preexistent ha de presentar-se una memòria relativa al compliment de les condicions previstes en l'article 3 d'esta llei per a poder ser considerats ens integrants del sector públic empresarial, que serà informada pel Ministeri d'Hisenda.

Disposició addicional onze. *Sistemes provisionals de control financer.*

Quan circumstàncies excepcionals ho aconsellen, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Hisenda davant d'iniciativa de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i amb la sol·licitud prèvia a esta realitzada per la Intervenció General de la Defensa o de la Seguretat Social, en el cas d'entitats sotmeses al seu àmbit d'actuació, podrà acordar per a determinades entitats integrants del sector públic estatal, la substitució per un període determinat del sistema de control a què queden sotmeses per una altra o altres de les modalitats previstes en el títol VI d'esta llei.

El referit acord serà individualitzat per a cada entitat i no podrà tindre una vigència superior a l'any, sense perjudi d'acords posteriors que mantinguen la dita situació.

Disposició addicional dotze. *Funcions de control.*

El que estableix el títol VI s'aplicarà sense perjudi del control que els departaments ministerials, organismes públics i la resta d'entitats del sector públic desenrotllen, en l'àmbit de la seua competència, d'acord amb el que disposen els articles 15.1.c), 51, i 59 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, i les altres normes que regulen les dites actuacions.

Disposició addicional tretze. *Règim de les entitats previstes en els paràgrafs g) i h) de l'apartat 1 de l'article 2, preexistents a l'entrada en vigor d'esta llei.*

Sense perjudi del que estableix l'article 3 d'esta llei, les entitats previstes en els paràgrafs g) i h) de l'apartat 1 de l'article 2, preexistents a l'entrada en vigor d'esta llei, conservaran el règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat i control, establert per les seues lleis reguladores amb anterioritat a la dita entrada en vigor.

Així mateix, mantindran el règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat i control, establert per mitjà de norma reglamentària o per acord del Consell de Ministres fins que no es modifiquen la dita norma o acord.

Quan el dit règim s'establisca per remissió a allò que disposa el text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, la dita remissió s'entendrà feta als precep-

tes de la present llei que s'apliquen continguts en el capítol V del títol II, capítols III i IV del títol V i capítol IV del títol VI en tant que regulen el mateix règim pressupostari, de comptabilitat i control.

Disposició addicional catorze. *Règim dels Fons d'Ajuda al Desenrotllament (FAD), per a Inversions en l'Exterior (FIEX) i per a Operacions d'Inversió en l'Exterior de la Xicoteta i Mitjana Empresa (FONPYME).*

El règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control dels Fons d'Ajuda al Desenrotllament (FAD), per a Inversions en l'Exterior (FIEX) i per a Operacions d'Inversió en l'Exterior de la Xicoteta i Mitjana Empresa (FONPYME) es regirà per la seua legislació específicament i supletòriament per esta llei en aquells preceptes que se'ls apliquen.

En tot cas, l'aplicació d'esta llei quant a l'elaboració dels pressupostos de capital i explotació a què es refereix l'article 64 i la formulació d'un programa d'actuació plurianual previst en l'article 65 se sotmetrà als criteris d'administració i aplicació de cada un dels Fons. En tot cas, els esmentats Fons mantindran la seua comptabilitat independent a la de l'Estat i formaran els comptes degudament auditats, en el primer semestre de l'exercici posterior, sent sotmeses a l'aprovació dels òrgans específics creats per a la seua administració, gestió i control.

Els dividendes i altres remuneracions que resulten de l'aplicació de cada Fons podran en tot cas ser destinats a les seues finalitats específiques, sense perjudi que per a optimitzar la gestió puguin mantindre comptes de depòsit o d'inversió en entitats financeres distintes al Banc d'Espanya, amb l'autorització prèvia de la Direcció General del Tresor i Política Financera, d'acord amb el que estableix l'article 110 d'esta llei.

Disposició addicional quinze. *Règim aplicable al Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya es regirà en la matèria objecte d'esta llei per la normativa vigent amb anterioritat a la seua entrada en vigor.

Disposició addicional setze. *Utilització de tecnologies de la informació i les comunicacions.*

En relació amb les matèries previstes en esta llei i en les altres normes que regulen els procediments d'elaboració, execució i control dels Pressupostos Generals de l'Estat, el ministre d'Hisenda establirà els supòsits, condicions i requeriments per a la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per a:

a) Agilitzar els procediments i facilitar l'intercanvi de dades, substituint els suports documentals en paper o en qualsevol altre medi físic per suports propis de les tecnologies de la informació i les comunicacions, tant en els tràmits interns de l'Administració General de l'Estat o els organismes autònoms com en les relacions amb tercers, dins del marc general establert en l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

b) Reemplaçar els sistemes d'autorització i control formalitzats per mitjà de diligències, firmes manuscrites, segells o altres mitjans manuals per autoritzacions i controls establerts en els sistemes d'informació habilitats o que s'habiliten per al tractament dels aspectes regu-

lats en esta llei, sempre que d'eixa forma es garantisca l'exercici de la competència per l'òrgan que la tinga atribuïda.

Disposició addicional dèsetet. Òrgans de l'Estat sense personalitat jurídica.

L'aplicació dels preceptes d'esta llei es durà a terme amb respecte als règims pressupostaris especials establits a l'entrada en vigor de la llei en la disposició addicional segona de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, en l'article 26 de la Llei Orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, en els articles 6 de la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes i 3 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, així com en els articles 107 i 127 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i en l'article 10 de la Llei 21/1991, de 17 de juny, de Creació del Consell Econòmic i Social.

Disposició transitòria primera. Règim dels organismes a què es referixen els articles 60 i 61 de Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, es procedirà a l'adaptació de la normativa reguladora dels organismes autònoms a què es referix l'apartat u de l'article 60 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, així com dels organismes públics d'investigació a què es referix l'article 61. de l'esmentada Llei 50/1998, a les disposicions contingudes en esta llei, atenent les peculiaritats derivades de l'activitat exercida per estos organismes.

2. Fins que no es procedisca a l'adaptació prevista en l'apartat 1 d'esta disposició, els esmentats organismes públics s'ajustaran en el seu règim pressupostari a allò que preveu per als organismes autònoms esta llei, sense perjudici de les especialitats que es deriven de les operacions de caràcter comercial, industrial, financer i anàleg regulades en el capítol II del títol II del text refós de la Llei General Pressupostària.

En el seu règim economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i control financer, es regiran pel que disposen els articles 60, apartat cinc, i 61.u, de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

Disposició transitòria segona. Modificacions pressupostàries.

Als efectes del tràmit de les modificacions pressupostàries que, si és el cas, hagen de realitzar-se en els pressupostos aprovats per a l'exercici 2004, s'aplicaran els nivells de vinculació de crèdits que s'establixen en l'article 59 del text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, tenint en compte el que disposa l'apartat següent.

Fins al terme de la seua vigència, es modifica el paràgraf b), de l'apartat 3, de l'article 59 assenyalat en el paràgraf anterior, que tindrà la redacció següent:

«b) En gastos corrents en béns i servicis, els destinats a "atencions protocol·làries i representatives" i "gastos reservats".»

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades les disposicions següents:

a) El Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General Pressupostària, amb efectes d'1 de gener del 2005, amb les excepcions que s'indiquen a continuació:

L'article 15, que queda derogat a partir de l'1 de gener del 2004.

Els articles 147 i 148, que queden derogats a partir de l'1 de gener del 2004, als efectes de l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2005.

Els articles 149, 150.2 i 150.3, que queden derogats a partir de l'1 de gener del 2004.

Les seccions primera i segona, del capítol I, del seu títol II, que queden derogades a partir de l'1 de gener del 2004, excepte els articles 49, 59, 62 i 63, que continuaran vigents durant el 2004, i sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona d'esta llei.

El capítol II del seu títol II, que continuarà en vigor per als organismes autònoms a què es referixen els articles 60 i 61 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, fins que es complisquen les previsions contingudes en la disposició transitòria primera d'esta llei.

b) L'article 21 i la disposició addicional primera del Reial Decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

c) L'article 21 i la disposició addicional segona del Reial Decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de la Seguretat Social.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen al que estableix esta llei.

Disposició final primera. Modificació de l'article 57 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.

Es dona una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 57 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, en els termes següents:

«2. El Tresor podrà efectuar bestretes a les comunitats autònomes a compte dels recursos que hagen de percebre a través dels Pressupostos Generals de l'Estat corresponents a la cobertura financera dels servicis transferits, perquè aquelles puguen fer front a desfasaments transitoris de tresoreria a conseqüència de les diferències de venciment dels pagaments i ingressos derivats de l'execució dels pressupostos.

Estes bestretes han de quedar reembossades abans de finalitzar l'exercici econòmic en què se satisfacen, excepte si es van concedir a compte de la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat, i en este cas es reembossaran simultàniament a la pràctica de la dita liquidació.»

La resta de l'article roman amb la seua actual redacció.

Disposició final segona. *Modificació de l'article 45 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.*

Es dona una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 45 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, en els termes següents:

«1. La constitució, transformació, fusió i l'extinció, i els actes o negocis que impliquen la pèrdua del seu caràcter de fundació del sector públic estatal o l'adquisició del caràcter de fundació del sector públic estatal d'una fundació preexistent, requeriran autorització prèvia del Consell de Ministres.

En la constitució i en l'adquisició del caràcter de fundació del sector públic estatal d'una fundació preexistent s'assegurarà, en tot cas, la designació per les entitats del sector públic estatal de la majoria dels membres del patronat.»

La resta de l'article roman amb la seua actual redacció.

Disposició final tercera. *Control financer.*

Les mencions efectuades per les normes anteriors a esta llei al control financer de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat s'entendran efectuades al control financer permanent i a l'auditoria pública definides en els articles 157 i 162 d'esta llei.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'esta llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2005.

No obstant l'anterior, entraran en vigor el dia 1 de gener del 2004 els apartats i els articles d'esta llei que a continuació s'indiquen:

Del títol I de la llei:

Els articles 2 i 3 del capítol I, als efectes de l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2005.

Del títol II de la llei:

El capítol I.

El capítol II, als efectes de l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2005.

El capítol III, a excepció de l'article 34, als efectes de l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2005.

La secció 1a del capítol IV «Disposicions generals», excepte l'article 49 i pel qual es referix als articles 43 i 44, als efectes de l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2005.

La secció 2a del capítol IV «De les modificacions dels crèdits».

La secció 3a del capítol IV «De les competències en matèria de modificacions de crèdit».

El capítol V.

Del títol III de la llei:

L'article 86.2.Sexta, del capítol II.

Del títol IV de la llei:

El capítol I.

El capítol II.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21615 LLEI 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de servicis dels ports d'interés general. («BOE» 284, de 27-11-2003)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Transcorreguda una dècada des de l'aprovació de la Llei de Ports de l'Estat i de la Marina Mercant de 1992, s'han produït diversos esdeveniments i noves realitats econòmiques que justifiquen la renovació legislativa que amb esta llei s'escomet.

La dècada dels anys 90 ha sigut un període d'enorme acceleració del procés de mundialització de l'economia i el comerç, així com de consolidació del mercat interior comunitari i de desenvolupament d'una política comuna de transports planificada des d'una concepció multimodal. Això ha incrementat de manera notable la importància estratègica dels ports comercials, com a instruments claus per al desenvolupament de l'economia productiva i els elements fonamentals d'un sistema de transport d'interés general ambientalment sostenible.

Este període de desenvolupament econòmic motivat, entre altres causes, pels anteriors processos, està produint creixements importants i sostinguts en la demanda de transports, tant a escala europea com mundial. Així, des de 1990, els tràfics portuaris han crescut a Espanya des de 248 milions de tones fins als 348,6 milions de tones en 2001, cosa que representa un creixement en una dècada superior al 42 per cent en termes absoluts i un creixement mitjà anual acumulat superior al 3,2 per cent; és a dir, valors superiors a l'augment del producte interior brut (PIB) nacional. Al seu torn, la quota de participació dels tràfics import-export en els tràfics portuaris totals ha augmentat en esta dècada del 70 al 80 per cent, la qual cosa representa un percentatge més gran de creixement dels tràfics portuaris associats al transport internacional de mercaderies. En l'actualitat, quasi el 59 per cent de les exportacions i el 82 per cent de les importacions espanyoles passen pels ports d'interés general, la qual cosa representa el 53 per cent